

НБ ОНУ ИМЛИИ МЧ-НАКОМ

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

11

BUCOLICORUM GRAECORUM
THEOCRITI BIONIS MOSCHI

RELIQUIAE

ACCEDENTIBUS

INCERTORUM IDYLLIIS.

RECENSUIT

HENRICUS LUDOLFUS AHRENS.

EDITIO STEREOTYPA SECUNDA.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCCXCIV.

1894

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI.

PRAEFATIO EDITIONIS SECUNDAE.

Contigit ut prioris editionis, quae a. 1850 lucem vidit, exemplaribus divenditis novam parari oporteret, quo tempore maioris Bucolicorum Graecorum editionis tomus primus, textum cum apparatu critico continens, fere absolutus erat. Itaque huius recensio plurimis ab illa priore diversam iterare placuit, nisi quod et sphalmata quaedam tolli poterant et lectiones in Addendis editionis maioris probatae recipi. Quum vero haec nova recensio complura exhibeat, quae commentariis et lexicis destituentibus tirones, partim adeo viros non indoctos morari possint, utile visum est lectionum novatarum, quarum sensus minus in aperto positus est, brevem interpretationem praemittere.

THEOCRITUS.

Id. I, 9. οἷς deminutivum vocis οἷς, ut ἀμνός ἀμνίς. — 45. πυρραῖος i. q. πυρρός, ut ἐρυνθραῖος = ἐρυνθρός, cf. Lobeck. Paralipp. p. 319. — 55. αἰολίχος deminutivum Doricum adiectivi αἰόλος, ut IV, 20. πυρραῖος a πυρρός. Ibid. θάμα Dorice pro θέαμα, cf. Diall. Gr. II. p. 342. — 62. ἐκλήθειν, oblivionem iniicere, cf. Butt. Gr. II. p. 233. — 89. λαδρά i. e. χλευαστικῶς, vid. Philol. VII. p. 416. — 106. Θυμβρίδος. Intellige regionem prope Syracusas sitam. — 110. Ἑλίνας i. e. Καλλιστοῦς. — 123. ἐξ ὀρθῶν sc. ὁμμάτων, cf. V, 36. et Soph. O. R. 538. ἐξ ὁμμάτων ὀρθῶν.

Id. II, 4. ποθείκει Dorice pro προσήκει, cf. Diall. II. p. 344. 586. — 24. λᾶκος pro λῆκος, cf. Hesych. λᾶκος (leg. λᾶκος), ἦκος, ψόφος. — 31. χαλκείον Dorice pro χαλκείον, cf. Diall. II. p. 188. — 60. καθυπερετέρω ἄς ἔτι καὶ νῦν, invicti (veneficiis) usque adhuc, cf. εἰς ἔτι καὶ νῦν Lu.

cian. de sacrific. c. 14. — 84. ἐξάλλαξε, *mentem meam alienavit*, vid. Philol. VII. p. 423. — 106. ἄρσα Dorice pro ἔρση, ἔρση, Diall. II. p. 51. — 111. Intelligo „*aspectu suo efficiens, ut oculos in terram defigerem*.” — 121. Iunge περιελιζάν. — 127. τὰ φίλα euphemice. — 150. ἀτρεχές Dorice pro ἀτρε-
κές, Diall. II. p. 83. — 151. ἀνράτως sc. κνάθους.

Id. III, 21. λίπος hypocoristice ut μύρον AP. V, 113. — 26. Aposiopesis: „*et si non moriar* — (sc. in complexum tuum properabo). *Quod vero ad te pertinet* (i. e. tibi), *dulce est*“ sc. me mori. — 28. ποτεμάξατο i. e. προσήνεγκε, ἀπέδωκε. — 29. πῆχυν ὁμαλός, *cubitus planus* ideoque platagonio imposito et percusso sonum non reddens. — 30. ἁ Γράϊω, filia Γράϊον.

Id. IV, 13. δ' pro δὴ et ita saepius. — 22. κακογοράσμων, i. e. κακοφάγος a stirpe ΓΡΑ, unde ἔγρας Callim. fr. 250, πολύγρας, γράστις. — 32. Κρότωνα pro Κρότων. Ad καλεῖ cf. Hom. Od. ρ, 382 seqq. — 47. εἰξῶ, cf. ad II, 4. — 61. „*Ad mortarium in opere erat*“ obscoene, cf. μακτρισμός et ἰγδης, obscoena genera saltationis Poll. IV, 101. EtM. 464, 50. — 63. ὁρίξειν, *confinem esse* Herod. IV, 42.

Id. V, 9. ἀνακλέπτω a simplici κλέπτω non magis differt quam ἀναρπάζω ab ἀρπάζω. — 14. μαυτόν ex μαῦτόν. — 24. ὀρισθε, *oppignera*, cf. Virg. Ecl. III, 31. *tu dic mecum quo pignore certes*. — 38. κυνάς, *canis femina*, vid. Philol. VII. p. 440. — 43. ὕβος i. e. λάγνος ab ὕς, ut βοῦβος IV, 17. (vid. infr.) a βοῦς. — 62. ποθέ Dorice pro ποθέν. — 95. λειτός vulgo minus recte λιτός scribitur. — 101. ὧς, *ubi Sicelice*. — 145. κερούτιδες, *lascivae*, vid. Philol. VII. p. 446.

Id. VII, 4. 5. Intellige „*patre Lycore orti, nobilissimo inter populum, ultra vero hunc adeo Chytiae et Chalconis regia stirpe*“ De ἔτ' ἀνωθεν cf. Ammon. p. 48. ἀπόγονος δ' ὁ ἦτοι νῖωνεύς ἢ ἔτι ἄποθεν, Plat. Legg. XI. p. 919. πατρὶ καὶ μητρὶ καὶ τοῖς ἔτι τούτων εἰς τὸ ἄνω γένεσι. — 46. ὄρος εὐρυμέδον est mons late dominans i. e. late prospectans, altus, cf. Horat. Ep. I, 11, 26. *locus effusi late maris arbiter*. — 73. ὄρος ἀμφ' ἐπονείτο, *montes circa dolebant*. — 133. οἶναρέησι sc. χαμευνίοι, *cubilibus pampineis*. — 153. διεκράνασάτε, *aqua vestra fontana temperastis*, Scholl. ἐπηγάσατε.

Id. VIII, 33. πῆποκα Dorice pro πάποτε. — 48. ὦ Dorice pro ὄθεν per attractionem pro ἐκείθεν οὐ.

Id. IX, 13. Iunge ὅσον τι. — 18. ὦ Dorice pro ὄθεν. — 27. ἐγκαγχάσατο κόχλω, cf. Scholl. ἐγέλασε χαρίεν ἐπὶ τῷ τοῦ κόχλου ὀστράκῳ, Hesych. καγχᾶται, ἀτάκτως γελᾷ. — 36. γαθεῦσιν est dat. plur. sc. ὄμασι.

Id. X, 18. χροῖζεται, *tibi corrumpit noctem* (Plaut. Men. 4, 2, 31.), cf. χροῖζω, χροῖνω. — 48. ὑπνῶν Dorice pro ὑπνούν.

Id. XI, 19. σφηλός i. q. σκληρός vel δριμύς, cf. Hesych. s. vv. σφηλόν, σφειλόν, ἄσφηλοι, σπηλόν. — 39. μανοφόρος rectius scribitur quam μανν. sensu non diverso. — 57. μασεῦμαι futurum verbi μανθάνω pro μῆσομαι a stirpe ΜΗΘ, unde προμηθής, Προμηθεύς all. — 59. πόθ' vid. supra ad V, 62. — 65. πῆποχ' vid. ad VIII, 33. — 66. λεπτύνοντα, *macrescentem*.

Id. XII, 13. ὕσπνιλος verius scribitur quam εἰσπνιλος eodem sensu. — 35. ἐπιβῶται Ionice pro ἐπιβοᾶται.

Id. XIII, 13. ἐλῶν cf. ad II, 4. — 27. Κιανάν sc. γῆν. — 65. μεταρσία i. q. μετέωρος sc. ἦν. Intellige „*navis armamentis instructa et in mare deducta erat, ut qui profecturi essent; sed vela usque ad mediam noctem heroes Herculem expectantes constricta tenebant*.”

Id. XIV, 1. 2. ἄλλα τοιαῦτα h. e. πολλὰ χαίρειν, Αἰσχλινᾷ sc. λέγω. — 17. βοῦβος, *magnus*, quo sensu Sophron Syracusanus βύβος (scr. βῦβος) dixisse traditur EtM. 216, 55., vox a βοῦς derivata ut particula epitativa βοῦ vel βῦ. Ibidem κοχλίας est οἶνος καχλάζων, πορφύρων, *vinum fuscum*. „*Ein ochsiger Rother wurde vertilgt*.” — 38. τῆν ὦ = ἐκείθεν, et μάλα, *genae*, cf. proverbium hinc illae lacrimae. — 46. οὐδ' εἰ fere non differt a simplici οὐδέ, cf. Arist. Vesp. 352. — 53. ὑπόχαλκος, *puella falsa et perfida*, cf. Plutarch. Morall. p. 65. A. et Herodian. p. 447. Piers.

Id. XV, 2. αὐτεῖ Dorice pro αὐτοῦ, cf. Soph. O. C. 288. — 18. ταύτῃ i. e. τῇ αὐτῇ = ὡσαύτως. — 25. ἡνὶδ' ἐγών, *en ego*, i. e. prompta sum et parata ad faciendum quod iubes (ad eundem), cf. Callim. h. in Del. 132, Horat. Sat. I, 1, 15. — 27. αἶρε τὸ βᾶμα, *tolle pedem*, cf. Eurip. Troad. 342. — ἀνιό-

δρυπτε, *loris lacerata*, cf. *μαστιγίας*, *δρυφάς*. Proverbium *πάλιν αὖ γ. μ. χρ. κ.* (cf. proverbium *πάλιν αὖς παρορνεῖ*), *rursus feles molli somno frui volunt*, Eunoae pigritiam notat. — 37. τὰν ψυχὰν προτέθεικα dictum est ut προδιδόναι τὴν ψυχὴν Soph. Ant. 322., προβάλλειν ψυχὴν Eurip. Rh. 183., cf. Eurip. Ph. 810. θανάτῳ προτεθέντα. — 40. ἱππος — omisso per aposiopesin λακτίζει, quod latet in sequentibus verbis *ζωλὸν δ' οὐ δεῖ τι γενέσθαι*. — 49. ἔξαπάτας κερροτημένοι, in fallaciis exercitati, cf. Scholl., Hesych. s. vv. κρότημα et ἀκροτον, Scholl. Arist. Nub. 259. — 73. ἀθαρέως i. e. ὑβριστικῶς, cf. Saupp. Epist. Crit. p. 76. — 88. ἐκ νασσῶν sunt νηπιῶν παῖδες (ut Theogn. 189. 1112. ἐκ κακοῦ est κακοῦ παῖς) vel νηπιδεῖς. De usu proverbiali et metaphoricis talium dictionum patronymicarum cf. Aristoph. Pac. 1067. ἀλωπεκιδεῦσι et Cratini γαλιδέως apud Hesychium. Sententia igitur haec „et sicut anates omnia hiant ore clangentes.“ — 98. πέρυτιν Dorice pro πέρυσιν. — 101. Χρυσώ epitheton Veneris. — 126. 127. Μιλᾶτις Dorice pro Μιλησίς i. q. Μιλησία. Sententia haec: *mulier Milesia et pastor Samius dicent „lectus Adonidi stratus noster est,“ h. e. lecti stragula ex optima lana Samia tetricum Milesiarum arte facta sunt.* — 143. εἰς εἰς, vid. ad II, 4.

Id. XVIII, 23. ἐπὶ ἱστῶ, ad telam texendam.

Id. XIX, 61. ἀκρόχλοος, valde pallidus.

Id. XX, 66. ἄμματα ὀρθά h. e. κατ' ὀρθοπάλην. — 213. κρατέουσι est dat. plur. participii, cui per notum anacoluthiae genus verbum finitum additur pro „καὶ ἐκ κρατέοντος φῶσιν.“

Id. XXI, 1. μαλοπάρανος Aeolice pro μαλοπάρειος Diall. I. p. 36.

Id. XXII, 4. ὑπάσσαλος Aeolice pro ὑπόσαλος. — 6. καὶ ντιφίλῃς ἔω, et Niciam vicissim mihi hospitium praeberesinam. — 15. ἀκίδρας, cf. Cyrill. ἀκιδρός, ὁ ἀσθενής, Hesych. ἀκιδρωνάξω (recte Is. Vossius ἀκιδρωνάξω), ἀμβλυωπῶ.

Epigr. VIII, 5. πελωριστός i. e. περιβόητος, cf. Hesych. πελωρεῦει, φανερώς ποιῶ (leg. φανερόν), et κελω-

ρύειν, βοαν. — XI, 6. ἀγρεμόνες i. q. antea στάλινες, cf. Hesych. — XXII, 2. πολλοῖς sc. ἐνιαυτοῖς

B I O.

I. Conferatur huius idyllii editio singularis. — VI, 3. Iunge ποτιμοχθεῖν. — VII, 4. Iunge ποτιδέχεσθαι. — VIII, 1. 2. „non tam timent quam amant,“ potius amant quam timent. — XI, 4. χαλεπά i. e. δεινά pro substantivo. — 5. ἀλῆτο Dorice pro ἡλᾶτο. — 7. quod desiderium propulsabat. — XIII, 1. potius Iovis filia quam maris, cf. VIII, 1.

M O S C H U S.

I, 55. Iunge ἀμφιδηνήεντος, circumcirca artificiosi; δηνήεις i. q. τεχνήεις a δῆνος. — 66. 67. Iunge ἔραζε πέτηλά i. e. χαμαιπετῇ, χαμαιζήλα, humilia. — II, 14. βασιλῆα i. e. βασιλεῖα, regiam. — V, 7. δειλοθέτας, escas ponens, inescator ab δέλος, δέλεαρ, δειλαρ.

I N C E R T I.

Id. I, 16. ἐν ὑμετέροις κήδεσι i. e. in Orphei Thracis morte. — 38. De aquilis plorantibus cf. Oppian. Ix. I, 2. — 39. ἀλκυνόν i. q. ἀλκυνών EtM. 66, 30. Apoll. Rh. I, 1085. αἴγες rarior dativi forma ab αἴγες, τὰ κύματα Δωριεῖς Hesych. De κῆϋξ cf. Oppian. Ix. II, 7. τὰς φῶδας δὲ εἰ καταπαύειν μέλλοιεν (αἱ ἀλκυνόνες), κῆϋξ κῆϋξ συνεχῶς ἐπειποῦσαι σιγῶσι. — 60. νομεύει i. q. νομαῖ, animo versat. — 84. ἦρεε, capiebat i. e. delectabat. — 119. οὐ φύγεν ὦδάν, cantu non absteritus est. — 121. 122. praefer hanc naeniam etiam lacrymis tuum fatum ploro.

Id. II, 44. Iunge μηδὲ τὸν ἀδέα, ne amasium quidem suum.

Id. III, 13. φορμός, crassum piscatorum tegumen, quod his simul pro cervicali erat. — 15. κλήθραν, cf. Hesych. κλήθρα, — μοχλός. — 18. τραφερὰν i. e. ἡπειρον. — 36. ut lusciniā in silva; lusciniarum ἀγρυνία proverbialis, vid. Paroemiogr. I. p. 443. — 48. Manus protentas incurvans pisci latum spatium concedebam. — 58. ὀγκίνιον deminutivum vocis ὀγκῖνος (male in lexicis ὀγκῖνος), uncinus, hamus.

Id. V, 8. ῥόδα μάλων, rosae genarum, rubores. — 24 λᾶθον, oblivionem afferens, cf. Hom. Od. δ, 221. φάρμακον — κακῶν ἐπιλήθον ἀπάντων et supra ad Theocr. I, 62. — 47. 48. Construe ἐπερειαμένος (τῷ λίθῳ) ἄχρῃς γεισιπόδων τοίχων. —

Id. VI, 8. νόμος Dorice pro νόμους. Deinde interpretare: „inter Lycomedis filias non attendentes, ne eo quidem quod Achilles in Deidamiae cubiculo dormiebat.“ — 18. ἄειρε, laudibus extollebat.

Id. VII, 16. λίνον ἄκριτον, plaga plurimos sine discrimine excipiens, cf. Nonn. Dion. XLVIII, 286. (Ἐρωτες) εἰς λίνον ἄνδρα φέρουσι καὶ ἀγρώσσουσι γυναῖκα — 26. κροτέουσι, crepant. — 34. μαῦτόν, vid. ad Theocr. V, 14. — 36. „domus pastoribus satis pulchra est, ut novam aedificare non opus sit.“ — 61. tuis iussis non amplius obedientem.

Id. VIII, 23. αὐλαί, avis nidus, ut αὐλῖς Hom. Od. X, 470. — 66. φιλοφληνής, nugarum amans, cf. Hesych. φληνός (recte Salmasius φληνός) et EtM. 796, 10. 13., ubi male φληνός scriptum, tum φληναφος, φληναφάω.

Id. IX, 1. βοῶν ἐπίουρος i. q. βουκαῖος, arator boum ope utens. — 72. ἄγριον i. e. ἀγροίκως. — 103. κωλοπέδαι, ut γυιοπέδαι, χειροπέδαι. Deinde περισταδόν est i. q. περίξ, circumcirca; iunge autem περισταδόν ἀμφὶ πόδεςσιν, ut Oppian. Cyn. II, 259. περισταδόν ἀμφιγυθέντες. Postremo ἐγγὺς ἀπέργων interpretare „in propinquo retinens et a longinqua vagatione prohibens.“ — 114. ἔδνον, donum, ut Callim. fr. 193. — 248. εὐκτέανος i. q. εὐκτέων, quae rectas fibras habet, cf. Thesaur. — 264. ἡχμασσα ab ἐχμάζειν, constringere. — 270. ἐκκαπύσαι i. q. ἀποκαπύσαι.

Quae in accentibus a vulgari consuetudine discedunt, eorum fere omnium causas in *Lehrsii Quaestionibus Epicis* expositas invenies.

H. L. Ahrens.

THEOCRITI IDYLLIA.

Idyll. I.

Θύρσις ἢ Ὠιδή.

ΘΥΡΣΙΣ.

Ἀδύ τι τὸ ψιδύρισμα καὶ ἀπίτρυς αἰπόλε τήνα
ἀποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσσεται, ἄδν δὲ καὶ τὴν
συρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῇ.
αἶκα τήνος ἔλη κεραὸν τράγον, αἶγα τὴν λαψῇ·
5 αἶκα δ' αἶγα λάβη τήνος γέρας, εἰς τὴν κατορρεῖ 5
ἀχίμαρος· χιμάρω δὲ καλὸν κρέας, ἔστέ κ' ἀμέλεξ.

ΑἰΠΟΛΟΣ.

Ἄδιον ὦ ποιμὴν τὸ τεδὸν μέλος, ἢ τὸ καταχές
τῇν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑπόθεν ὕδωρ.
αἶκα τὰι Μοῖσαι τὰν ολίδα δῶρον ἄγωνται,
10 ἄρνα τὴν σακίταν λαψῇ γέρας· αἶ δέ κ' ἀρέσκη 10
τήνας ἄρνα λαβεῖν, τὴν δὲ τὰν ὄν ὕστερον ἐξεῖς.

ΘΥΡΣΙΣ.

Ἀῖς ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν, λῆς αἰπόλε τεῖδε καθίξας
συρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷδε νομευσῶ. 12 14

ΑἰΠΟΛΟΣ.

Οὐ θέμις ὦ ποιμὴν τὸ μεσαμβρινόν, οὐ θέμις ἄμιν
15 συρίσδεν. τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας
τανίκα κεκμακῶς ἀμπαύεται· ἔστι δὲ πικρός,

ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοπον αἶτε μυρῖκα, 13
BUCOL. GR. 1

καὶ οἱ αἰεὶ δορμεῖα χολὰ ποτὶ θῖνα κάθηται.
 ἀλλὰ τὸ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλγε' αἰίδες
 καὶ τὰς βουκολικὰς ἐπὶ τὸ πλεόν ἴκεο μοῖσας,
 20 δεῦρ' ὑπὸ τὰν πετελέαν ἐσδώμεθα, τῷ τε Πιρήπῳ
 καὶ τὰν Κρανιαδῶν κατεναντίον, ἅπερ ὁ Θῶκος
 τῆνος ὁ ποιμενικὸς καὶ τὰ δρύες. αἱ δὲ κ' αἰείσῃς,
 ὥς ὅκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν ἄσας ἐρίσδων,
 αἶγα δέ τοι δώσω διδυματόκον ἐς τοὺς ἀμέλξαι,
 25 ἃ δὴ ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας,
 καὶ βαθὺν κισσύβιον κεκλυσμένον ἀδέϊ κηρῷ,
 ἀμφῶς νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.
 τῷ περὶ μὲν χεῖλῃ μαρῦεται ὑπόθε κισσός,
 κισσὸς ἐλιγρὺσφ κεκομημένος· ἃ δὲ κατ' αὐτό
 30 καρπῷ ἔλιξ εἰλεῖται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
 ἐντοσθεν δὲ γυνά, τὶ θεῶν δαίδαλμα τέτυκται,
 ἀσκητὰ πέπλω τε καὶ ἄμπυκι. πὰρ δέ οἱ ἄνδρες
 καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
 νεικίονος' ἐπέεσσι. τὰ δ' οὐ φρενὸς ἄπτεται αὐτᾶς·
 35 ἀλλ' ὅκα μὲν τῆνον ποτιδέρεται ἄνδρα γελᾶσα,
 ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ῥιπτεῖ νόον. οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
 δητὰ κυλοιδιῶντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 τῷ δὲ μετὰ γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
 λεπράς, ἐφ' ἃ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει
 40 ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ ῥοικῶς.
 φαίης κα γύων νιν ὅσον σθένος ἔλλοπιεύειν·
 ὧδέ οἱ ὠδήκῃ κατ' αὐχένα πάντοθεν ἴνες
 καὶ πολιῷ περ ἐόντι, τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἄβας.
 τυτθὸν δ' ὅσον ἄπωθεν ἀλιτροῦτοιο γέροντος
 45 πυρραῖαις σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἁλωά,
 τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἰμασιαῖσι φυλάσσει
 ἡμενος· ἀμφὶ δὲ νιν δὴ ἁλώπεκες, ἃ μὲν ἀν' ὄρχως
 φοιτῇ σινομένα τὰν τρώξιμον, ἃ δ' ἐπὶ πῆρα

πάντα δόλον κεύθοισα τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν
 50 φατὶ πρὶν ἢ ἀκράτιστον ἐπὶ ξηροῖσι καθίξῃ.
 αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν
 σχοίνῳ ἐφαρμόσδων· μέλεται δὲ οἱ οὔτε τι πῆρας
 οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
 παντᾶ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἀκανθος,
 55 αἰολίχον τοι θᾶμα τέρας τέ τι θυμὸν ἀτύξαι.
 τῷ μὲν ἐγὼ πορῶμεν Καλυδωνίῳ αἶγά τ' ἔδωκα
 ὦνον καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
 οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἐμὸν θίγην, ἀλλ' ἔτι κεῖται
 ἄχραντον. τῷ κά τε μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν,
 60 αἰκά μοι τὸν φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον αἰείσαις.
 κοῦτί τυ κερτομέω. πόταγ' ὦγαθέ· τὰν γὰρ αἰοιδάν
 οὐ τί πα εἰς Αἶδαν γε τὸν ἐκλάθοντα φυλαξεῖς.

ΘΥΡΣΙΣ.

(ᾠδή.)

- I. Ἀρχετὲ βουκολικὰς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 α' Θύρσις ὅδ' ὧξ Αἶτνας, καὶ Θύρσιος ἅδ' ἡ φωνά.
 65 πεῖ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνης ἐτάκετο, πεῖ ποκα
 Νύμφαι;
 ἢ κατὰ Πηνειῷ καλὰ τέμπεα, ἢ κατὰ Πίνδῳ;
 οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἶχετ' Ἀνάπῳ,
 οὐδ' Αἶτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἀκιδος ἱερὸν ὕδωρ.
 ἄρχετὲ βουκολικὰς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 70 β' Τῆνον μὰν θῶες, τῆνον λύκοι ὠρύναντο,
 τῆνον χῶκ δρυμοῖο λέων ἐκλαυσε θανόντα.
 ἄρχετὲ βουκολικὰς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 β' Πολλὰ οἱ παρ' ποσσὶ βόες, πολλοὶ δὲ τε ταῦροι,
 75 πολλὰ δ' αὖ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο.
 15 ἄρχετὲ βουκολικὰς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

- α' Ἦνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες αἰπόλοι ἦνθον· 80
 πάντες ἀνηρώτων, τί πάθοι κακόν. ἦνθ' ὁ Πρίηπος
 κῆφα· „Δάφνι τάλαν, τί νυ τάκεαι; ἅ δ' ἔτι κώρα
 πάσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται.
 80 ξαλῶ σ', ἢ δύσερός τις ἄγαν καὶ ἀμήχανος ἐσσί.“ 85
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 β' „Ὀλίπολος ὄκκ' ἐσορῇ τὰς μακάδας οἷα βατεῦνται, 87
 τάκεται ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.“ 87
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 88 β' „Καὶ τὸ δ' ἐπεὶ κ' ἐσορῇ τὰς παρθένους οἷα γελᾶντι, 90
 τάκεαι ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ μετὰ τῇσι χορεύεις.“ 91
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 92 γ' Ἦνθ' ἐγὼ μὲν ἀδεῖα καὶ ἅ Κύπρις γελώωσα,
 λαδρὰ μὲν ἐκγελώωσα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,
 90 κείπε· „τὴν θῆν τὸν Ἐρωτα κατ' εὐχέο Δάφνι λυγρίζειν·
 ἦρ' οὐκ αὐτὸς Ἐρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης;
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 γ' Τὰν δ' ἄρα χά Δάφνις ποταμείβετο· „Κύπρι βαρεῖτα, 100
 Κύπρι νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθήης·
 95 ἦδη γὰρ φράσδῃ πάνθ' ἄλιον ἄμμι δεδυνκεῖν;
 Δάφνις κῆν Ἀῖδα κακὸν ἐσσεταί ἄλγος Ἐρωτι.“
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς
 γ' „Εἰ λέγεται τὰν Κύπριν ὁ βουκόλος, ἔρπε ποτ' Ἴδαν, 105
 ἦνθ' Ἐρμᾶς πρᾶτιστος ἀπ' ὄρεος, εἶπε δέ· Δάφνι,
 τίς τυ κατατρύχει; τίνος ὠγαθὲ τόσσον ἔρασσαι;
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 βούτας μὲν ἔλεγεν, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
 τῶς δ' οὐδὲν ποτελέξαι ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ
 92 ἄννε πικρὸν ἔρωτα, καὶ ἐς τέλος ἄννε μόλρας.
 93 ἔρπε ποτ' Ἀγχίστην. τῇνι δρῦς, ὥδε κύπειρος,
 106

- ἠραῖος χά Ἀδωνις ὁπεῖ καὶ μῆλα νομεύει. 109
 100 αὐτὶς ὅπως στασῇ Διομήδεος ἄσπον ἰοῖσα,
 καὶ λέγε· τὸν βούταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχην μοι.“
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 γ' „Ὀ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἀν' ὄρεα φωλάδες ἄρχοι, 115
 χαίρεθ'· ὁ βουκόλος ὑμῖν ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἀν' ὕλαν,
 105 οὐκέτ' ἀνὰ δρυμῶς, οὐκ ἄλσεα. χαῖρ' Ἀρέθουσα
 καὶ ποταμοί, τοὶ χεῖτε καλὸν κατὰ Θυμβρίδος ὕδαρ.“ 118
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 122
 III. δ' „Ὀ Πᾶν Πᾶν, εἰτ' ἐσσί κατ' ὄρεα μακρὰ Λυκαίῳ,
 εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἐνθ' ἐπὶ νᾶσον
 110 τὰν Σικελάν, Ἐλίνας δὲ λίπ' ἡρίον αἰλύ τε σᾶμα 126
 τῇνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγατόν.“
 λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς.
 ε' „Ἐνθ' ὠναξ καὶ τᾶνδε φέρου πακτοῖο μελίπνον
 ἐκ κηρῶ σύριγγα καλάν, περὶ χεῖλος ἐλικτάν·
 115 ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἀῖδος ἔλκομαι ἦδη,
 Δάφνις ἐγὼν ὅδε τῆνος ὁ τὰς βόας ὥδε νομεύων,
 Δάφνις ὁ τὼς ταύρας καὶ πόρτιας ὥδε ποτίσδων.“
 λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς. 131
 ε' „Νῦν δ' ἴα μὲν φορέοιτε βᾶτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι,
 120 ἅ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι·
 πάντα δ' ἐναλλα γένοιντο, καὶ ἅ πτύς ὄχνας ἐνείκαι,
 Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τὰς κύνας ὠλαφρος ἔλκοι, 135
 κῆς ὀρθῶν τοὶ σκῶπες ἀηδόσι γαρύσαιντο.“
 ὥδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι. 107
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 108
 καὶ πτώκας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει. 110
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 111
 ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 119

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς.
 125 δ' ὦ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀνεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
 ἤθελ' ἀνορθῶσαι· τὰ γε μὰν λῖνα πάντα λελοῖπη
 ἐκ Μοιρᾶν, ᾧ Δάφνης ἔβα ῥόον. ἔκλυσε δῖνα 140
 τὸν Μοίσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ.
 λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς.

130 Καὶ τὸ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὥς κεν ἀμέλξας
 σπείσω ταῖς Μοίσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι Μοῖσαι,
 χαίρετ', ἐγὼ δ' ὑμῖν καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον ἔσσω. 145

ΑΠΟΛΟΣ.

Πληρὲς τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα Θύρσι γένοιτο,
 πληρὲς τοι σχαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγίλῳ ἰσχάδα τρώγοις
 135 ἀδείαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον ἄδεις.
 ἡνίδε τοι τὸ δέπας· θαῖσαι φίλος, ὥς καλὸν ὄσδει·
 Ὁρᾶν πεπλυσθαί νιν ἐπὶ κρᾶναισι δοκησεῖς. 150
 ὦδ' ἰθι Κισσαίθα, τὸν δ' ἄμελγέ νιν. αἱ δὲ χίμαιραι,
 οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ ὁ τράγος ὑμῖν ἀναστῇ.

Idyll. II.

Φαρμακεύτριαι.

Πᾶ μοι ταὶ δάφναι; φέρε Θεστυλί. πᾶ δὲ τὰ φίλτρα;
 στέψον τὰν κελέβαν φοινικέῳ οἷος ἁώτῳ,
 ὥς τὸν ἐμὸν βαρὺν εὖντα φίλον καταδήσομαι ἄνδρα,
 ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ὧ τάλας οὐδὲ ποθείκει,
 5 οὐδ' ἔγνω, πότερον τεθνῆκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές. 5
 οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάσσιος. ἦρά οἱ ἄλλᾳ
 ᾤχετ' ἔχων ὅ τ' Ἐρως ταχυνὰς φρένας ἅ τ' Ἀφροδίτα.

βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγῆτοιο παλαίστραν
 αὔριον, ὥς νιν ἰδῶ καὶ μέμφομαι οἷά με ποιεῖ.
 10 νῦν δέ νιν ἐκ θυέων καταδήσομαι. ἀλλὰ Σελᾶνα 10
 φαῖνε καλόν· τὴν γὰρ ποταείσομαι ἄσυχε δαῖμον,
 τᾷ χθονίᾳ δ' Ἐκάτα, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
 ἐρχομένην νεκύων ἀνὰ τήρῃα καὶ μέλαν αἶμα.
 χαῖρ' Ἐκάτα δασπλήτι, καὶ ἐς τέλος ἄμιν ὀπάδει
 15 φάρμακα ταυτ' ἐρδοῖσα χερσίονα μῆτέ τι Κίρκης 15
 μῆτέ τι Μηδείας μῆτε ξανθᾶς Περιμήδας.

1. Ἴνγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Ἄλφιδά τοι πρῶτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπίπασσε
 Θεστυλί. δειλαία, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
 20 ἦρά γέ τοι μυσαρὰ καὶ τὴν ἐπίχαρμα τέτνυμαι; 20
 πᾶσ' ἅμα καὶ λέγε ταῦτα „τὰ Δέλφιδος ὅστις
 πᾶσσω.“

Ἴνγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Δέλφιδε ἐμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
 αἶθω· χῶς αὐτὰ λᾶκον μέγαν ἐκπυρρος ἄσε,
 25 κῆξαπίνας ἄφθῃ, κούδὲ σποδὸν εἰδομες αὐτᾶς, 25
 οὕτω τοι καὶ Δέλφιδε ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνοι.

Ἴνγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα, τὰ δ' Ἀρτεμι καὶ τὸν ἀναιδῆ
 κινήσαι κ' ἀδάμαντα καὶ εἰπὶ περ ἀσφαλὲς ἄλλο.
 30 Θεστυλί, ταὶ κύνες ἅμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύνονται. 35
 ἂ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκέον ὥς τάχος ἄχει.

Ἴνγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Ἡνίδε σιγῇ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται·
 ἂ δ' ἐμὰ οὐ σιγῇ στέρωνων ἐντοσθεν ἀνία,
 35 ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταλθομαι, ὅς με τάλαιναν 40
 ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον εἶμεν.

Ἴνγξ, ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Ὡς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω,
 ὥς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφης.
 40 ὥς δινεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος ἔξ' Ἀφροδίτας,
 ὥς τήνος δινοῖτο ποθ' ἀμετέρησι θύρησιν.
 ἱυγξ, ἔλκε τὴν τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Ἐς τοὺς ἀποσπένδω καὶ τοὺς τάδε πότνια φωνῶ·
 εἴτε γυνὴ τήνῃ παρακέκλιται εἴτε καὶ ἄνθρωπος,
 45 τόσσον ἔχει λάθας, ὅσσον ποκα Θησέα φαντί
 ἐν Δίᾳ λασθῆμεν ἐϋπλοκάμῳ Ἀριάδνας.
 ἱυγξ, ἔλκε τὴν τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Ἰππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι, τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι
 καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὥρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.
 50 ὥς καὶ Δέλφιν ἰδοίμι, καὶ ἐς τόδε δῶμα περάσαι
 μαινομένην ἱκελὸς λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαίστρας.
 ἱυγξ, ἔλκε τὴν τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Τοῦτ' ἀπὸ τῆς χλαίνας τὸ κρᾶσπεδον ὦλεσε Δέλφης,
 ὧρ' αὖ νῦν τίλλοισα κατ' ἀργίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.
 55 αἰαὶ Ἔρως ἀνιάρει, τί μιν μέλαν ἐκ χροῶς αἶμα
 ἐμφὺς ὥς λυμναῖς ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας;
 ἱυγξ, ἔλκε τὴν τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Σαῦραν τοὶ τρήσας κακὸν ποτὸν αὔριον οἰσῶ.
 Θεστυλί, νῦν δὲ λαβοῖσα τὴν τῶν θρόνα ταῦθ' ὑπόμαζον
 60 τῆς τήνῃ φλιάς καθυπερτέρω ἄς ἐτι καὶ νῦν,
 καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα· „τὰ Δέλφιδος ὅστις μάσσω.“
 ἱυγξ, ἔλκε τὴν τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 II. Νῦν δὲ μούνα ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα διακρύψω;
 ἐκ τήνῃ δ' ἄρξω, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο.
 65 ἦνθ' ἂν τῷ Εὐβούλοιο καναφόρος ἄμιν Ἀναξὼ
 ἄλσος ἔξ' Ἀρτέμιδος, τῇ δὲ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα

ἐκ θυμῷ δέδεμαι, ὃ δὲ μιν λόγον οὐδένα ποιεῖ.

θηρία πομπεύσκε περιστάδον, ἐν δὲ λείαυα.
 φράξέ μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.
 Καὶ μ' ἂν Θεσσαλίδα Θραῦσσα τροφὸς ἂν μακαρίτις 70
 ἀγχίθυρος ναίσοισα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε
 τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼ δὲ οἱ ἂν μεγάλοιτος
 ὁμάρτευν βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα
 ἀμφιστεylaμένα, τὰν ξυστίδα τὰν Κλεαρίστας.
 75 φράξέ μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα. 75
 Ἦδη δ' εὖσα μέσαν κατ' ἀμαξιτόν, ἣ τὰ Λυκάωνος,
 εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τι καὶ Εὐδάμνιππον ἰόντας,
 τοῖς δ' ἦν ξανθοτέρα μὲν ἐλιγρῦσοιο γενειάς,
 στήθεα δὲ στίλλοντα πολὺ πλέον ἢ τὴν Σελάννα,
 80 ὥς ἀπὸ γυμνασίου καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων. 80
 φράξέ μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.
 Χῶς ἰδὼν, ὥς ἐμάνην, ὥς μοι πυρὶ θυμὸς ἰάφθῃ
 δειλαίας· τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο, οὐτέ τι πομπᾶς
 τήνας ἐφρασάμαν, οὐδ' ὥς πάλιν οἴκαδ' ἀπῆνθον
 85 ἔργων· ἀλλὰ μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξάλλαξε, 85
 κείμαν δ' ἐν κλιντῇρι δέκ' ἄματα καὶ δέκα νύκτας.
 φράξέ μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.
 Καὶ μιν χροῶς μὲν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θάψω,
 ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρήχες, αὐτὰ δὲ λοιπά
 90 ὅστί' ἐτ' ἦς καὶ δέρμα. καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασας, 90
 ἢ ποίας ἐλιπον γραίας δόμον, αἵτις ἐπαῖδεν;
 ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν· ὃ δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων.
 φράξέ μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.
 Χοῦτῳ τῇ δουλᾷ τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα·
 95 „εἰ' ἄγε Θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσος εὐρὲς τι μάχος. 95
 πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος· ἀλλὰ μολοῖσα
 τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγῆτοιο παλαίστραν·

τηνεί γὰρ φοιτῇ, τηνεί δέ οἱ ἄδὺ καθῆσθαι.
φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

100 „Κῆπεί καὶ νιν εὐντα μάθης μόνον, ἄσυχᾶ νεῦσον,
κεῖφ' ὅτι Σιμαίθα τυ καλεῖ, καὶ ἀφαγέο τᾶδε.“
ὥς ἐφάμαν· ἃ δ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρῳ
εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν· ἐγὼ δέ νιν ὥς ἐνόησα
ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κοῦφῳ,
φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα,

105 Πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπῳ
ἰδρῶς μεν κοχύνδεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἀέρσαις,
οὐδέ τι φωνᾶσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ
κνυξεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα·
ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρῶα πάντοθεν ἴσα.
110 φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

Καί μ' ἐσιδὼν ὠστοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματά παῖδας,
ἔξετ' ἐπὶ κλιντῇρι καὶ ἐξόμενος φάτο μῦθον·
„ἦρά με Σιμαίθα τόσον ἐφθασας, ὅσσον ἐγὼ θην
πρῶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἐφθασσα Φιλῖνον,
115 ἐς τὸ τεδὸν καλέσασα τότε στέγος ἥμ' ἐπαρεῖμεν.“
φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

„Ἦνθον γὰρ κεν ἐγὼν, ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον Ἐρωτα
ἢ τρίτος ἢ τέταρτος ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτός,
μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσω,
120 κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλῆος ἱερὸν ἔρνος,
πάντοθε πορφυρέῃσι περὶ ζώστρησιν ἐλίκταν.“
φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

„Καί μ' εἰ μὲν κ' ἐδέχεσθε, τὰ δ' ἥς φίλα—καὶ γὰρ
ἐλαφρός
καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' ἠϊθέοισι καλεῦμαι—
125 εὐδὸν κ', εἴτε μόνον τὸ καλὸν στόμα τευς ἐφίλῃσα·

εἰ δ' ἀλλᾶ μ' ὠθεῖτε καὶ ἅ θύρα εἴχετο μοχλῳ,
πάντως καὶ πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέ.“
φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.

130 „Νῦν δὲ χάριν μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρῶτον ὀφείλεις, 130
καὶ μετὰ τὰν Κύπριν τὴν με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἴλεις
ὦ γύναι ἐσκαλέσασα τεδὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
αὐτῶς ἡμίφλεκτον· Ἐρως δ' ἄρα καὶ Λιπαράϊω
πολλάκις Ἀφαιστοιο σέλας φλογερώτερον αἰθεῖ,
φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα, 135

135 „Σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο
καὶ νύμφαν ἐσόβησ' ἐτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν
ἀνέρος.“ ὥς ὁ μὲν εἶπεν· ἐγὼ δέ οἱ ἅ ταχυπειδῆς
χειρὸς ἐφαφαμένα μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων·
καὶ ταχὺ χρώς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο, καὶ τὰ πρόσωπα 140
θερμότερ' ἥς ἢ πρόσθε, καὶ ἐπιθυρῖσδομες ἄδύ.
χῶς καὶ τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι Σελάνα,
ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἦνθομες ἄμφω.
κοῦτέ τι τήνος ἐμὴν ἐπεμέμψατο μέσφα τό γ' ἐχθές,
οὔτ' ἐγὼ αὖ τήνῳ. ἀλλ' ἦνθέ μοι ἅ τε Φιλίστας 145
μάτηρ τᾶς ἀμᾶς ἀνλητρίδος ἅ τε Μελιξοῦς
σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' οὐρανὸν ἔτραχον ἵπποι
Ἀῶ τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὠκεανοῦ φέροισαι·
κεῖπέ μοι ἄλλὰ τε πολλὰ καὶ ὥς ἄρα Δέλφιν ἐρᾶται.
κεῖτέ νιν αὐτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἴτε καὶ ἀνδρός, 150
οὐκ ἔφατ' ἀτρεχῆς ἰδμεν, ἀτὰρ τόσον· αἶν ἐρωτος
ἀκράτως ἐπεχεῖτο καὶ ἐς τέλος ὥχετο φεύγων,
καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τῇνα πνικάσδειν.
ταῦτά μοι ἅ ξείνα μυθήσατο, ἔστι δ' ἀλαθής·
ἢ γὰρ μοι καὶ τρεῖς καὶ τετράκις ἄλλοκ' ἐφοίτη, 155
καὶ παρ' ἐμὴν ἐτίθει τὰν Δωρίδα πολλάκις ὄλπαν.
νῦν δὲ τί δωδεκαταῖος ἀφ' ὧτέ νιν οὐδὲ ποτεῖδον;

ἦρ' οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἁμῶν δὲ λέλασται;
 νῦν μὰν τοῖς φίλοις καταδήσομαι· αἱ δ' ἔτι καὶ με
 λυπεῖ, τὰν Ἀῖδαο πύλαν καὶ Μοῖρας ἄραξει.
 160 τοῖά οἱ ἐν κίστῃ κακὰ φάρμακα φαμί φυλάσσειν,
 Ἀσσυρίῳ δέσποινα παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν χαίροισα ποτ' ὠκεανὸν τρέπε πάλλως,
 πότνι· ἐγὼ δ' οἶδ' ὅτι τὸν ἐμὸν πόνον ὥσπερ ὑπέσταν.
 χαῖρε Σελαναία λιπαρόχροε, χαίρετε καὶ ἄλλοι.
 165 ἀστέρες, εὐκάλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὀπαδοί.

Idyll. III.

Κ ὦ μ ο ς.

Κωμάσδω ποτὶ τὰν Ἀμαρυλλίδα, ταὶ δέ μοι αἶγες
 βόσκονται κατ' ὄρος, καὶ ὁ Τίτυρος αὐτὰς ἐλαύνει.
 Τίτυρ' ἐμὴν τὸ καλὸν πεφιλημένε, βόσκει τὰς αἶγας,
 καὶ ποτὶ τὰν κράναν ἄγε Τίτυρε, καὶ τὸν ἐνόρχαν,
 5 τὸν Διβυκὸν κνᾶκωνα φυλάσσεο, μή τι κορύψῃ.
 ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον
 παρκύπτουσα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον; ἦρά με μισεῖς;
 ἦρά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν εἶμεν;
 Τὸν στέφανον τίλαί με καὶ ἀντίκα λεπτὰ ποησεῖς,
 10 τὸν τοι ἐγὼν Ἀμαρυλλί φίλα κίσθοιο φυλάσσω
 ἀμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδομοισι σελίνοις.
 ὦμοι ἐγὼν, τί πάθω; ἂ δύσσοος, οὐχ ὑπακούεις;
 ἦνίδε τοι δέκα μᾶλα φέρω. τῆν' ὦθε καθείλον,
 ὦ μ' ἐκέλευ καθελεῖν τὴν καὶ αὔριον ἄλλά τοι οἶδ' ὅτι.
 νύμφα, καὶ προγένειος, ἀπάγξασθαί με ποησεῖς.

15 Θᾶσαι μαν θυμαλγὲς ἐμὸν ἄχος. αἴθε γενοίμαν
 ἂ βομβεῦσα μέλισσα καὶ ἐς τεὸν ἄντρον ἰκοίμαν
 τὸν κισσὸν διαδύς καὶ τὰν πτέρην, ἃ τὺ πνυκᾷσδει.
 Νῦν ἐγνων τὸν Ἐρωτα· βαρὺς θεός· ἦρα λεαίνας
 15 μαζὸν ἐδήλαξε, δρυμῶ τέ νιν ἔτραφε μάτηρ,
 20 ὃς με κατασμύχων καὶ ἐς ὅστιον ἄχρῳ ἰάπτει.
 ὦ τὸ καλὸν ποθοῦσα, τὸ πᾶν λίπος· ὦ κνᾶνοφρον
 Νύμφα, πρόσπτυσθαι με τὸν αἰπόλον, ὥς τὺ φιλήσω.
 ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλήμασιν ἀδέα τέφρις.
 20 Τὰν βαίταν ἀποδύς εἰς κύματα τῆν' ἁλεῦμαι,
 25 ὥπερ τῶς θύννως σκοπιάζεται Ὀλπις ὁ γριπεύς·
 καίκα μὴ ποθάνω — τό γε μὰν τεὸν ἄδ' ἄδ' ἔτενυται.
 Ἐγνων πρᾶν, ὅκα μοι μεμναμένω, εἰ φιλέεις με,
 οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο τὸ πλατάγημα,
 30 ἀλλ' αὐτὼς ὁμαλῶ ποτὶ πάχεος ἐξεμαράνθη.
 Εἶπε καὶ ἡ Γραῖα τᾶλαθέα κοσκινόμεντις,
 ἂ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις, ὦνεκ' ἐγὼ μὲν
 τὴν ὅλος ἐγκειμαι, τὴν δὲ μεν λόγον οὐδένα ποιῇ.
 Ἦ μὲν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω,
 35 τὰν με καὶ ἡ Μέρμυωνος ἐριθακίς ἡ μελανόχρως
 αἰτεῖ, καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τὴν μοι ἐνδιαθρύπτῃ.
 Ἄλλεται ὀφθαλμός μεν ὁ δεξιός· ἦρά γ' ἰδησῶ
 αὐτάν; ἄσεῦμαι ποτὶ τὰν πίτν' ὥδ' ἀποκλινθεῖς.
 καὶ κ' ἐμ' ἴσως ποτίδοι, ἐπεὶ οὐκ ἀδαμαντῖνα ἐστίν.
 40 Ἰππομένης ὅκα δὴ τὰν παρθένον ἦθελε γᾶμαι,
 μᾶλ' ἐνὶ χερσὶν ἐλὼν δρόμον ἄνυσεν· ἂ δ' Ἀταλάντα
 ὥς ἴδεν, ὥς ἐμάνη, ὥς εἰς βαθὺν ἄλατ' ἔρωτα.
 Τὰν ἀγέλαν χῶ μάντις ἀπ' Ὀθρουος ἄγε Μελάμπους
 ἐς Πύλον· ἂ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίνῃσιν ἐκλίνθη,
 45 μάτηρ ἡ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφειβοίης.

45 Τὰν δὲ καλὰν Κυθέρειαν ἐν ὥρεσι μῆλα νομεύων
οὐχ οὐτῶς ὁ Ἄδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας,
ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν νιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι;

Ζαλωτὸς μὲν ἐμὴν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἰαύων
Ἐνδυμίων, ζαλῶ δὲ φίλα γύναι Ἰασίωνα,
50 ὃς τοσσῆν' ἐκύρησεν, ὅς' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι.

Ἀλγέω τὰν κεφαλάν, τὴν δ' οὐ μέλει. οὐκέτ' αἰδῶ,
κείσευμαι δὲ πεσών, καὶ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδονται.
ὥς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

Idyll. IV.

Νομεῖς Βάττος καὶ Κορύδων.

BATTOΣ.

Εἰπέ μοι ὦ Κορύδων, τίνας αἱ βόες; ἦρα Φιλώνδα;

KOPTAΩN.

Οὐκ ἀλλ' Αἰγῶνος· βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.

BATTOΣ.

Ἢ πὰ ψε κρύβδαν τὰ ποθ' ἔσπερα πάσας ἀμέλγεις;

KOPTAΩN.

Ἀλλ' ὁ γέγων ὑφίητι τὰ μοσχία κῆμὲ φυλάσσει.

BATTOΣ.

5 Αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βουκόλος ὄχγετο χώραν;

KOPTAΩN.

Οὐκ ἄκουσας; ἄγων νιν ἐπ' Ἀλφεὸν ὄχγετο Μίλων.

BATTOΣ.

Καὶ πόκα τῆνος ἔλαιον ἐπ' ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπει;

KOPTAΩN.

Φαντί νιν Ἡρακλῆι βίην καὶ κάρτος ἐρίσδεν.

BATTOΣ.

Κῆμ' ἔφαθ' ἅ μάλιστα Πολυδεύκης εἶμεν ἀμείνω.

KOPTAΩN.

10 Κῶχρε' ἔχων σκαπάναν τε καὶ εἴκατι τουτόθε μῆλα. 10

BATTOΣ.

Πείσαι κα Μίλων καὶ τῶς λύκος αὐτίκα λυσσῆν.

KOPTAΩN.

Ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι αἶδε ποθεῦντι.

BATTOΣ.

Δειλαῖται δ' αὐταί, τὸν βουκόλον ὥς κακὸν εὖρον.

KOPTAΩN.

Ἢ μὰν δειλαῖται γε, καὶ οὐκέτι λῶντι νέμεσθαι.

BATTOΣ.

15 Τήνας μὲν δὴ τοι τᾶς πόρτιος αὐτὰ λέλειπται 15
τῶστια. μὴ προῶκας σιτίζεται ὥσπερ ὁ τέττιξ;

KOPTAΩN.

Οὐ Δῖαν, ἀλλ' ὅκα μὲν νιν ἐπ' Αἰσάροιο νομεύω
καὶ μαλακῶ χόρτοιο καλὰν κώμυνθ' αἰδῶμι,
ἄλλοκα δὲ σκαίρει τὸ βαθύσκιον ἀμφὶ Λάτυμνον.

BATTOΣ.

20 Λεπτὸς μὰν χῶ ταῦρος ὁ πυρρήχος. αἶθε λάχοιεν 20
τοὶ τῷ Λαμπριάδα τοὶ δαμόται, ὅκα θυώντι
τᾷ Ἡρᾷ, τοιόνδε· κακογράφμων γὰρ ὁ δᾶμος.

KOPTAΩN.

Καὶ μὰν ἐς στομάλιμνον ἐλαύνεται ἐς τε τὰ Φύσκω,
καὶ ποτὶ τὸν Ναύαιθον, ὅπει καλὰ πάντα φύονται,
25 αἰγίπυρος καὶ κνύξα καὶ εὐώδης μελίτεια. 25

ΒΑΤΤΟΣ.

Φεῖ φεῦ βασεῦνται καὶ ταὶ βόες ὧ τάλαν Αἴγων
εἰς Ἀἶδαν, ὅκα καὶ τὸ κακῆς ἠράσσοιο νίκας,
χὰ σῦριγξ εὐρώτι παλύνεται, ἄν ποκ' ἐπάξας.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Οὐ τήνα γ', οὐ Νύμφας, ἐπεὶ ποτὶ Πῖσαν ἀφέρπων
δῶρον ἐμὴν νιν ἔλειπεν· ἐγὼ δέ τις εἰμὶ μελικτᾶς,
κενὺ μὲν τὰ Γλαύκας ἀγκροῦμαι, εὐ δὲ τὰ Πύρρῳ
αὐλέω. ἃ τε Κρότωνα καλεῖ πόλις ἃ τε Ζάκυνθος
καὶ τὸ ποταῶν τὸ Λακίνιον, εἶπερ ὁ πύκτας
Αἴγων ὀγδῶκοντα μόνος κατεδαίσατο μάξας.
τινεῖ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὄρεος ἄγε πιάξας
τᾶς ὀπλᾶς κῆδωκ' Ἀμαρυλλίδι, ταὶ δὲ γυναικες
μακρὸν ἀνάῦσαν, χῶ βουκόλος ἐξεγέλασεν.

ΒΑΤΤΟΣ.

ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας
λασεύμεσθ'· ὅσον αἶγες ἐμὴν φίλαι, ὅσσον ἀπέσβης.
αἰαὶ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος, ὅς με λελόγχει.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Θαρσεῖν χορὴ φίλε Βάττε· τάχ' αὐρίον ἔσσειτ' ἄμεινον.
ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
χῶ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἰθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.

ΒΑΤΤΟΣ.

Θαρσέω. βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία· τᾶς γὰρ ἐλαίας
τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Σίτθ' ὁ Λέπαργος,
σίτθ' ἡ Κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον. οὐκ ἔσακούεις;
εἰξῶ ναι τὸν Πᾶνα κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν,
εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν. ἰδ' αὖ πάλιν ἄδε ποθέρει.
πεῖ θῆν μοι ῥοικὸν τὸ λαγωβόλον, ὥς τυ πατάξω;

ΒΑΤΤΟΣ.

Θᾶσαι μ' ὦ Κορύδων ποτὶ τῷ Διός· ἃ γὰρ ἄκανθα
ἄρμοι μ' ὧδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὥς δὲ βαθεῖται
τάτραπευλλίδες ἐντί. κακῶς ἃ πόρτις ὄλοιτο·
εἰς ταύταν ἐτύπην χασμώμενος. ἦρά ἐ λεύσσεις;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ναὶ ναί, τοῖς ὀνύχεσσιν ἔχω τί νιν· ἄδε καὶ αὐτά.

ΒΑΤΤΟΣ.

Ὅσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα καὶ ἀλίκον ἄνδρα δαμάζει.

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Εἰς ὄρος ὄκχ' ἔρπης, μὴ ἀνάλιπος ἔρχεο Βάττε·
ἐν γὰρ ὄρει ῥάμνοί τε καὶ ἀσπάλαθοι κομέονται.

ΒΑΤΤΟΣ.

Εἴπ' ἄγε μ' ὦ Κορύδων, τὸ γερόντιον ἦρ' ἔτι μύλλει
τήναν τὰν κυάνοφρον ἐρωτίδα, τᾶς ποκ' ἐκνίσθη;

ΚΟΡΥΔΩΝ.

Ἀκμάν γ' ὦ δειλαῖε· πρόαν γέ μεν αὐτὸς ἐπενθῶν
καὶ ποτὶ τᾶ μάκτρα κατελάμβανον ἄμος ἐνήργει.

ΒΑΤΤΟΣ.

Εὖ γ' ὦνθρῳπε φιλοῖφα. τό τοι γένος ἦ Σατυρίσκους
ἐγγύθεν ἦ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ὀρίσθεις.

Idyll. V.

Βουκολιασταὶ Κομάτας καὶ Λάκων.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Αἶγες ἐμαί, τήνον τὸν ποιμένα τόνδε Σιβύρτα
φεύγετε τὸν Λάκωνα· τό μεν νάκος ἐχθρὸς ἐκλεψεν.

ΛΑΚΩΝ.

Οὐκ ἀπὸ τᾶς κράνας σίττ' ἀμνίδες; οὐκ ἐσορήτε
τόν μεν τὰν σύριγγα πρόαν κλέψαντα Κομάταν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

5 Τὰν ποίαν σύριγγα; τὸ γὰρ ποκα δῶλε Σιβύρτα
ἐκτάσα σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι
ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;

ΛΑΚΩΝ.

10 Τάν μοι ἔδωκε Λύκων ὠλεύθερε. τὴν δὲ τὸ ποῖον
Λάκων ἀγκλέψας πόκ' ἔβαν νάκος; εἶπε Κομάτα·
οὐδὲ γὰρ Εὐμάρα τῷ δεσπότη ἦς τι ἐνεύδειν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, ἀνίκ' ἔθυσσε
ταῖς Νύμφαις τὰν αἶγα· τὸ δ' ὦ κακὲ καὶ τόκ' ἐτάκην
βασκαίνων, καὶ νῦν με τὰ λούσθια γυμνὸν ἔθηκας.

ΛΑΚΩΝ.

15 Οὐ μαῦτόν τὸν Πᾶνα τὸν ἄκτιον, οὐ τέ γε Λάκων
τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Καλαίθιδος, ἥ κατὰ τήνας
τᾶς πέτρας ὠνθροπε μανεῖς εἰς Κραῖθιν ἀλοίμαν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐ μὰν οὐδ' αὐτὰς τὰς λιμνάδας ὠγαθὲ Νύμφας,
αἵ τέ μοι ἴλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθειεν,
οὐ τευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψα Κομάτας.

ΛΑΚΩΝ.

20 Αἶ τοι πιστεύσαιμι, τὰ Λάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν.
ἀλλ' ὦν αἶκα λῆς ἔριπον θέμεν, ἔστι μὲν οὐδέν
λερόν, ἀλλ' ἄγε τοι διαίσομαι, ἔστέ κ' ἀπείλης.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἦς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἤρισεν. ἥνιδε κείται
ὠρίφος· ἀλλ' ἄγε καὶ τὸν εὐβοτον ἀμνὸν ὀρίσδε.

ΛΑΚΩΝ.

25 Καὶ πῶς ὦ κύναιδε τὰδ' ἔσσεται ἐξ ἰσῶ ἀμύν;
τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο; τίς δὲ παρεύσας
αἰγὸς προτοτόκοιο κακὰν κύνα δῆλετ' ἀμέλγειν;

ΚΟΜΑΤΑΣ.

30 Ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον ὥς τὸ πεποίθεις,
σφαῖξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὔτι
ὠρίφος ἰσοπαλὴς τοι, ἰδ' ὁ τράγος οὗτος ἐρίσδει

ΛΑΚΩΝ.

Μὴ σπεῦδ'· οὐ γὰρ τοι πυρὶ θάλπειαι. ἄδιον ἀσῆ
τεῖδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τᾶλσεα ταῦτα καθίξας.
ψυχρὸν ὕδωρ τουτεῖ καταλείβεται· ὧδε πεφύκει
ποία χά στιβὰς ἄδε, καὶ ἀκρίδες ὧδε λαλεῦντι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

35 Ἀλλ' οὔτι σπεύδω· μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τὴν με τομῆς
ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν, ὅν ποκ' ἐόντα
παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἰδ' ἂ χάρις εἰς τί ποθέρπει.
θρέψαι κα λυκιδεῖς, θρέψαι κυνάς, ὥς ἐ φάγωντι.

ΛΑΚΩΝ.

40 Καὶ πόκ' ἐγὼν παρὰ τεῦς τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ
ἀκούσας
μέμναμ'; ὦ φθονερὸν τὸ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρὶον αὐτως.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἀνίκ' ἐπύγισόν τυ, τὸ δ' ἄλγεες· αἱ δὲ χίμαιραι
αἶδε κατεβλαχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.

ΛΑΚΩΝ.

Μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος ὕβε ταφεῖς.
ἀλλὰ γὰρ ἔρφ', ὧδ' ἔρπε, καὶ ὕστατα βουκολιαξῇ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

45 Οὐχ ἐρῶ τῇνη· τουτεῖ δρῦες, ὧδε κύπειρος,
2*

ὦδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι·
 ἐνθ' ὕδατος ψυχρῷ κραναὶ δύο· ταὶ δ' ἐπὶ δένδρει
 ὄρνιθες λαλαγεῦντι· καὶ ἅ σκια οὐδὲν ὁμοία
 τῇ παρὰ τὴν· βάλλει δὲ καὶ ἅ πίτυς ὑψόθε κώνως.

ΛΑΚΩΝ.

50 Ἡ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τεῖδε πατησεῖς,
 αἰκ' ἐνθης, ὕπνω μαλακώτερα· ταὶ δὲ τραγεῖαι
 ταὶ παρὰ τὴν ὄσδοντι κακώτερον ἢ τὴν περ ὄσδεις.
 στασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
 ταῖς Νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἁδέος ἄλλον ἐλαίω.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

55 Αἱ δὲ γέ κα τὴν μόλῃς, ἀπαλὸν πτέριν ὦδε πατησεῖς
 καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν· ὑπεσσεῖται δὲ χιμαιρᾶν
 δέσματα τῶν παρὰ τὴν μαλακώτερα τετράκις ἀρνεῶν.
 στασῶ δ' ὀκτὼ μὲν γανυλῶς τῷ Πανὶ γάλακτος,
 ὀκτὼ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρί' ἐχοίσας.

ΛΑΚΩΝ.

60 Αὐτόθε μοι ποτέρισδε καὶ αὐτόθε βουκολιάξεν·
 τὰν σαντῶ πατέων ἔχε τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἀμέ,
 τίς κρινεῖ; αἰθ' ἐνθοὶ πόθ' ὁ βουκόλος ὦδ' ὁ Λυ-
 κώπας.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐδὲν ἐγὼ τήνω ποτιδεύομαι· ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,
 αἰ λῆς, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὅς τας ἐρείκας
 65 τήνας τὰς παρὰ τὴν ξυλοχίζεται· ἔστι δὲ Μόρσων.

ΛΑΚΩΝ.

Βωστρέωμες.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Τὴν κάλει νιν.

ΛΑΚΩΝ.

Ἰὼ ξένε μνηκὸν ἄκουσον

τεῖδ' ἐνθῶν· ἀμὲς γὰρ ἐρίσδομες, ὅστις ἀρείων
 βουκολιαστάς ἐστι. τὴν δ' ὦ φίλε μήτ' ἐμὲ Μόρσων
 ἐν χάριτι κρίνης, μήτ' ὦν τύγα τοῦτον ὀνάσης.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

70 Ναὶ ποτὶ τῶν Νυμφᾶν Μόρσων φίλε μήτε Κομάτα 70
 τὸ πλεόν εὐθύνης, μήτ' ὦν τύγα τῷδε χαρίξῃ.
 ἅδὲ τοι ἅ ποίμνα τῷ Θουρίῳ ἐστὶ Σιβύρτα,
 Εὐμάρα δὲ τὰς αἴγας ὄρης φίλε τῷ Συβαρίτα.

ΛΑΚΩΝ.

Μή τὴν τις ἡρώτη πὸτ τῷ Διός, αἶτε Σιβύρτα
 75 αἶτ' ἐμόν ἐστι κἀκίστε τὸ ποίμνιον; ὥς λάλος ἐσσί. 75

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Βέντισθ' οὗτος, ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω
 κούδεν καυχῶμαι· τὴν γε μὰν φιλοκέρτομος ἐσσί.

ΛΑΚΩΝ.

Εἴα λέγ', εἴ τι λέρεις, καὶ τὸν ξένον εὖ πάλιν αὐθις
 ζῶντ' ἄφες· ὦ Παιάν, ἡ στωμύλος ἦσθα Κομάτα.

(Βουκολιασμός).

ΚΟΜΑΤΑΣ.

80 Ταὶ Μοῖσαι με φιλεῦντι πολὺ πλεόν ἢ τὸν ἀοιδόν 80
 Δάφνιν· ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρᾶν ποκ'
 ἔθυσα.

ΛΑΚΩΝ.

Καὶ γὰρ ἐμ' ὁ Ἀπόλλων φιλέει μέγα, καὶ καλὸν αὐτῷ
 κριὸν ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρει.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Πλὰν δύο τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἴγας ἀμέλγω,
 85 καὶ μ' ἅ παῖς ποθορῶσα „τάλαν“ λέγει „αὐτὸς ἀμέλ- 85
 γεις“;

ΛΑΚΩΝ.

Φεῦ φεῦ Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἵκατι πληροῖ
τυρῶ καὶ τὸν ἄναβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἅ Κλεαρίστα
τὰς αἶγας παρελάντα καὶ ἄδύ τι ποπυλιάζει.

ΛΑΚΩΝ.

90 Κῆμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λεῖος ὑπαντῶν
ἐκμαίνει· λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείει· ἔθειρα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἄλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόςβατος οὐδ' ἀνεμώνα
παρ' ῥόδα, τῶν ἄνδηρα· τὰ δ' αἰμασιαῖσι πεφύκει.

ΛΑΚΩΝ.

95 Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὁμομαλίδες· αἱ μὲν ἔχοντι
λειτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἱ δὲ μελιχραί.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Κῆρῳ μὲν δωσῶ τῇ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν
ἐκ τῆς ἀρκεύθῃ καθελών· τηνεὶ γὰρ ἐφίσδει.

ΛΑΚΩΝ.

Ἄλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὀππόκα πεξῶ
τὰν οἶν τὰν πέλλαν, Κρατίδα δωρήσομαι αὐτός.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

100 Σίττ' ἀπὸ τῆς κοτίνῳ ταὶ μακάδες· ὧδε νέμεσθε,
ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρῖκαι.

ΛΑΚΩΝ.

Οὐκ ἀπὸ τῆς δρυὸς οὗτος ὁ Κώνναρος ἅ τε Κιναίθαι;
τουτεῖ βοσκησείσθε ποτ' ἀντολάς, ὥς ὁ Φάλαρος.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

105 Ἔστι δέ μοι γανλὸς κυπαρίσσινος, ἔστι δὲ κρατήρ,
ἔργον Πραξιτέλεως· τῇ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω.

ΛΑΚΩΝ.

Χάμιν ἐστὶ κύων φιλοποιόμνιος, ὃς λύκος ἄγχει,
ὃν τῷ παιδὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἀκρίδες, αἱ τὸν φραγμὸν ὑπερπαθῆτε τὸν ἁμόν,
μή μεν λωβασεῖσθε τὰς ἀμπέλους; ἐντὶ γὰρ ἄβαι.

ΛΑΚΩΝ.

110 Τοὶ τέττιγες ὄρητε, τὸν αἰπόλον ὥς ἐρεθίζω·
οὕτως χύμες θην ἐρεθίζετε τὰς καλαμεντάς.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἱ τὰ Μίκωνος
αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθ' ἔσπερα ῥαγίζοντι.

ΛΑΚΩΝ.

115 Καὶ γὰρ ἐγὼν μισέω τὴν κανθάρος, οἱ τὰ Φιλώνδα
σῦκα κατατρῶγοντες ὑπανέμιοι φορέονται.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ἦ οὐ μέμνασ', ὅκ' ἐγὼ τυ κατήλασα, καὶ τὸ σεσαρῶς
εὔ ποτεκιγλίζεν καὶ τὰς δρυὸς εἴλεο τήνας;

ΛΑΚΩΝ.

Τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ'· ὅκα μὲν ποκα τεῖδέ τυ δήσας
Εὐμάρας ἐκάθαρε, καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

120 Ἦδη τις Μόρσων πικραίνεται· ἢ οὐχὶ παραίσθην;
σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλειν.

ΛΑΚΩΝ.

Κῆρῳ μὲν κνίζω Μόρσων τινά· καὶ τὸ δὲ λεύσσεις.
ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρουσέ νυν εἰς τὸν Ἄλεντα.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

125 Ἰμέρα ἀνθ' ὕδατος ῥεῖτω γάλα, καὶ τὸ δὲ Κρᾶθι
οἶνον πορφύροις, τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνείκαι.

ΛΑΚΩΝ.

ῥεῖτω χῶ Σύβαρις ἀμὴν μέλι, καὶ τὸ ποτ' ὄρθρον
ἀ παῖς ἀνθ' ὕδατος τῆ κάλπιδι κηρία βάψαι.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἰγίλον αἶγες ἔδοντι,
καὶ σχῆνον πατέοντι καὶ ἐν κομάροισι κέχυνται.

ΛΑΚΩΝ.

130 Ταῖσι δ' ἐμαῖς ὅτεσσι πάρεστι μὲν ἅ μελίτεια 130
φέρβεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὥς ῥόδα κίσθος ἐπανθεῖ.

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρᾶν οὐκ ἐφίλησε
τῶν ὧτων καθελοῖς, ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.

ΛΑΚΩΝ.

135 Ἀλλ' ἐγὼ Εὐμήδους ἔραμαι μέγα· καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῷ 135
τὰν σύριγγ' ὤρεξα, καλὸν τί με κάρτ' ἐφίλησεν.

ΜΟΡΣΩΝ.

Οὐ θεμιτὸν Λάκων ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδεν,
οὐδ' ἔποπας κύκνοισι· τὸ δ' ὦ τάλαν ἐσσι φιλεχθής.
παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τὴν δὲ Κομάτα
δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα· καὶ τὸ δὲ θύσας
140 ταῖς Νύμφαις Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον. 140

ΚΟΜΑΤΑΣ.

Πεμψῶ ναὶ τὸν Πᾶνα. φοιμάσσεο πᾶσα τραγίσκων
νῦν ἀγέλα· κήγων γὰρ ἰδ' ὥς μέγα τοῦτο καχαξῶ
κατ' τῷ Λάκωνος τῷ ποιμένος, ὃδ' ὀπόκ' ἦδη
ἀνυσάμαν τὰν ἀμνόν· ἐς ὠρανὸν ὑμῖν ἀλεῦμαι.
145 αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερούτιδες· αὐρίον ὑμέ 145
πάσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἐνδοθε λίμνας.
οὗτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπτίλος, εἴ τιν' ὀχευσεῖς

τᾶν αἰγῶν, φλασσῶ τυ, πρὶν ἢ γέ με καλλιερῆσαι
ταῖς Νύμφαις τὰν ἀμνόν. ὃ δ' αὖ πάλιν. ἀλλὰ γε-
νοίμαν,

150 αἰ μή τυ φλάσσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα. 150

Idyll. VI.

Βουκολιασταὶ Δάφνης καὶ Δαμοίτας.

Δαμοίτας χῶ Δάφνης ὁ βουκόλος εἰς ἔνα χῶρον
τὰν ἀγέλαν πόν' Ἄρατε συνάγαγον· ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
πυρρός, ὃ δ' ἡμιγένειος· ἐπὶ κρᾶναν δέ τιν' ἄμφω
ἐξόμενοι θέρεος μέσφ' ἄματι τοιάδ' αἶδον.

5 πρῶτος δ' ἄρξατο Δάφνης, ἐπεὶ καὶ πρῶτος ἐρίσδεν. 5

(Δάφνιδος ῥῥή.)

α Βάλλει τοι Πολύφαμε τὸ ποίμνιον ἅ Γαλάτεια
μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῦσα·

β' Καὶ τὴν νιν οὐ ποθόρησθα τάλαν τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι
ἀδέα συρίσδων. πάλιν ἄδ' ἴδε τὰν κύνά βάλλει,
10 ἅ τοι τὰν οἶων ἔπεται σκοπός· ἅ δὲ βαῦσδει 10
εἰς ἄλλα δερκομένα, τὰ δὲ νιν καλὰ κύματα φαίνει
ἄσυχά παφλάζοντα ἐπ' αἰγιαλοῦ θεοῖσαν.

α' Φράζεο μὴ τᾶς παιδὸς ἐπὶ κνᾶμησιν ὀρούσῃ
ἐξ ἁλὸς ἐρχομένας, κατὰ δὲ χροά καλὸν ἀμύξῃ.

15 β' Ἄ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαθρύπτεται, ὥς ἀπ' ἀκάνθας 15
ταὶ καπυραὶ χαίται, τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φρύγει·
καὶ φεύγει φιλέοντα καὶ οὐ φιλέοντα διώκει,
καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον· ἧ γὰρ ἔρωσι
πολλάκις ὦ Πολύφαμε τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.

20 Τῷ δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καὶ τὰδ' ᾄειδεν. 20

(Δαμοίτου ῥῳδή.)

γ' Εἶδον ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποιμνιον ἀνίκ' ἔβαλλε,
κοῦτι λάθ', οὐ, τὸν ἐμὸν τὸν ἕνα γλυκύν, ᾧ ποθο-

ρῶμι

ἐς τέλος, αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων
ἔχθρὰ φέροιτο ποτ' οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάσσοι.

25 γ' Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων πάλιν οὐ ποθόρῃμι, 25
ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαιὶ γυναικ' ἔχεν· ἃ δ' αἰοῖσα
ξαλοῖ μ' ὦ Παιὰν καὶ τάκεται, ἐκ δὲ θαλάσσας
οἴστρεϊ παπταίνουσα ποτ' ἀντρά τε καὶ ποτὶ ποίμνας.

δ' Σίξω δ' ὑλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κύνι· καὶ γὰρ ὅκ' ἦρων 30
αὐτᾶς, ἐκνυζεῖτο ποτ' ἰσχία ῥύγχος ἔχουσα. 30

γ' Ταῦτα δ' ἴσως ἐσορῶσα ποεῦντά με πολλὰκι πεμψεῖ
ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλασῶ θύρας, ἔστέ κ' ὁμόσση
αὐτά μοι στορεσεῖν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νάσω.
καὶ γὰρ θῆν οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν, ὥς με λέγουσι.

35 γ' Ἡ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέδρακον, ἧς δὲ γαλάνα, 35
καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δέ μεν ἃ μία κῶρα,
ὥς παρ' ἐμὴν κέκριται, κατεφαίνετο, τῶν δέ τ' ὁδόν-
των

λευκοτέραν ἀνγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο.

δ' Ὡς μὴ βασκανθῶ δέ, τρεῖς εἰς ἐμὸν ἔπτυσσα κόλπον· 40
ταῦτα γὰρ ἃ γραῖα με Κορυταρὶς ἐξεδίδαξε. 40

Τόσσ' εἰπὼν τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλησε, 42
ᾧ μὲν τῷ σύριγγ', ὃ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἐδωκεν.
αὐλεῖ Δαμοίτας, σύρισδε δὲ Δάφνης ὁ βούτας·

ἃ πρᾶν ἀμάντεσι παρ' Ἰπποτίωνι ποταύλει. 41

ὠρχεῦντ' ἐν μαλακᾷ ται πόρτιες αὐτίκα ποίᾳ. 45
νίκη μὰν οὐδ' ἄλλος, ἀνήσατοι δ' ἐγένοντο. 45

Idyll. VII.

Θ α λ ὕ σ ι α.

Ἦς χρόνος ἀνίκ' ἐγὼ τε καὶ Εὐκρίτος εἰς τὸν Ἀλῆντα
εἴρομεν ἐκ πόλιος, σὺν καὶ τρίτος ἄμιν Ἀμύντας.
τᾷ Διοί γὰρ ἔτευχε θαλύσια καὶ Φρασίδαμος
κ' Ἀντιγένης, δύο τέκνα Λυκώρεος, εἰτί περ ἐσθλόν
5 λαῶν, τῷ δ' ἔτ' ἄνωθεν ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῷ 5
Χάλκωνος, Βούριναν ὅς ἐκ ποδὸς ἄνυσε κράναν
εὐ γ' ἐνερεισάμενος πέτρα γόνυ· ται δὲ παρ' αὐτάν
αἰγριοὶ πετέλει τε ἐῦσκιον ἄλσος ὕφαινον,
χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφές κομόωσαι.
10 κοῦπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄννυμες, οὐδὲ τὸ σᾶμα 10
ἀμὴν τὸ Βρασίλα ἀνεφαίνετο, καὶ τιν' ὁδίταν
ἐσθλὸν σὺν Μοΐσαισι Κυδωνικὸν εὐρομεν ἄνδρα,
οὔνομα μὲν Λυκίδαν, ἧς δ' αἰπόλος, οὐδέ κέ τις μιν
ἠγνοίησεν ἰδὼν, ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐρέκει.
15 ἐκ μὲν γὰρ λασίοιο δασύτροχος εἶχε τράγοιο 15
κνακὸν δέρι' ὥμοισι νέας ταμίσοιο ποτόσδον,
ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρον ἐσφίγγετο πέπλος
ζωστήρι πλακερῷ, ῥοικὰν δ' ἔχεν ἀγριελαίῳ
δεξιτερᾷ κερύναν. καὶ μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρῶς
20 ὁμματι μειδιῶντι, γέλως δέ οἱ εἶχετο χεῖλες· 20
„Σιμιχίδα, πᾶ δὴ τὴν μεσαμέριον πόδας ἔλκεις,
ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐν αἵμασιαῖσι καθεύδει,
οὐδ' ἐπιτυμβίδιαι κορυδαλλίδες ἡλαίνονται;

ἢ μετὰ δαῖτ' ἄκλητος ἐπείγεται; ἢ τινος ἀστῶν
 25 λανὸν ἐπι θρωσκεις; ὥς τοι ποσὶ νισσομένοιο
 πᾶσα λίθος παλαιοῖσα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν αἰεῖδει.
 τὸν δ' ἐγὼ ἀμείφθην. „Λυκίδα φίλε, φαντί τιν
 πάντες

ἔμμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον ἐν τε νομεῦσιν
 ἐν τ' ἀμητῆρεσσι. τὸ δὲ μάλα θυμὸν λαίνει
 30 ἀμέτερον· καὶ τοι κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίζειν
 ἔλπομαι. ἃ δ' ὁδὸς ἄδε θαλυσίας· ἢ γὰρ ἐταῖροι
 ἀνέρες εὐπέπλω Λαμάτερι δαῖτα τελεῦντι
 ὄλβω ἀπαρχόμενοι· μάλα γὰρ σφισι πίονι μέτρῳ
 ἃ δαίμων εὐκρίθον ἀνεπλήρωσεν ἀλῶάν.
 35 ἀλλ' ἄγε δὴ — ξυνὰ γὰρ ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ ἀώς —
 βουκολιασδῶμεσθα· τάχ' ὥτερος ἄλλον ὄνασσει.
 καὶ γὰρ ἐγὼν Μοισᾶν καπυρὸν στόμα, κῆμὲ λέγοντι
 πάντες ἀοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δὲ τις οὐ ταχυπειθήης,
 οὐ Δᾶν· οὐ γάρ πω κατ' ἐμὸν νόον οὔτε τὸν ἐσθλόν
 40 Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμῳ οὐδὲ Φιλητᾶν
 αἰεῖδων, βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.
 ὥς ἐφάμαν ἐπίταδες· ὁ δ' αἰπόλος ἀδὺ γελᾶσας
 „τάν τοι“ ἔφα „κορύναν δωρύντομαι, οὔνεκεν ἐσσί
 πᾶν ἐπ' ἀλαθείᾳ πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.
 45 ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅστις ἐρευνῇ
 ἴσον ὄρευσ κορυφᾷ τελέσαι δόμον εὐρυμέδοντος,
 καὶ Μοισᾶν ὄρνιχες, ὅσοι ποτὶ Χίον ἀοιδόν
 ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 ἀλλ' ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρχώμεθ' ἀοιδᾶς,
 50 Σιμιχίδα· κῆγ' ἄν μὲν, ὄρη φίλος, εἴ τοι ἀρέσκει
 τοῦθ' ὅτι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπύνασα.“

(Λυκίδου ᾠδή.)

α' Ἐσσεταί Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος εἰς Μυτιλάναν,

χῶταν ἐφ' ἐσπερίοις ἐρίφοις νότος ὑγρὰ διώκη
 κύματα, χῶριόν ὅτ' ἐπ' ὠκεανῷ πόδας ἴσχει,
 55 αἶκεν τὸν Λυκίδαν ὀπτάμενον ἐξ Ἀφροδίτας
 ὀύσεται· θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῷ με καταίθει.

α' χαλκύνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν
 τὸν τε νότον τὸν τ' εὐρον, ὃς ἔσχατα φνικία κινεῖ·
 ἄλκυνες, γλανκαῖς Νηρηῖσι ται τὰ μάλιστα
 60 ὀρνίθων ἐφίληθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ ἁλὸς ἄγγρα.
 ὦρια πάντα γένοιτο, καὶ εὐπλοὺς ὄρμον ἴκοιτο.

β' Κῆγ' ἄν τῆνο κατ' ἄμαρ ἀνήτινον ἢ ῥοδόεντα
 ἢ καὶ λευκοῖων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσω
 τὸν Πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατήρος ἀφυξῶ
 65 παρ πυρὶ κεκλιμένος, κύαμον δὲ τις ἐν πυρὶ φρυξεί.

β' Χά στιβάς ἐσσεῖται πεπνυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν
 κνύξα τ' ἀσφοδέλω τε πολυγνάμπτῳ τε σελίνῳ.
 καὶ πίομαι μαλακῶς μεμναμένος Ἀγεάνακτος
 αὐταῖς ἐν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων.

γ' Ἀὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες, εἰς μὲν Ἀχαρνεύς,
 εἰς δὲ Λυκωπίτας· ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν ἄσει,
 ὥς ποκα τᾶς Ξενέας ἠράσματο Λάφρις ὁ βούτας,
 70 ὥς ὄρος ἄμφ' ἐπυνεῖτο, καὶ ὥς δρύες αὐτὸν ἐθρή-
 νουν,

Ἰμέρα αἴτε φύνοντι παρ' ὄχθησιν ποταμοῖο,
 75 εὔτε χιῶν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἴμον
 ἢ Ἄθω ἢ Ῥοδόπαν ἢ Καύκασον ἐσχατόωντα.

δ' Αἰσεῖ δ' ὥς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
 ζῶν ἐόντα κακῆσιν ἀτασθαλίῃσιν ἄνακτος,
 ὥς τέ νιν αἰ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι

Ἀγεάνακτι πλόον διζήμενῳ ἐς Μυτιλάναν

80 κέδρον ἔς ἀδείαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι,
οὐνέκα οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.

γ' Ὁ μακαριστὲ Κομᾶτα, τὴν θην τάδε τερπνὰ πεπόνθης,
καὶ τὸ κατεκλῆσθης ἐς λάονακα, καὶ τὸ μελισσᾶν
κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἐξεπόνασας. 55

85 αἰθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναρίθμιος ὠφελος εἶμεν,
ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμενον ἂν' ὥρεα τὰς καλὰς αἶγας
φωναῖς εἰσαῖων, τὸ δ' ὑπὸ δρυσὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις
ἀδὺ μελισσόμενος κατεκέκλισο θεῖε Κομᾶτα.

Χὼ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δὲ μετ' αὖτις 90
κῆγὼν τοι' ἐφάμαν· „Λυκίδα φίλε, πολλὰ μὲν ἄλλα
Νύμφαι κῆμὲ δίδαξαν ἂν' ὥρεα βουκολέοντα
ἐσθλά, τά που καὶ Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα·
ἀλλὰ τόγ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπεύροχον, ᾧ τυ γεραίρειν
ἀρξέμε· ἀλλ' ὑπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο Μοῖσαις.“ 95

(Σιμιχίδου ᾠδή.)

95 α' Σιμιχίδα μὲν Ἐρωτες ἐπέπταρον· ἦ γὰρ ὁ δειλὸς
τόσσον ἐρῶ Μυρτοῦς, ὅσον εἶαρος αἶγες ἐρᾶντι.
ὁ Ἄρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ
παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχει πόθον. οἶδεν Ἀριστις,
ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγ' ἄριστος ὃν οὐδὲ κεν αὐτὸς αἰεῖδεν 100
100 Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγάροι,
ὥς ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὀστέον αἰθεῖ' ἐρωτι.

β' Τόν μοι Πάν, Μαλέας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας,
ἄκλητον κείνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείδαις,
εἴτε Φιλῆνος ἄρ' ἐστὶν ὁ μαλθακὸς εἴτε τις ἄλλος. 105
105 κεῖ μὲν ταῦτ' ἐρδοῖς ὃ Πάν φίλε, μὴ τί τυ παῖδες
Ἀρκαδικοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμους
τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη.

β' Εἰ δ' ἄλλως νεύσαις, κατὰ μὲν χροά πάντ' ὀνύχεσσι
δακνόμενος κνάσαιο καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις, 110
110 εἰς δ' Ἡδωνῶν μὲν ἐν ὥρεσι χεῖματι μέσσω
Ἐβρον παρ ποταμὸν τετραμμένον ἐγγύθεν ἄρκτω,
ἐν δὲ θέρει πυμάτοις παρ' Αἰθιοπέσσι νομεύοις
πέτρα ὑπο Βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὁρατός.

α' Τυμὲς δ' Ὑετίδος καὶ Βυβλίδος ἀδὺ λιπόντες 115
115 νᾶμα καὶ Οἰκεῦντα, ξανθᾶς ἔδος αἰπὺ Διώνας,
ὃ μάλοισιν Ἐρωτες ἐρευνδομένοισιν ὁμοῖοι,
βάλλετέ μοι τόξοισι τὸν ἱμερόεντα Φιλῆνον,
βάλλετ', ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δῦσμορος οὐκ ἔλεεῖ μεν.
καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος, αἱ δὲ γυναῖκες 120
120 „αἰατ' φαντὶ „Φιλῆνε, τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.“

γ' Μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν Ἄρατες,
μηδὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
κοκκῦζων νάρκησιν ἀνιαρῆσι διδοίη,
εἰς δ' ἀπὸ τᾶσδε φέριστε μολῶν ἄγχουτο παλαίστρας. 125
125 ἀμὴν δ' ἄσυχία τε μέλοι γράα τε παρείη,
ἅτις ἐπιφθύζουσα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.

Τόσσ' ἐφάμαν· ὁ δὲ μοι τὸ λαγωβόλον, ἀδὺ γελάσας
ὥς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήιον ὥπασεν εἶμεν.
χὼ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ τὰν ἐπὶ Πύξας 130
130 εἴρω' ὁδόν, αὐτὰρ ἐγὼ τε καὶ Εὐκριτος ἐς Φρασιδάμω
στραφθέντες χὼ καλὸς Ἀμύντιχος ἐν τε βαθείαις
ἀδείας σχοῖνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες
ἐν τε νεοτμάτοις γεγαθότες οἶναρῆσι.
πολλὰ δ' ἀμὴν ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο 135
135 αἰγριοὶ πελέαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
Νυμφᾶν ἐξ ἄντροισι κατειβόμενον κελάρυζε.
τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς ὁροδαμνίσιν αἰθαλίωνας

τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· ἅ δ' ὀλολυγῶν
 τηλόθεν ἐν πυκινῇσι βάτων τρύξεσκεν ἀκάνθαις.
 140 ἄειδον κόρυδοι καὶ ἀκανθίδες, ἔστενε τρυγῶν,
 πωτῶντο ξουθαὶ περὶ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
 πάντ' ὥσδεν θέρεος μάλα πίονος, ὥσδε δ' ὀπώρας.
 ὄχνηαι μὲν παρ ποσσὶ, περὶ πλευρῇσι δὲ μᾶλα
 145 δαφιλέως ἄμιν ἐκυλίνδετο· τοὶ δ' ἐκέχυντο
 ὄρπακες βραβίλοισι καταβρίθοντες ἔραζε·
 τετράενες δὲ πίθων ἀπελύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
 Νύμφαι Κασταλίδες Παρνασσίον αἶπος ἔχουσιν,
 ἤρᾳ γέ πα τοιόνδε Φόλω κατὰ λάτνον ἄντρον
 150 κρατῆρ' Ἡρακλῆι γέρον ἐστάσατο Χείρων;
 ἤρᾳ γέ πα τῆνον τὸν ποιμένα τὸν ποτ' Ἀνάπῃ,
 τὸν κρατερόν Πολύφαμον, ὃς ὄρεσι νῆας ἔβαλλε,
 τοῖον νέκταρ ἔπεισε κατ' αὐλία ποσσὶ χορεῦσαι,
 οἶον δὴ τόκα πῶμα διεκρανάσατε Νύμφαι
 155 βωμῷ παρ Δάματρος ἀλφάδος; ἅς ἐπὶ σωρῷ
 αὐτίς ἐγὼ πᾶξαιμι μέγα πτύον, ἃ δὲ γελᾶσσαι
 δράγματα καὶ μάκωνας ἐν ἀμφοτέρησιν ἔχοισα.

Idyll. VIII.*

Βουκολιασταὶ Δάφνις καὶ Μενάλκας.

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνήντετο βουκολέοντι
 μᾶλα νέμων, ὥς φαντί, κατ' ὄρεα μακρὰ Μενάλκας.
 ἄμφω τῶν ἥστην πυρροτρίχῳ, ἄμφω ἀνάβῳ,
 ἄμφω συρίσδεν δεδαημένῳ, ἄμφω αἰίδεν.
 5 πρῶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας·
 „μυκητῶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῆς μοι αἰεῖσαι;

φαιμί τυ νικασεῖν, ὅσσον θέλω, αὐτὸς αἰίδων.“
 τὸν δ' ἄρα χῶ Δάφνις τοιῷδ' ἀμείβετο μῦθῳ·
 „ποιμὴν εἰροπόκων οἴων συριγκτὰ Μενάλκας,
 10 οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθοις τύγ' αἰίδων.“ 10

MENALKAS.

Χρήσδεις ὦν ἐσιδεῖν; χρήσδεις καταθεῖναι ἄεθλον;

ΔΑΦΝΙΣ.

Χρήσδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρήσδω καταθεῖναι ἄεθλον.

MENALKAS.

Καὶ τίνα θησέμεσθ', ὅτις ἄμιν ἄρκιος εἴη;

ΔΑΦΝΙΣ.

Μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὴν δὲ θῆς ἰσομάτορα ἀμνόν.

MENALKAS.

15 Οὐ θησῶ ποκα ἀμνόν, ἐπεὶ χαλεπὸς ὁ πατήρ μεν 15
 χά μάτηρ, τὰ δὲ μᾶλα ποθ' ἔσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ τί μὰν θησεῖς; τί δέ τυ πλεόν ἐξεῖ ὁ νικῶν;

MENALKAS.

Σύριγγ' ἂν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
 λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν·
 20 ταύταν κα θεῖην, τὰ δὲ τῷ πατρὸς οὐ καταθησῶ. 20

ΔΑΦΝΙΣ.

Ἢ μὰν τοι κῆρῳ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,
 λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν, ἴσον κάτω, ἴσον ἄνωθεν.
 πρῶαν νιν συνέπαξ'· ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ
 τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός ἐ διασχισθεῖς διέτμαξεν.

MENALKAS.

25 Ἀλλὰ τίς ἀμὲ κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἀμέων; 25

ΔΑΦΝΙΣ.

Τῆνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον ἦν καλέσωμεν,
ὥ ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φαλαρὸς ὑλακτεῖ.

Χοῖ μὲν παῖδες ἄϋσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακοῦσαι. 28
πρῶτος δ' ὦν ἄειδε λαχὼν ἱνκτὰ Μενάλκας, 30
30 εἶτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνις ἀοιδάν
βουκολικάν· οὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρῶτος.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἄρκεα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος, αἵ τι Μενάλκας
πήποχ' ὁ συριγκτὰς προσφιλες ἄσα μέλος,
βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἀμνάδας· ἦν δέ ποκ' ἐνθῇ 35
35 Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχει.

ΔΑΦΝΙΣ.

Κραῖναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτόν, αἵπερ ὁμοῖον
μουσίξω Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσι,
τοῦτο τὸ βουκόλιον παίνετε· κῆν τι Μενάλκας
τεῖδ' ἀγάγη, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι. 40

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ἐνθ' οἷς, ἐνθ' αἶγες διδυματόκοι, ἐνθα μέλισσαι 45
σμάνεα πληροῦσιν, καὶ θρύες ὑψίτεραι, 46
ἐνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν· αἱ δ' ἂν ἀφέρπη, 47
χῶ ποιμὴν ξηρὸς τηνόθι καὶ βοτάναι. 44

ΔΑΦΝΙΣ.

Παντᾶ ἔαρ, παντᾶ δὲ νομοί, παντᾶ δὲ γάλακτος 41
οὐθὰτα πιδῶσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται, 42
ἐνθα καλὰ Ναῖς ἐπινίσσεται· αἱ δ' ἂν ἀφέρπη, 43
χῶ τὰς βῶς βόσκων καὶ βόες αὐότεραι.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Ὡ τράγε, τῶν λευκῶν αἰγῶν ἄνερ, ὦ βάθος ὕλας
Χοῖ μὲν παῖδες ἄειδον, ὁ δ' αἰπόλος ἤθελε κρίνειν. 29

μυρίον, ὦ σιμαλ δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι· 60
50 ἐν τήνῳ γὰρ τήνος· ἴθ' „ὦ καλὲ“ καὶ λέγε „Μίλων,
ὁ Πρωτεὺς φώκας καὶ θεὸς ὦν ἔνεμε.“

ΔΑΦΝΙΣ.

* * * * *
* * * * *
* * * * *
55 * * * * *

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Μή μοι γὰρ Πέλοπος, μή μοι Κροίσεια τάλαντα
εἶη ἔχειν, μηδὲ πρόσθε θεῖν ἀνέμων·
ἀλλ' ὑπὸ τᾷ πέτρᾳ τᾷδ' ἄσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ, 55
σύννομα μᾶλ' ἐσορῶν τὰν Σικελάν τ' ἐς ἄλλα.

ΔΑΦΝΙΣ.

60 Δένδρεσι μὲν χειμῶν φοβερόν κακόν, ὕδασι δ' αὐχ-
μός,
ὄρνισιν δ' ἴσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα,
ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾷς ἀπαλᾶς πόθος. ὦ πάτερ ὦ Ζεῦ,
οὐ μόνος ἠράσθην· καὶ τὴν γυναικοφίλας. 60

Ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν·
65 τῶν πυματῶν δ' ὥδ' οὐτῶς ἐξᾴρχε Μενάλκας.

ΜΕΝΑΛΚΑΣ.

Φεῖδεν τῶν στερίφων, φεῖδεν λύκε τῶν τοκάδων μεν,
μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικρὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτέω.
Ὡ Λάμπουρε κύον, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ;
οὐ γὰρ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα. 65

70 Ταὶ δ' ὄρες, μηδ' ὕμεις ὀκνεῖθ' ἀπαλᾶς κορέσασθαι
πόλας· οὐτὶ καμεισθ', ὅκκα πάλιν ἄδε φύηται.
Σίττα νέμεσθε νέμεσθε, τὰ δ' οὐθὰτα πλήσατε πᾶσαι,
ὥς τὸ μὲν ὄρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀποθῶμαι. 70

Δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' αἰείδεν·

ΔΑΦΝΙΣ.

- 75 Κῆμ' ἐκ τῷ ἄνθρωπῳ σύνοφρυς κόρα ἐχθρὸς ἰδοῖσα
τὰς δαμάλας παρελᾶντα καλὸν καλὸν εἶμεν ἔφασκεν·
Οὐ μὰν οὐδὲ λόγον ἐκρίθην ἄπο τὸν πικρὸν αὐτᾶ,
ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἀμετέραν ὁδὸν εἴρπον. 75
Ἄδει' ἅ φωνὰ τὰς πόρτιος, ἅδ' ὃν πνεῦμα· 76
80 ἅδ' ὃν χά' θέρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτεῖν. 78
Τᾶ δρυὶ ται βάλανοι κόσμος, τᾶ μαλίδι μᾶλα,
τᾶ βοῦ δ' ἅ μόςχος, τῷ βουκόλῳ αἱ βόες αὐταί. 80
Ὡς οἱ παῖδες ἄεισαν, ὃ δ' αἰπόλος ὦδ' ἀγόρευεν·
„ἅδ' ὃν τὸ στόμα τοι καὶ ἐφίμερος ὦ Δάφνι φωνά.
85 κρέσσον μελομένῳ τευ ἀκουέμεν ἢ μέλι λείχειν.
λάξο τὰς σύριγγος· ἐνίκασας γὰρ αἰείδων.
αἱ δέ τι λῆς με καὶ αὐτὸν ἅμ' αἰπολέοντα διδάξαι, 85
τήναι τὰν μιτύλαν θωσῶ τα δίδακτρά τοι αἶγα.
ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.“
90 Ὡς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο καὶ πλατάγησε
νικάσας, οὕτω κ' ἐπὶ ματέρει νεβρὸς ἄλοιτο. 90
ὥς δὲ κατεσμύχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπα
ῥωτερος, οὕτω κα νύμφα δμαθεῖς ἀκάχοιτο.
κῆκ τούτω πρῶτος παρὰ ποιμέσι Δάφνις ἔγεντο,
95 καὶ Νύμφαν ἄκρηβος ἐὼν ἐτι Ναῖδα γᾶμεν. 77
ἅδ' ὃν χά' μόςχος γαρεύεται, ἅδ' ὃν χά' βῶς.

Idyll. IX.*

Βουκολιασταὶ Δάφνις καὶ Μενάλας.

- Βουκολιάξο Δάφνι, τὸ δ' ὦδ' ἄρχο προῖτος,
ὦδ' ἄρχο Δάφνι, συναψάσθω δὲ Μενάλας,
μὸσχος βουσὶν ὑφέντες, ὑπὸ στείραισι δὲ ταύρω.
χοῖ μὲν ἅμ' ὁδοῦντο καὶ ἐν φύλοισι πλανῶντο
5 μηδὲν ἀτιμαγεῦντες· ἐμὶν δὲ τὸ βουκολιάξεν 5
ἐκ ποθεν, ἄλλοθι δ' αὐτὶς ὑποκρίνοιτο Μενάλας.

ΔΑΦΝΙΣ.

- Ἄδ' ὃν μὲν ἅ μόςχος γαρεύεται, ἅδ' ὃν χά' βῶς,
ἅδ' ὃν χά' σύριγγι, χά' βουκόλῳ ἅδ' ὃν κῆρῳ.
ἔστι δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς, ἐν δὲ νένασται
10 λευκαὶ ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τὰς μοι ἀπάσας 10
λῆψ κόμαρον τραγοῖσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξαι.
τῷ δὲ θέρεος φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω,
ὅσσον ἐρῶν τι πατρὸς μύθων καὶ ματρὸς ἀκούει.

Οὕτω Δάφνις ἄεισεν ἐμὶν, οὕτω δὲ Μενάλας.

ΜΕΝΑΛΑΣ.

- 15 Αἶτνα μᾶτερ ἐμά, κῆρῳ καλὸν ἄντρον ἐνοικέω 15
κοίλαις ἐν πέτρῃσιν· ἔχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείρῳ
φαίνονται, πολλὰς μὲν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας,
ὧ μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ πρὸς ποσὶ κῶσα κεῖται.
ἐν πυρὶ δὲ δρυῖν γόρια ζέει, ἐν πυρὶ δ' αὖται
20 φαγοὶ χειμαίνοντος· ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ἄραν 20
χειμάτος ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος.

- Τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα,
Δάφνιδι μὲν κορύναν, τὰν μοι πατρὸς ἔτραφεν ἄγρός,
αὐτοφυῆ, τὰν δ' οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτωι,
25 τήνῃ δὲ στρόμβῳ καλὸν ὄστρακον, ὧ κρέας αὐτός 25

σιτήθην πέτρῃσιν ἐν Ἰγκαρίῃσι δοκεύσας,
πέντε ταμῶν πέντ' οὖσιν· ὃ δ' ἐγκαρχάσατο κόχλῳ.

* * *

Βουκολικαὶ Μοῖσαι μάλα χαίρετε, φαίνετε δ' ὦδάς,
τάς ποκ' ἐγὼ κείνοισι παρῶν ἄεισα νομεῦσι,
30 μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγγόνα φύσω.
τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
ἱρακες δ' ἱραξιν, ἐμὴν δ' ἄ μοῖσα καὶ ὦδά.
τάς μοι πᾶς εἴη πλείος δόμος. οὔτε γὰρ ὕπνους
οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον, οὔτε μελίσσαις
35 ἄνθεα· τόσσον ἐμὴν Μοῖσαι φίλαι. ὥς μὲν ὀρήτε
γαθεῦσιν, τῶς δ' οὔτι ποτὶ δαλήσατο Κίρκη.

Idyll. X.

Ἑργατῖναι ἢ Θερισταί.

ΜΙΛΩΝ.

Ἑργατῖνα βουκαῖε, τί νιν ὦξυρὲ πεπόνθεις;
οὔτ' ὦν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύναι, ὥς τὸ πρὶν ἄγες,
οὔθ' ἅμα λατομεῖς τῷ πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπη
ὥσπερ ὄϊς ποιμένας, ἅς τὸν πόδα κάκτος ἐτυψε.
5 ποῖός τις δειλαῖε καὶ ἐκ μέσῳ ἅματος ἐσθῆ,
ὃς νῦν ἀρχομένῳ τᾶς αὐλάκος οὐκ ἀποτρῶγεις;

BATTOΣ.

Μίλων ὄψαμαῖτα, πέτρας ἀπόκομ' ἀτεράμνω,
οὐδαμά τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;

ΜΙΛΩΝ.

Οὐδαμά. τίς δὲ πόθος τῶν ἐκτοθεν ἐργάτα ἀνδρῶ;

BATTOΣ.

10 Οὐδαμά νυν συνέβα τοι ἀγρυπνήσαι δι' ἔρωτα; 10

ΜΙΛΩΝ.

Μηδέ γε συμβαίη· χαλεπὸν χορίῳ κύνα γεῦσαι.

BATTOΣ.

Ἄλλ' ἐγὼ ὦ Μίλων ἔραμαι σχεδὸν ἐνδεκαταῖος.

ΜΙΛΩΝ.

Ἐκ πίθῳ ἀντλεῖς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλλος ὄξος.

BATTOΣ.

Τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρῳ ἄσκαλα πάντα.

ΜΙΛΩΝ.

15 Τίς δέ τυ τᾶν παίδων λυμαίνεται; 15

BATTOΣ.

Ἄ Πολυβῶτα,
ἃ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἱπποτίωνι ποταύλει.

ΜΙΛΩΝ.

Εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρον· ἔχεις, πάλαι ὦν ἐπεθύμεις.
μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖζεται ἃ καλαμαία.

BATTOΣ.

Μωκάσθαι μ' ἄρχη τύ; τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ
Πλοῦτος,

20 ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος Ἔρως. μὴ δὴ μέγα μυθεῦ. 20

ΜΙΛΩΝ.

Οὐ μέγα μυθεῦμαι· τὸ μόνον κατάβαλλε τὸ λαόν,
καὶ τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἄδιον οὐτῶς
ἐργαξῇ· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.

BATTOΣ.

(Ωιδή.)

Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδινὰν μοι
25 παῖδ'· ὦν γὰρ χ' ἄψησθε θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε. 25

Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες,
 ἰσχνὰν ἀλιόκανυστον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.

Καὶ τὸ Ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἁ γραπτὰ ὑάκινθος,
 ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρῶτα λέγονται.

30 Ἄ αἰξ τὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει,
 ἁ γέρανός τ' ὄροτρον, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὴν μεμάνημαι.

Αἰθέ μοι ἦς, ὅσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι,
 χρύσειοι ἀμφοτέροί κ' ἀνεκείμεθα τᾷ Ἀφροδίτῃ,

35 Τὼς αὐλῶς μὲν ἔχοισα καὶ ἡ ὁδὸν ἡ μᾶλλον τύ,
 σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.

Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευς
 ἁ φωνὰ δὲ τρύχνης· τὸν μὰν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

ΜΙΛΩΝ.

Ἦ καλὰς ἀμὲ ποῶν ἐλελάθη βουῖκος αἰοιδάς.
 ὥς εὖ τὰν ἰδέαν τᾶς ἀρμονίας ἐμέτρησεν.
 40 ὦμοι τῷ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα.
 θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θεῷ Αἰτυέρσα.

(Ωιδή.)

Δάματερ πολὺκαρπε πολύσταχυ, τοῦτο τὸ λαὸν
 εὖεργόν τ' εἶη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα.

35 Σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριῶν τις
 εἰποι· „σύνοινο ἄνδρες, ἀπώλετο χούτος ὁ μισθός.“

Ἐς βορέην ἄνεμον τᾶς κόρυθος ἁ τομὰ ὕμιν
 ἡ ζέφυρον βλεπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως.

Σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὑπνῶν·
 ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.

50 Ἀρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένω κορυδαλλῷ,
 καὶ λήγειν εὐδοντος, ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.

Εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ παῖδες βίος· οὐ μελεδαίνει
 τὸν τὸ πιεῖν ἐργεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.

55 Κάλλιον ὠπιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἔπειν·
 μὴπιτάμης τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον.

Ταῦτα χορὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας αἰδεῖν,
 τὸν δὲ τεὸν βουκαῖε πρόπει λυμηρὸν ἔρωτα
 μυθίσδεσιν τᾷ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρενοῖσα.

Idyll. XI.

Κ Ὑ Κ Λ Ω Ψ.

Οὐδὲν πὸτ τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο
 Νικία οὐτ' ἐγγριστον, ἐμὴν δοκεῖ, οὐδ' ἐπίπαστον,
 ἡ ταὶ Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδύ
 γίνετ' ἐπ' ἀνθρώπως, εὐρεῖν δ' οὐ ῥάδιόν ἐστι.

5 γινώσκειν δ' οἶμαί τυ καλῶς λατρὸν ἐόντα
 καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλημένον ἔξοχα Μοῖσαις.
 οὕτω γὰρ ῥαῖστα διαγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἀμύν,
 ὠρχαῖος Πολύφαιμος, ὅκ' ἤρατο τᾶς Γαλατείας,
 ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τὼς κροτάφως τε.

10 ἤρατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ῥόδῳ οὐδὲ κικίννοις,
 ἀλλ' ὀρθαῖς μανίαις, ἀγειτο δὲ πάντα πάρεργα.
 πολλάκι ταὶ ὅες ποτὶ τῷ ὑλίον αὐταὶ ἀπῆνθον
 χλωρὰς ἐκ βοτάνας· ὁ δὲ τὰν Γαλάτειαν αἰδῶν
 15 αὐτεῖ ἐπ' αἰῶνος κατετάκετο φυκιόεσσας
 ἐξ αὐτῆς, ἐχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος.

Κύπριδος ἔκ μεγάλας τό οἱ ἥπατι πᾶς βέλευνον.

ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὖρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρᾳ 17
ὕψηλᾳ ἐς πόντον ὄρων ἄειδε τοιαῦτα.

(Ὡιδή.)

α' Ὡ λευκά Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ 21
μόσχῳ γανυροτέρα, σφηλωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς,
20 φοιτῆς δ' αὐθ' οὐτῶς, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με,
οἴχῃ δ' εὐθὺς ἰοῖς, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῇ με,
φεύγεις δ' ὥσπερ οἷς πολὺν λύκον ἀθρήσασα;

α' Ἡράσθην μὲν ἔγωγα τευὺς κόρα, ἀνίκα πρᾶτον 25
ἦνθες ἐμᾶ σὺν ματρὶ θέλοις ὑακίνθινά φύλλα
25 ἐξ ὄρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἀγεμόνευον.
παύσασθαι δ' ἐσιδὼν τυ καὶ ὕστερον οὐδ' ἔτι πα νῦν
ἐκ τήνῳ δύναιμι· τὴν δ' οὐ μέλει, οὐ μὰ Δί' οὐδέν.

β' Γινώσκω χαρίεσσα κόρα, τίνος ὦνεκα φεύγεις 30
ὦνεκά μοι λασία μὲν ὄφρυς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
30 ἐξ ὧτος τέταται ποτὶ θῶτερον ὥς μία μακρά,
εἷς δ' ὀφθαλμὸς ὕπεστι, πλατεῖα δὲ ῥίς ἐπὶ χεῖλει.

β' Ἀλλ' οὗτος τοιοῦτος ἐὼν βοτὰ χίλια βόσκω, 35
κῆκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω·
35 τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὁπώρα,
οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθέες αἰεῖ.

β' Συρίσθην δ' ὥς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε Κυκλώπων, 40
τὴν τὸ φίλον μελίμαλον ἀμᾶ κῆμαντὸν ἀεῖδων
πολλάκι νυκτὸς ἄωρί. τράφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρώς
πάσας μανοφόρως καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρτων.

10 β' Ἀλλ' ἀφίκεν τὴν ποθ' ἀμέ, καὶ ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον,
τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἔα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν.
ἄδιον ἐν τῶντρῳ παρ' ἐμὴν τὰν νύκτα διαξεῖς. 44
τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἐκὼν καὶ κύμαθ' ἔλοιτο; 49

λενκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν, ἀπαλωτέρα ἀρνός, 20

β' Ἐντὶ δάφναι τήνεϊ, ἐντὶ θαδιναι κυπάρισσοι, 45
ἔστι μέλας κισσός, ἔστ' ἄμπελος ἁ γλυκύκαρπος,
ἔστι ψυχρὸν ὕδωρ, τὸ μοι ἁ πολυδένδρεος Αἴτνα
λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προῖητι. 48

β' Αἰ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος εἶμεν, 50
ἐντὶ θρυγὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῷ ἀκάματον πῦρ·
50 καίόμενος δ' ὑπὸ τευὺς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχόμαν
καὶ τὸν ἐν' ὀφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.

β' Ὁμοι, ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἁ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα, 55
ὥς κατέδυν ποτὶ τὴν καὶ τὰν χέρα τευς ἐφίλησα,
αἰ μὴ τὸ στόμ' ἔλῃς, ἔφερον δέ τοι ἡ κρίνα λευκά
ἡ μάκων' ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχοισαν. 55

β' Ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι. 58
νῦν μὰν ὦ κόριον, νῦν αὖ τό γα νέιν μασεῦμαι, 66
εἰ τίς κα σὺν ναῖ πλέων ξένος ὧδ' ἀφίκηται,
ὥς εἰδῶ τι, πόθ' ἀδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὑμῖν.

60 β' Ἐξένθοις Γαλάτεια καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο
ὥσπερ ἐγὼν νῦν ὧδε καθήμενος οἴκαδ' ἀπενθελν.
ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὴν ἅμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν 63
καὶ τυρὸν πᾶσαι τάμισον δοιμεῖαν ἐνεῖσα.

γ' Ἀ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέφομαι αὐτᾶ·
65 οὐδὲν πήποχ' ὅλως ποτὶ τὴν φίλον εἶπεν ὑπέρ μεν,
καὶ ταῦτ' ἅμαρ ἐπ' ἅμαρ ὀρῶσά με λεπτύνοντα.
φασὶ τὰν κεφαλὰν καὶ τὰς πόδας ἀμφοτέρως μεν 70
σφύζειν, ὥς ἀνιαθῇ, ἐπεὶ κῆγῶν ἀνιῶμαι.

γ' Ὡ Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾶ τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
70 αἶκ' ἐνθὼν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κα πολὺ μᾶλλον ἔχοις νῶν.

ὥστ' οὐκ ἂν τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην. 59

τὰν παρσεῖσαν ἄμελγε. τί τὸν φεύγοντα διώκεις;
ἐύρησεῖς Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.

δ' Πολλαὶ συμπαῖσδέν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
15 κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεὶ κ' αὐταῖς ἐπακούσω.
δῆλον ὅτ' ἐν τᾷ γὰρ κήγων τις φαίνομαι εἶμεν.

Οὕτω τοι Πολύφαμος ἐποίμαινεν τὸν ἔρωτα
μουσίσδων, ῥᾶον δὲ διᾷγ' ἢ εἰ χρυσὸν ἔδωκεν.

Idyll. XII.

Ἀ ἰ τ η ς.

α' Ἥλυθες ὦ φίλε κοῦρε; τρίτη σὺν νυκτὶ καὶ ἦοι
ἥλυθες; οἱ δὲ ποθεῖντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν.

β' Ὅσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραβίλοιον
ἥδιον, ὅσσον ὄϊς σφετέρης λασιωτέρῃ ἀρνός,
5 ὅσσον παρθενικὴ προσφέρει τριγᾶμοιο γυναικός,
ὅσσον ἐλαφροτέρῃ μόσχον νεβρός, ὅσσον ἀηδῶν
συνπάντων λιγύφωνος ἀοιδότατῃ πετεηνῶν,
τόσσον ἔμ' εὐφρονας σὺ φανείς, σκιερὴν δ' ὑπὸ
φηγόν
ἡελίου φρύγοντος ὁδοιπόρος ἔδραμεν ὥς τις.

10 β' Εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἐρωτες
νῶϊν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδῇ.
,,δῖω δὴ τινε τῶδε μετὰ προτέροισι γενέσθην
φῶθ', ὃ μὲν ἱσπνίλος, φαίη γ' ὁ Ἀμυκλαῖάζων,
τὸν δ' ἕτερον πάλιν ὥς κεν ὁ Θεσσαλὸς εἴποι αἴτην.

15 ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ξυγῶ. ἦρα τότε ἔσσαν
χρῦσειοι πάλιν ἄνδρες, ὅτ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθεὶς.“

γ' Εἰ γὰρ τοῦτο πάτερ Κρονίδη πέλοι, εἰ γὰρ ἀγῆρφα
ἀθάνατοι, γενεῆς δὲ διηκοσίῃσιν ἔπειτα
ἀγγεῖλειεν ἐμοὶ τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα·
20 „ἦ σὴ νῦν φιλότης καὶ τοῦ χαρίεντος αἵτεω
πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἠιδέοισι μάλιστα.“

γ' Ἀλλ' ἦτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι Οὐρανίωνες
ἔσσονται ὥς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνέων
ψεύδεα θινὸς ὑπερθεὺν ἀραιῆς οὐκ ἀναφύσω.
25 ἦν γὰρ καὶ τι δάκης, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθύς ἔθηκας,
διπλάσιον δ' ὠνησας, ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπῆλθον.

δ' Νισαῖοι Μεγαρήες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
ὄλβιοι οἰκείοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὥς περὶ ἅλλα
ξεῖνον ἐτιμήσασθε Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.

30 ε' Αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἴαρι πρῶτον
κοῦροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.
ὅς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χεῖλεσι χεῖλη,
βριθόμενος στεφάνοισιν ἔην ἐς μητέρ' ἀπῆλθεν.

ε' Ὀλβιος, ὅστις παισὶ φιλήματα κεῖνα διαιτᾷ.
35 ἦ πῃ τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβῶται
Λυδῇ ἴσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὁποῖα
πεύθονται, μὴ φαῦλος ἐτήτυμον, ἀργυραμοιβοί.

Idyll. XIII.

Ἰ λ α ς.

Οὐχ ἄμιν τὸν Ἑρῶτα μόνοις ἔτεχ', ὥς ἔδοκεῦμεν,
 Νικία, ὅτινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο·
 οὐχ ἄμιν τὰ καλὰ πρᾶτοις καλὰ φαίνεται εἶμεν,
 οἳ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἔσορῶμεν·
 5 ἄλλα καὶ ὁ Ἀμφιτρούωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός,
 ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἥρατο παιδός,
 τοῦ χαρίεντος Ἰλα, τοῦ τὰν πλοκαμίδα φορεῦντος,
 καὶ νιν πάντ' ἐδίδαξε πατήρ ὥσει φίλον νῖέα,
 ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοιδίμος αὐτὸς ἔγεντο·
 10 χωρὶς δ' οὐδέ ποτ' ἦς, οὐτ' εἰ μέσον ἄμαρ ὄροιτο,
 οὐτ' ἄρ' ὅχ' ἀλεύκιππος ἀνατρέχει ἐς Αἰὸς Ἀῶς,
 οὐδ' ὅποι' ὀρτάλχοι μινυροὶ ποτὶ κοιτον ὀρῶεν,
 σεισαμένους πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πεταύρῳ,
 ὥς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἴη,
 15 αὐτοῦ δ' εὖ εἴκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη.
 ἄλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰήσων
 Αἰσονίδας, οἳ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο
 πασᾶν ἐκ πολίων προλελεγμένοι, ὧν ὄφελός τι,
 ἔκετο χῶ ταλαεργὸς ἄνθρωπος ἐς ἀφνειὸν Ἰωλκόν,
 20 Ἀλκμήνης υἱὸς Μιδεατίδος ἡρώϊνης,
 σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινε Ἰλας εὐάνδρον ἐς Ἀργαί.
 ἄμους δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐσχατιαὶ δέ
 ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένον εἶαρος ἦδη,
 25 ἡρώων, κοίλαν δὲ καθιδρυθέντες ἐς Ἀργαί

ἅτις κναεῖαν οὐχ ἦψατο συνδρομάδων ναυς,
 ἀλλὰ διεξάϊξε, βαθύν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν,
 αἰετὸς ὡς μέγα λαῖμα, ἀφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσταν.

5

10

15

20

21

25

22

23

24

Ἑλλάσποντον ἵκοντο νότῳ τρίτον ἄμαρ ἀέντι,
 εἴσω δ' ὄρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἐνθα Κιανάν 30
 αὐλακας εὐθύνοντι βόες τρίβοντες ἀρότῳ.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα κατὰ ξυγὰ δαῖτα πένοντο
 30 δειελινήν, πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
 λειμῶν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειαρ,
 ἐνθεν βούτομον ὅζῳ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον. 35
 κῶχεθ' Ἰλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἰσῶν
 αὐτῷ θ' Ἡρακλῆϊ καὶ Ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,
 35 οἳ μίαν ἄμφ' ἔταροι αἰεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
 χάλκεον ἄγρος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
 ἡμένη ἐν χώρῳ· περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκη, 40
 κνάνεόν τε χελιδόνιον χλωρόν τ' ἀδίαντον
 καὶ θάλλοντα σέλινα καὶ εἰλιτενῆς ἄγρωστις.
 40 ὕδατι δ' ἐν μέσσω Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
 Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
 Εὐνείκα καὶ Μαλὶς ἔαρ θ' ὀρώσα Νύχεια. 45
 ἦτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ πολυχανδέα κρῶσσόν
 βάψαι ἐπειγόμενος, ταὶ δ' ἐν χειρὶ πᾶσαι ἔφρυσαν·
 45 πασάων γὰρ ἔρως ἀπαλὰς φρένας ἐξεσόβησεν
 Ἀργεῖον ἐπὶ παιδί. κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
 ἀθρόος, ὥς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἦριπεν ἀστήρ 50
 ἀθρόος ἐν πόντῳ, ναύταις δὲ τις εἶπεν ἐταίροις
 „κουφότερ' ὧ παῖδες ποιεῖσθ' ὄπλα· πλευστικὸς οὐ-
 ρος.“
 50 Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχουσαι
 δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρέψηχον μελέεσσιν.
 Ἀμφιτρονιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί 55
 ᾤχετο, Μαιωτιστὶ λαβῶν εὐκαμπέα τόξα
 καὶ ῥόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνθανε δεξιτερῇ χειρὶ.
 55 τρὶς μὲν Ἰλαν ἄϋσεν, ὅσον βαθὺς ἦρυγε λαιμός·
 τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἔκετο φωνά

30

35

40

45

50

55

τούτω τὸν κλύμενον κατετάκετο τῆνον ἔρωτα.
 χάμιν τοῦτο δι' ὧτος ἔγεντό ποθ' ἄσυχᾶ οὕτως·
 οὐ μὲν ἐξήταξα μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
 ἦδη δ' ὦν πόσιος τοὶ τέσσαρες ἐν βάρει ἡμες,
 30 ἡὼ Λαρισαῖος τὸν ἐὼν λύκον ἄδεν ἀπ' ἀρχᾶς, 30
 Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες· ἃ δὲ Κυνίσκα
 ἐκλαεν ἐξαπίνης θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρὶ
 παρθένος ἐξαέτης κόλπῳ ἐπιθυμήσασα.
 τᾶμος ἐγὼν, τὸν ἴσας τὴν Θυνίχην, πύξ ἐπὶ κόρρας
 35 ἦλασα, κἄλλαν αὐθις. ἀνειρῶσασα δὲ πέπλωσ 35
 ἐξ ὧ ἀπώχετο θᾶσσον, „ἐμὸν κακόν, οὗ τοι ἀρέσκω·
 ἄλλός τοι γλυκίων ὑποκόλπιος· ἄλλον ἰοῖσα
 θάλαπε φίλον. τῆνῳ τεὰ δάκρυσι μᾶλα ῥέοντι.“
 40 μᾶστακα δοῖσα τέκνοισιν ὑπὸ ροφίοισι χελιδῶν 40
 ἄψορον ταχινὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν·
 ὠκυτέρα μαλακᾶς ἀπὸ δίφρακος ἔδραμε τήνα
 εὐθὺν δι' ἀμφιθύρῳ καὶ δικλίδος, ἧ πόδες ἄγον.
 αἰνός θην λέγεται τὸ βεβᾶκει ταῦρος ἂν ὕλαν.
 εἰκατι· τὰ δ' ὀκτώ, τὰ δ' ἐννέα, τὰ δὲ δέκ' ἄλλαι,
 45 σάμερον ἐνδεκάτα· ποτιδεῖ δύο, καὶ δύο μῆνας, 45
 ἐξ ὧ ἀπ' ἀλλάλων, οὐδ' εἰ Θρακιστὶ κέκαρμαι.
 οἶδα· Λύκος νῦν πάντα, Λύκῳ καὶ νυκτὸς ἀνῶνται·
 ἄμεις δ' οὔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι οὔτ' ἀριθμητοί,
 δύστηνοι Μεγαρῆς ἀτιμοτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
 50 κεῖ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντ' αὖ κεν εἰς δέον ἔρποι. 50
 νῦν δὲ πόθεν; μῦς, φαντὶ Θυνίχην, γεύμεθα πῖς-
 σας.
 ἥτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμυχανέοντος ἔρωτος,
 οὐκ οἶδα. πλὴν Σῆμος ὁ τᾶς ὑποχάλκῳ ἐρασθεὶς
 ἐκπλεύσας ὑγρῆς πάλιν ἦνδ', ἐμὸς ἀλικιώτας.
 55 βασεῦμαι κήρῳ διαπόντιος, οὔτε κάκιστος 55
 οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὁμαλὸς δὲ τις ἀσπιδιώτας.

ΘΥΩΝΙΧΟΣ.

Ὁφελε μὲν χωρεῖν κατὰ νῶν τεόν, ὦν ἐπεθύμεις
 Αἰσχίνα. εἰ δ' οὕτως ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν,
 μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρῳ οἷος ἄριστος, 59
 60 εἰγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἀδύς, 61
 εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἐτι μᾶλλον,
 πολλοῖς πολλὰ διδούς, αἰτεῦμενος οὐκ ἀνανεύων
 οἷα χρῆ βασιλέα· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντὶ
 Αἰσχίνα. ὥστ' εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει 65
 65 λῶπος ἄκρον περουᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ βεβακώς
 τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν,
 ἧ τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
 πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερῶ ἐς γένυν ἔρπει
 λευκαίνων ὁ χρόνος· ποιεῖν τι δεῖ, ἧς γόνυ χλωρόν. 70

Idyll. XV.

Συρακούσiai ἢ Ἀδωνιάζουσai.

ΓΟΡΓΩ.

Ἐνδοι Πραξινοά;

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Γοργοῖ φίλα, ὥς χρόνῳ. ἔνδοι.
 θαῦμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ὅρη δίφρον Εὐνόα. αὐτεῖ.
 ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον.

ΓΟΡΓΩ.

Ἐχει κάλλιστα.

Α. τᾶλλα δ' ἀνὴρ ποῖός τις; Θ. ἐλευθέρῳ οἷος ἄριστος, 60

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Καθίζεν.

ΓΟΡΓΩ.

Ὡς τὰς ἀλεμάτω ψυχᾶς· μόλις ὑμῖν ἐσώθη
 5 Πραξινόα. πολλῶ μὲν ὄγλω, πολλῶν δὲ τεθρίππων· 5
 παντᾶ κρηπίδες, παντᾶ χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
 ἅ δ' ὁδὸς ἄτρυντος· τὴν δὲ μασσοτέρῳ ἔμ' ἀπώκεις.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ταῦθ' ὁ πάραρος τήνος ἐπ' ἐσχατὰ γὰς ἔλαβ' ἐνθῶν
 εἰλεόν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὦμες
 10 ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν, φθονερὸν κῆκόν, αἶεν ὁμοῖος. 10

ΓΟΡΓΩ.

Μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα φίλα Δίνωνα τοιαῦτα
 τῷ μικκῷ παρεόντος· ὄρη γύναι, ὥς ποθορῇ τυ.
 θάρσει Ζωπυρίων, γλυκερὸν τέκος· οὐ λέγει ἀπφθν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότνια. καλὸς
 ἀπφῦς.—

15 κέπφος μὰν τήνος τὰ πρόαν — λέγομες δὲ πρόαν θην 15
 βάντα νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκιανᾶς ἀγοράσδειν —
 ἦνθε φέρων ἄλας ἄμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπηγος.

ΓΟΡΓΩ.

Χῶμος ταῦτ' ἔχει, φθόρος ἀργυρίῳ, Διοκλείδας·
 ἐπταδράχμωσ κυνάδας, γραιῶν ἀποτίλματα πηρᾶν,
 21 πέντε πόκωσ ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ὄυπον, ἔργον ἐπ' 20
 ἔργῳ.

ἀλλ' ἴθι τῷμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάξεν.
 βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ
 θασόμεναι τὸν Ἀδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι
 κοσμεῖν τὰν βασίλισσαν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ἐν ὀλβίῳ ὄλβια πάντα.

25 ἡνίδ' ἐγών. εἵπαις κεν ἰδοῖσα τὴν τῷ μὴ ἰδόντι. 25

ΓΟΡΓΩ.

Ἐρπειν ὦρα κ' εἴη.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ἀεργοῖς αἶεν ἐορτά.

Εὐνόα, αἶρε τὸ βᾶμα καὶ ἐς μέσον ἀνιόδρουπτε
 θές. πάλιν αἰ γαλέαι μαλακῶς χορήζοντι καθεύδειν.
 κινεῦ δὴ, φέρε θᾶσσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ.
 30 ἃ δὲ σμάμα φέρει. δὸς ὅμως. σμῆ δὴ ποκ'. ἀπληστε, 30
 ἔρχει ὕδωρ. δύστανε, τί μεν τὸ χιτώνιον ἄρδεις;
 πάνε', ὅχ' οἷα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.
 ἃ κλάξ τᾶς μεγάλας πεῖ λάρνακος; ὥδε φέρ' αὐτάν.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινόα, μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα
 35 τοῦτο πρόπει· λέγε μοι, πόσσῳ κατέβα τοι ἀφ' ἰστώ; 35

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Μὴ μνάσης Γοργοῖ· πλέον ἀργυρίῳ καθαρῷ μνᾶν
 ἢ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν προτέθεικα.

ΓΟΡΓΩ.

Ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι τοῦτο.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Κάλ' εἵπας.

τῷμπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον
 40 ἀμφίθες. οὐκ ἄξω τυ τέκνον. μορμῶ δάκνει· ἵππος — 40
 δάκρυ', ὅσσα θέλεις, χολὸν δ' οὐ δεῖ τυ γενέσθαι.
 ἔρπωμες. Φρυγία, τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα,
 τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαξον. —
 ὦ θεοί, ὅσσοις ὄχλος. πῶς καὶ ποκα τοῦτο περᾶσαι

45 *χρὴ τὸ κακόν; μύρμακες ἀνὰριθμοι καὶ ἄμετροι.*
πολλά τοι ὦ Πτολεμαῖε πεποίηται καλὰ ἔργα,
ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκῶν· οὐδείς κακοεργὸς
δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί,
οἷα πρὶν ἐξαπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἐπαισδον,
50 ἀλλάλοις ὁμαλοί, κακὰ παίγνια πάντ' ἐς ἀρεΐω.
ἀδίστα Γοργοῦ, τί γενώμεθα; τοὶ πολεμισταὶ
ἵπποι τῷ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μὴ με πατήσης.
ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός· ἰδ' ὡς ἄγριος. κυνοθαρσῆς
Εὐνόα, οὐ φευξῇ; διαχρησέεται τὸν ἄγοντα.
55 ἀνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔνδοι.

ΓΟΡΓΩ.

Θάρσει Πραξινοά· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὅπισθεν,
τοὶ δ' ἔβαν εἰς χώραν.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Καὐτὰ συναγείρομαι ἤδη.
ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκα
ἐκ παιδός. σπεύδωμες· ὄχλος πολὺς ἀμὴν ἐπιρρεῖ.

ΓΟΡΓΩ.

60 Ἐξ αὐλᾶς ὧ μᾶτερ;

ΓΡΑΤΣ.

Ἐγὼν ὧ τέχνα.

ΓΟΡΓΩ.

Παρενθεῖν

εὐμαρές;

ΓΡΑΤΣ.

Ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί,
κάλλισται παίδων· πείρα θὴν πάντα τελεῖται.

ΓΟΡΓΩ.

Χρησμός ἂν πρεσβύτες ἀπώχετο θεσπίξασα.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Πάντα γυναικες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἡγάγεθ' Ἥρην.

ΓΟΡΓΩ.

65 Θᾶσαι Πραξινοά, περὶ τὰς θύρας ὅσος ὁμιλος
θεσπέσιος.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Γοργοῦ, δὸς τὰν χέρα μοι· λάβε καὶ τὴν
Εὐνόα Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτᾶ, μὴ τι πλαναθῆς.
πᾶσαι ἅμ' εἰσένθωμες· ἀπρὶξ ἔχευ Εὐνόα ἀμῶν.
οἴμοι δειλαία, δίχα μεν τὸ θερίστριον ἤδη
70 ἔσχισται Γοργοῦ. πὸτ τῷ Διός, εἴ τι γένοιο
εὐδαίμων ὠνθρῶπε, φυλάσσεο τῷμπέχονόν μεν.

ΞΕΝΟΣ.

Οὐκ ἐπ' ἐμὴν μὲν, ὅμως δὲ φυλάξομαι.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Ὅχλος ἀθαρέως

ὠθεῖνθ' ὥσπερ ὕες.

ΞΕΝΟΣ.

Θάρσει γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Κεῖς ὥρας κῆπειτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἵης
75 ἀμὲ περιστέλλων. χρηστῷ κοίκτιρμονος ἀνδρός.
φλίβεται Εὐνόα ἅμιν· ἄγ' ὧ δειλὰ τὴν βιάξεν.
κάλλιστ'· ἔνδοι πᾶσαι, ὁ τὰν νυὸν εἴπ' ἀποκλάξας.

ΓΟΡΓΩ.

Πραξινοά, πόταγ' ὦδε. τὰ ποικίλα προῖτον ἄθροισον,
λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα· θεῶν περὶνάματα φασεῖς.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

80 Πότνι' Ἀθαναία· ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι,

ποιοι ξφογράφοι τὰκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.
ὥς ἔτυμ' ἐστάκαντι, καὶ ὥς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τοι χρῆμ' ὄνθρωπος.
αὐτὸς δ' ὥς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατάκειται
85 κλισμῷ, πρῶτον ἱούλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων, 85
ὁ τριφίλητος Ἄδων, ὃς κῆν Ἀχέροντι φιλεῖται.

ΕΤΕΡΟΣ ΞΕΝΟΣ.

Πάσασθ' ὦ δύσταναι, ἀνάνυτα κοτίλλοισαι
τρυνγόνες ἐκ νασσῶν τε πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

ΠΡΑΞΙΝΟΑ.

Μᾶ, πόθεν ὄνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κοτίλαι εἰμές;
90 πασάμενος ποτίτασσε. Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις, 90
ὥς εἰδῆς καὶ τοῦτο· Κορίνθιαι εἰμές ἄνωθεν,
ὦ καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες·
δωρίσθεν δ' ἔξεστι δοκῶ τοῖς Δωριέεσσι.
μὴ φύη Μελιτῶδες, ὃς ἁμῶν καρτερός εἴη,
95 πλὰν ἐνός. οὐκ ἀλέγω, μὴ μοι κενεᾶν ἀπομάξῃς. 95

ΓΟΡΓΩ.

Σιγᾷ Πραξινόα· μέλλει τὸν Ἄδωνιν αἰδεῖν
ἅ τ' Ἀργείας θυγάτηρ πολυτῶρις αἰοδός,
ἅτις καὶ πέρυτιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε.
φθεγγεῖται τι σάφ' οἶδα καλόν· διαθρύπτεται ἤδη.

ΓΤΝΗ ΔΟΙΛΟΣ.

100 α' Δέσποιν', ἃ Γολγῶς τε καὶ Ἰθάλιον ἐφίλησας, 100
αἰπεινόν τ' ἔρυν' ἂν Χρυσῷ παίξοις Ἀφροδίτα·
οἶόν τοι τὸν Ἄδωνιν ἀπ' ἀενάῳ Ἀχέροντος
μηγὶ δυωδεκάτῳ μάλα καὶ πόδας ἄγαγον Ὄραι.
βάρδισται μακάρων Ὄραι φίλαι, ἀλλὰ ποθεῖναι
105 ἐρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεὶ τι φορεῦσαι. 105
α' Κύπρι Διωναία, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,

ὄνθρώπων ὥς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
ἄμβροσίαν ἐς στηθὸς ἀποστάξασα γυναικός·
τὴν δὲ χαριζομένα, πολυνῶνυμε καὶ πολύνυα,
110 ἃ Βερενικέα θυγάτηρ Ἑλένη εἰκνύα 110
Ἀρσινόα πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν.

β' Παρ μέν οἱ ὦρια κεῖται, ὅσα θρυνὸς ἄκρα φέρονται,
πάρ δ' ἀπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
ἀργυρέοις, Συρίῳ δὲ μύρῳ χρύσει' ἀλάβαστρα.
115 εἶδατα δ' ὅσα γυναικες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται, 115
ἄνθεα μίσγοισαι λευκῷ παντοῖα μαλεύρῳ,
ὅσα τ' ἀπὸ γλυκερῷ μέλιτος τὰ τ' ἐν ὑγρῷ ἐλαίῳ,
πάντ' αὐτῷ πετεεινὰ καὶ ἐρπετὰ τεῖδε πάρεστι.

γ' Χλωραὶ δὲ σκιαδες μαλακῷ βρῖθοντες ἀνήθῳ
120 δέδμανθ'· οἱ δ' ἔτι κῶροι ὑπερπωτῶνται Ἐρωτες, 120
οἱοὶ ἀηδονιδῆες ἀεζομενᾶν ἐπὶ δένδρει
πωτῶνται πτερύγων πειρώμενοι ὅζον ἀπ' ὅζῳ.

β' Ὁ ἔβενος, ὃ χρυσός, ὃ ἐκ λευκῷ ἐλέφαντος
125 αἰετοὶ οἰνοχόον Κρονίδα Διὶ παῖδα φέροντες, 125
πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω.
ἃ Μιλατὶς ἐρεῖ χῶ τὰν Σαμίαν καταβόσκων·
„ἔστρωται κλῖνα τῷ Ἀδώνιδι τῷ καλῷ ἁμά.“
τὰν μὰν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς Ἄδωνις.
128 οὐ κεντεῖ τὸ φίλημ', ἔτι οἱ περὶ χεῖλεα πυργά. 130

130 δ' Νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτᾶς χαιρέτω ἄνδρα·
ἁῶθεν δ' ἁμέες νιν ἅμα δρόσῳ ἀθροαί· ἔξω
οἰσεῦμές ποτὶ κύματ' ἐπ' ἀλόνι πτύοντα,
λύσσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνείσαι
στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξώμεθ' αἰοιδᾶς· 135

135 γ' „Ἐρπεις ὦ φίλ' Ἄδωνι καὶ ἐνθάδε κείς Ἀχέροντα
ὀπτωκαδεκέτης ἢ ἐννεακαλδεχ' ὁ γαμβρός 129

ἡμιθέων, ὡς φαντί, μονώτατος. οὐτ' Ἀγαμέμνων
τοῦτ' ἔπαθ', οὐτ' Αἴας ὁ μέγας βαρυνάμιος ἦρως,
οὐθ' Ἐκτωρ Ἐκάβας ὁ γεραίτερος εἵκατι παίδων,

140 δ' Οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας πάλιν ἐνθῶν, 140
οὐθ' οἱ ἔτι πρότερον Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
οὐ Πελοπηϊάδαι τε καὶ Ἄργεος ἄκρα Πελασγῶ.
Ἰλαθι νῦν φίλ' Ἀδωνι, καὶ ἐς νέωτ' εὐθυμήσαις.
καὶ νῦν ἦνθες Ἀδωνι, καὶ ὅκκ' ἀφίκη, φίλος ἐξεῖς.

ΓΟΡΓΩ.

145 Πραξινοά, τί χρῆμα σοφώτερον ἂ θήλεια. 145
ὀλβία ὅσσα ἴσατι, πανολβία ὡς γλυκυφωνεῖ.
ᾧρα ὅμως κεῖς οἶκον. ἀνὰριστος Διοκλείδας.
χῶνῆρ ὄξος ἄπαν, πεινᾶντι δὲ μῆδ' ἐπὶ ποτένθης.
χαῖρ' ὦ Ἀδων ἀγαπητέ· καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ.

Idyll. XVI.

Χάριτες ἤ Ἰέρων.

1 Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει, αἰὲν αἰοιδοῖς,
ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.
Μοῦσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ αἰεῖδοντι·
5 ἄμμες δὲ βροτοὶ οἶδε, βροτοὺς βροτοὶ αἰεῖδωμεν.
5 τίς γὰρ τῶν ὁπόσοι γλᾶνκάν ναίουσιν ὑπ' ἡῶ,
ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἶκῳ
ἄσπασίως, οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;
αἶ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι,
πολλά με τωθάξουσιν, ὅτ' ἀλιθίαν ὁδὸν ἦνθον,
10 ὀκνηθαὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ 10

ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,
ἐνθ' αἰεὶ σφισιν ἔδραι, ἐπὴν ἀπρηκτοὶ ἔκωνται.
τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει;
οὐκ οἶδ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὡς πάρος
ἔσθλοῖς

15 αἰνεῖσθαι σπεύδοντι, νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων. 15
πᾶς δ' ὑπὸ κόλπῳ χεῖρας ἔχων πόθεν οἴσεται ἀθρεῖ
ἄργυρον, οὐδέ κεν ἰὼν ἀποτρίψας τινὶ δοίη,
ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται· „ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνᾶμα·
αὐτῷ μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν αἰοιδούς.
20 τίς δέ κεν ἄλλον ἀκούσαι; ἄλις πάντεσσιν Ὀμηρος. 20
οὗτος αἰοιδῶν λῶστος, ὅς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν.“
Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρῖος ἐνδοθι χρυσός
κεῖμενος; οὐχ ἄδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις,
ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δὲ πού τινι δοῦναι αἰοίκων,
25 πολλοὺς δ' εὖ ἔρξαι πηῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων 25
ἀνθρώπων, αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέξειν,
μῆδ' ἐξαινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ
μειλίξαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὴν ἐθέλωντι νέεσθαι,
Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱερὸν ὑποφήτας,
30 ὄφρα καὶ εἰν Ἀἰδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσης, 30
μῆδ' ἀκλεῆς μύρῃαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος,
ὥσεί τις μακέλα τετυλωμένος ἐνδοθι χεῖρας
ἄχῃν ἐκ πατέρων πενήνῃ ἀκτῆμονα κλαίων.
πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεῦα
35 ἀρμαλὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται· 35
πολλοὶ δὲ Σκοπάδῃσιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακούς
μόσχοι σὺν κεραῇσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι,
μυρία δ' ἄμ πεδίον Κραννώνιον ἐνδιάσσκον
ποιμένες ἐκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεῶνδαις·
40 ἀλλ' οὐ σφιν τῶν ἡδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν 40
θυμὸν ἐς εὐρεῖαν σχεδίαν στυγνοῖο γέροντος;

ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τῆνα λιπόντες
 δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο,
 εἰ μὴ δεινὸς αἰδοῖς ὁ Κῆρος αἰόλα φωνεῖν
 45 βάρβιτον ἔς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστούς 45
 ὀπλοτέροις, τιμᾶς δὲ καὶ ὠκείας ἔλλαχον ἵπποι,
 οἳ σφισιν ἔξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων.
 τίς δ' ἂν ἀριστήας Λυκίων ποτέ, τίς κομάοντας
 Πριαμίδας ἢ θῆλυν ἀπὸ χροῖης Κύνκρον ἔγνω,
 50 εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὑμνησαν αἰδοί; 50
 οὐδ' Ὀδυσσεὺς ἑκατόν τε καὶ εἰκοσι μῆνας ἀλαθείς
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, Ἀἶδαν τ' εἰς ἔσχατον ἔλθων
 ζωός, καὶ σπήλυγγα φρυγῶν ὀλοοῖο Κύνκλωπος,
 55 δηναῖον κλέος ἔσχευ, ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβός 55
 Εὐμαιος, καὶ βουσί Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαιῖς
 ἔργον ἔχων, αὐτὸς τε περίσπλαγχνος Λαέρτης,
 εἰ μὴ σφεας ὦναςαν Ἰάονος ἀνδρὸς αἰοδαί.

Ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι,
 χρήματα δὲ ζῶντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
 60 ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ἥονι κύματα μέτρειν, 60
 ὅσος ἄνεμος χέρσον δὲ μετὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὠθεῖ,
 ἢ ὕδατι νίξιν θολερὰν διαειδέει πλίνθιν,
 καὶ φιλοκερδείῃ βεβλαμμένον ἄνδρα παρέλκειν
 65 χαιρέτω ὅστις τοῖος, ἀνῆριθμος δὲ οἱ εἴη 65
 ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἥμερος αὐτόν.
 αὐτὰρ ἐγὼ τιμὴν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
 πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν.
 70 δίζημαι δ' ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἐνθω 70
 σὺν Μοῖσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν αἰδοῖς
 κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλευόντος.
 οὐπὼ μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς·
 πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἄρματος ἵπποι·
 ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμεῦ κεχρήσεται αἰοῖδου,

75 δέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὅσσον μέγας ἢ βαρὺς Ἀίας 75
 ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἠοῖον Ἴλου.
 ἦδη νῦν Φοῖνικες ὑπ' ἡελίῳ δύνουσι
 οἰκεῦντες Λιβύης ἄκρον σφυρὸν ἐρρίγαντι.
 ἦδη βαστάξουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα
 80 ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἰτεῖνοισιν· 80
 ἐν δ' αὐτοῖς Ἰέρων προτέροις ἴσος ἡρώεσσι
 ζώννυται, ἵππεια δὲ κόρυν σκιάουσιν ἔθειραι.
 αἱ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι Ἀθήνα
 κούρη θ', ἢ σὺν ματρὶ πολυκλήρων Ἐφυραίων
 85 εἰλῆχας μέγα ἄστυ παρ' ὕδασι Λυσιμελείας, 85
 ἐχθροὺς ἐκ νάσσοιο κακὰ πέμπειεν ἀνάρκα
 Σαρδόνιον κατὰ κῆμα, φίλων μόρον ἀγγέλλοντας
 τέκνοις ἢ δ' ἀλόχοισιν, ἀριθμητοὺς ἀπὸ πολλῶν·
 ἄστυ δὲ προτέροισι πάλιν ναίειτο πόλταις,
 90 δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατάκρας· 90
 ἀγροὺς δ' ἐργάζοντο τεθαλότας· αἱ δ' ἀνὰριθμοι
 μῆλων χιλιάδες βοτάνῃ διαπιανθεῖσαι
 ἀμ πεδίον βληγῶντο, βόες δ' ἀγελαδὸν ἐς αὐλιν
 ἐρχόμεναι σκνιφαῖον ἐπισπεύδοιεν ὀδίταν·
 95 νεοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον, ἀνίκα τέττιξ 95
 ποιμένας ἐνδίοις πεφυλαγμένος ὑπόθι δένδρων
 ἀχεῖ ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς ὄπλ' ἀράχνια
 λεπτὰ διαστήσαντο, βοᾶς δ' ἔτι μῆδ' ὄνομ' εἴη·
 ὑψηλὸν δ' Ἰέρωνι κλέος φορέοιεν αἰοδαί
 100 καὶ πόντου Σκυθικοῦ πέραν καὶ ὅθι πλατὺ τεῖχος 100
 ἀσφάλτῳ δῆσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευεν.
 εἷς μὲν ἐγὼ, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
 θυγατέρες, τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὴν Ἀρεθούσαν
 ὑμνεῖν, σὺν λαοῖσι καὶ αἰχμητὰν Ἰέρωνα.
 105 ὦ Ἐτεόκλειοι Χάριτες θεαί, ὦ Μινύειον 105
 Ὀρχομενὸν φιλέοισαι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις,

ἄκλητος μὲν ἔργω γε μένοιμί κεν, ἐς δὲ καλεύντων
 θαρσήςσας Μοῖσαισι σὺν ἀμετέρησιν λοίμαν.
 καλλείψω δ' οὐδ' ὕμνε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπητόν
 ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; αἰὲ Χαρίτεσσιν ἄμ' εἶην.

Idyll. XVII.

Ἐγκώμιον εἰς Πτολεμαῖον.

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
 ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν ἄδωμεν αἰοδαῖς·
 ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρῶτοισι λεγέσθω
 καὶ πύματος καὶ μέσσος· ὃ γὰρ προφερέστερος ἀν-
 δρῶν.

5 ἦρωες, τοὶ πρόσθεν ἅψ' ἡμιθέων ἐγένοντο, 5
 ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν αἰοιδῶν·
 αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν
 ὑμνήσαιμι· ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.
 Ἴδαν ἔς πολὺδενδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἐλθὼν
 10 παπταίνει, παρεόντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργου. 10
 τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
 οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλῆων.
 Ἐκ πατέρων οἷος μὲν ἦν τελέσαι μέγα ἔργον
 Λαγείδας Πτολεμαῖος, ὅτε φρεσὶν ἐγκατάθοιτο
 15 βουλάν, ἃν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι. 15
 τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
 ἀθανάτοις, καὶ οἱ χρῦσεος θρόνος ἐν Διὸς οἴκῳ
 δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδώς
 ἐδρίαι, Πέρσησι βαρὺς θεὸς αἰολομίτροις.
 20 ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἔδρα κενταυροφόνοιο 20

ἴδρυνται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος·
 ἐνθα σὺν ἄλλοισιν θαλάσῃ ἔχει Οὐρανίδησι,
 χαίρων νῆωνων περιώσιον νῆωνοῖσιν,
 ὅττι σφεων Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας,
 25 ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται ἑοὶ νέποδες γεγαῶτες. 25
 ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερός Ἡρακλείδας,
 ἀμφοτέρω δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα.
 τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἰοὶ κεκορημένος ἦδη
 νέκταρος εὐνόδοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
 30 τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιον τε φαρέτρην, 30
 τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄξοις.
 οἷ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἥβας
 ὄπλα καὶ αὐτὸν ἄρουσι γενειήταν Διὸς υἱόν.
 οἷα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
 35 ἔπρεπε θηλυτέρῃσ', ὄφελος μέγα γειναμένοισι. 35
 τῇ μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κούρα
 κόλπον ἔς εὐώδη ῥαδινὰς ἐσεμάξατο χειρας.
 τῷ οὐπὼ τινα φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,
 ὅσσον περ Πτολεμαῖος ἔην ἐφίλησεν ἄκοιτιν.
 40 ἥ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλεόν· ὧδέ κε παισὶ 40
 θαρσήςσας σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἶκον ἅπαντα,
 ὅπποτε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἔς φιλεούσης.
 ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἄλλοτρίῳ νόος αἰεὶ,
 ῥηίδιοι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὐ ποτεοικότα πατρί.
 45 κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα, 45
 σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἔνεκεν Βερενίκα
 εὐειδῆς Ἀχέροντα πολὺστονον οὐκ ἐπέρασεν,
 ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατελθεῖν
 κυανέαν καὶ στυγνὸν αἰὲ πορθμῆα καμόντων,
 50 ἐς ναὸν κατέθηκας, εἰς δ' ἀπεδάσσαι τιμάς. 50
 πᾶσιν δ' ἥπιος ἦδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
 προσπνεῖει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.

Ἀργεῖα κυάνοφρον, σὺ λαοφόνον Διομήδεα
 μισρομένα Τυδήϊ τέκνῃ, Καλυδώνιον ἄνδρα,
 55 ἄλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλλῆα
 Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαῖε
 αἰχμητᾷ Πτολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα.
 καὶ σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλλὸν ἔοντα,
 δεξαμένα παρὰ ματρός, ὅτε πρῶταν ἶδες ἂν.
 60 ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον
 Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσιν·
 ἣ δέ οἱ εὐμενέουσα παρίστατο, καὶ δ' ἄρα πάντων
 νωδυνίην κατέχευε μελῶν· ὃ δὲ πατρὶ ἐοικώς
 παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα,
 65 φᾶ δὲ καθαπτομένα βρέφους χεῖρεςσι φίλησιν·
 „Ὀλβιε κοῦρε γένοιο, τίσις δέ με τόσσον, ὅσον περ
 Δᾶλον ἐτίμησεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἐν δὲ μιᾷ τιμῇ Τρίοπον κατθεῖο κολώναν,
 [ἶσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἔγγυς ἐοῦσιν,]
 70 ἶσον καὶ Ῥήναιαν ἄναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων.“
 Ὡς ἄρα νῆσος ἔειπεν· ὃ δ' ὑπόθεν ἔκλαγε φωνᾷ
 ἐς τρεῖς ὑπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἰσιος ὄρνις.
 Ζηνὸς πον τόδε σᾶμα. Αἰὲ Κρονίῳνι μέλοντι
 αἰδοῖο βασιλῆες· ὃ δ' ἔξοχος, ὃν κε φιλήσῃ
 75 γεινόμενον τὰ πρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπηδεῖ,
 πολλὰς δὲ κρατέει γαίας, πολλὰς δὲ θαλάσσας.
 μυρία ἄπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν
 λήϊον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμεναι Διὸς ὄμβρος·
 ἀλλ' οὔτις τόσα φύει ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος,
 80 Νεῖλος ἀναβλύζων διεράν ὅτε βώλακα θρύπτει.
 οὐδὲ τις ἄστεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
 τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδέδμηνται,
 τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
 δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δὲ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς·

85 τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγῆνωρ ἐμβασιλεύει.
 καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμενεται Ἀρραβίας τε
 καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ' Αἰθιοπῶν.
 Παμφύλοισι τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλικίεσσι
 90 σμαίνει, Λυκίοις τε φιλοπτολέμοισι τε Καρσί,
 καὶ νάσοις Κυκλάδεσσιν, ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄρισται
 πόντον ἐπιπλώοντι, θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα
 καὶ ποταμοὶ κελᾶδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίῳ.
 πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δὲ μιν ἀσπιδιῶται
 95 χαλκῷ μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.
 ὄλβῳ μὲν πάντας κε καταβρίθοι βασιλῆας·
 τόσσον ἐπ' ἅμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνὸν ἔρχεται οἶκον
 πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἔκκηλοι.
 οὐ γάρ τις δηίων πολυκῆτεα Νεῖλον ὑπερβάς
 100 περὶ ἐν ἀλλοτρίαισι βοᾷν ἐστάσατο κώμῃς,
 οὐδέ τις αἰγιαλὸν δὲ θοᾶς ἐξάλατο ναός
 105 θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίησι·
 τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνὶ δρυταὶ πεδίοισι
 ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρυ πάλλιν.
 ᾧ ἔτι πάγχυ μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν
 110 οἷ' ἀγαθῷ βασιλῆϊ, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός.
 οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίονι χρυσός
 μυρμάκων ἄτε πλοῦτος αἰὲ κέχυται μογεόντων·
 ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι,
 αἶψα ἀπαρχομένοιο σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι,
 115 πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδωρόηται βασιλεῦσι,
 πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν ἑταίροις.
 οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱερὸς κατ' ἀγῶνας
 ἔκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι αἰοιδάν,
 ᾧ οὐ δωτίων ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.
 120 Μουσάων δ' ὑποφῆται ἀείδοντι Πτολεμαῖον
 αὐτ' εὐεργεσίης. τί δὲ κάλλιον ἀνδρὶ κεν εἴη

120 ὀλβίῳ ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
 τοῦτο καὶ Ἀτρεΐδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα,
 ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἐλόντες
 125 ἄορι, γὰρ κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος.
 μοῦνος ὅδε προτέρων τε καὶ ὧν ἐτι θερμὰ κοινή
 στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἱχνη,
 125 ματρὶ φίλα καὶ πατρὶ θυώδεας εἴσατο ναοὺς·
 ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἡδ' ἐλέφαντι
 ἴδρυται πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς.
 πολλὰ δὲ πλανθέντα βοῶν ὄρε μηρία καίει
 130 μῆσι περιπλομένοισιν ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
 αὐτός τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος, τὰς οὐτίς ἀρείων
 νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀρωστῶ,
 130 ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.
 ὦδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
 οὗς τέκετο κρείουσα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου·
 135 ἄγνον δὲ στόρνυσιν ἰαυεῖν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ
 χεῖρας φοιβήσασα μύθοις ἐτι παρθένος Ἰρις.
 χαῖρε ἄναξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων
 μνάσσομαι ἡμιθέων, δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
 φθέγγομαι ἐσσομένοις· ἀρετὴν γέ μεν ἐκ Διὸς αἰτέω.

Idyll. XVIII.

Ἑλένης Ἐπιθαλάμιος.

Ἐν ποτ' ἄρα Σπάρτῃ ξανθότριγι παρ Μενελάω
 παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχουσαι
 πρόσθεν ἔγγράπτω θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο,
 δώδεκα τὰ πρῶτα πόλιος, μέγα χρῆμα Λακωνίαν

5 ἀνίκα Τυνδαριδᾶν κάσιν ἄγετο τὰν ἀγαπατᾶν
 μναστεύσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρεὺς υἱῶν.
 5 αἶιδον δ' ἄρα πασαι ἐς ἐν μέλος ἐγκροτέοισαι
 ποσσὶ περ εἰλικτοῖς, ὑπὸ δ' ἰαχε δῶμ' ὑμεναίω.
 (Τρῆναιος.)
 α' Οὔτω δὴ πρωῒξὲ κατέδραθες ὦ φίλε γαμβρέ;
 10 ἦρά τις ἐσσι λίαν βαρυγῶνατος, ἦρα φίλυπνος·
 10 ἦρα πολὺν τιν' ἐπινες, ὅτ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλεν.
 εὔδειν μὰν σπεύδοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ,
 παῖδα δ' εἰς σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ ματρὶ
 15 παῖσδεν ἐς βαθὺν ὄρθρον, ἐπεὶ καὶ ἕνας καὶ ἐς αὖ
 15 κείς ἔτος ἐξ ἔτεος Μενέλα τεὰ ἅ νυὸς ἄδε.
 β' Ὀλβιε γάμβρ', ἀγαθὸς τις ἐπέπτα σπεροχομένῳ τοι
 ἐς Σπάρταν, ἅπερ ὅλλοι ἀριστέες, ὥς ἀνύσαιο.
 μοῦνος ἐν ἡμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερόν ἐξεῖς.
 α' Ζανὸς τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἔκετο χλαῖναν,
 20 οἷα Ἀχαιίδα νῦν γαῖαν πατεῖ οὐδὲ μὴ ἄλλα·
 20 ἦ μέγα κά τι τέκοιτ', εἰ ματέρι τίκτοι ὁμοῖον.
 ἄμμες δ' αἰ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος αὐτός
 χρισσάμεναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώταο λοετρῶ,
 25 τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαία,
 25 τᾶν οὐ Δᾶν τις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' Ἑλένα παρισωθῇ.
 γ' Ἀὼς ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον,
 πότνια νυκτὶ σελάνα, ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος·
 ὦδε καὶ ἅ χρυσέα Ἑλένα διαφαίνεται ἐν ἁμίν.
 30 πιεῖρα μέγα λᾶον ἀνέδραμε κόσμος ἀρούρα
 30 ἢ κάπρ κνυάρισσος ἢ ἄρματι Θεσσαλὶς ἵππος·
 ὦδε καὶ ἅ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος.
 γ' Οὔτε τις ἐκ ταλάρῳ πανίσδετα ἔργα τριαῦτα,
 οὔτ' ἐπὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ἴστω
 5*

- κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελόντων·
 35 οὐ μὰν οὐδὲ κρόκαν τις ἐπίσταται ὧδε κροτῆσαι
 Ἄρτεμιν αἰείδοισα καὶ εὐρεσίεργον Ἀθάναν,
 ὡς Ἑλένα, τὰς πάντες ἐπ' ὁμμασιν ἱμεροὶ ἐντί.
 γ' Ὡ καλὰ ὦ χαρίεσσα κόρα, τὸ μὲν οἰκέτις ἦδη,
 ἄμμες δ' ἐς δρόμον ἦρι καὶ
 40 καὶ λειμώνια φύλλα
 ἐρפוῦμες στεφάνως δρεφούμεναι ἀδὺν πνέοντες,
 πολλὰ τεοῦς Ἑλένα μεμναμένοι ὡς γαλαθηναί
 ἄρνες γειναμένας ὅτος μαστον ποθέοισαι.
 γ' Πρᾶταί τοι στέφανον λωτῷ χαμαὶ αὐξομένοιο
 45 πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομες ἐς πλατάνιστον,
 πρᾶται δ' ἀργυρέας ἐξ ὀλπίδος ὑγρὸν ἄλειφαρ
 λαζύμεναι σταξεῦμες ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον·
 γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγραψεται, ὡς παριῶν τις
 ἀννεΐμῃ· δώροισι τι σέβου μ', Ἑλένας φυτὸν
 εἰμί.
 50 δ' Χαίροις ὦ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.
 Λατῷ μὲν δοίῃ, Λατῷ κουροτρόφος ὕμιν
 εὐτεκνίαν, Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις ἴσον ἔρασθαι
 ἀλλάλων, Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον
 ὡς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατρίδας πάλιν ἐνθεῖν.
 55 δ' Εὐδετ' ἐς ἀλλάλων στέρονον φιλότατα πνέοντες
 καὶ πόθον, ἔργεσθαι δὲ πρὸς αὐτὸν μὴ πιλάθησθε.
 νεύμεθα ἅμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ καὶ πρᾶτος αἰοδός
 ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχῶν εὐτρυχα δειράν.
 Τμήν ὦ Τμέναιε, γάμφ' ἐπὶ τῷδε χαρείης.

Idyll. XIX. (XXIV.) *

Ἡ ρ α κ λ ῖ σ κ ο ς.

- Ἡρακλέα δεκάμηνον ἐόντα τόχ' ἅ Μιδεῶτις
 Ἀλκμήνα καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἰφικλῆα,
 ἀμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
 χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα, τὰν Πτερελάου
 5 Ἀμφιτρύων καλὸν ὄπλον ἀπεσκήλευσε πεσόντος.
 ἀπτομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παίδων·
 „εὐδετ' ἐμὰ βρέφεα γλυκερὸν καὶ ἐγέρσιμον ὕπνον,
 εὐδετ' ἐμὰ ψυχὰ, δὴ ἀδελφεῶ, εὐσοα τέκνα·
 ὄλβιοι εὐνάξοισθε καὶ ὄλβιοι αὐτοῖσι ἴδοιτε.“
 10 ὡς φαιμένα δύνασε σάκος μέγα· τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος.
 ἄμμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος·
 Ὡρίωνα κατ' αὐτόν, ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ἄμμον,
 τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἡρῆ
 κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας
 15 ὥρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν, ὅθι σταδμὰ κοῖλα θυράων
 οἶκον, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἡρακλῆα.
 τὸ δ' ἐξεληθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
 αἰμοβόρως ἐκύλιον· ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
 ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξέπτνον λόν.
 20 ἀλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦνθον,
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέγροντο, Διὸς νοέοντος ἅπαντα,
 Ἀλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
 ἦτοι ὅγ' εὐθύς αὖσεν, ὅπως κακὰ θηρὶ ἀνέγνω
 κοῖλον ὑπὲρ σάκεος καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας,
 25 Ἰφικλῆς, οὐλὰν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν,
 φευγέμεν ὁρμαίνων· ὃ δ' ἐναντίος εἶχετο χερσὶν
 Ἡρακλῆς, ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῷ,
 δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ κέκρυπται

οὐλομένοις ὀφίεσσιν, ἃ καὶ θεοὶ ἐχθαίρουσι.
 30 τῷ δ' αὖτε σπείρησιν ἐλίσσεσθην περὶ παῖδα
 ὀψίγονοι γαλαθηνόν, ὑπὸ τροφῷ αἰὲν ἄδακρυν·
 ἃς δὲ πάλιν διέλυνον, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας,
 δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἐκλυσιν εὐρεῖν.
 Ἀλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς καὶ ἐπέκραγε πρῶτα·
 35 „ἄνσταθ' Ἀμφιτρύων· ἐμὲ γὰρ δέος ἰσχεῖ ὀκνηρόν·
 ἄνστα, μηδὲ πόδεςσιν ἐοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
 οὐκ ἄτις, παίδων ὁ νεώτερος ὅσσον αὐτεῖ;
 ἢ οὐ νοεῖς, ὅτι νυκτὸς ἄωρί που, οἱ δέ τε τοῖχοι
 πάντες ἀριφραδέες καθαράς ἄπερ ἡριγενείας;
 40 ἐστὶ τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἐστὶ φίλ' ἀνδρῶν.“
 Ὡς φάθ'· ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας·
 δαιδάλεον δ' ὥρμασε μετὰ ξίφος, ὃ οἱ ὕπερθεν
 κλιντήρος κεδρῖνῳ περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.
 ἦτοι ὅγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος,
 45 κουφίζων ἐτέρᾳ κολεόν, μεγαλῶνυμον ἔργον.
 ἀμφιλαφῆς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνας·
 δμῶας δὴ τότε ἄϋσεν ὕπνιον βαρὺν ἐκφυσῶντας·
 „οἴσετε πῦρ ὅτι θαῶσον ἅπ' ἐσχαρεῶνος ἐλόντες,
 δμῶες ἐμοί, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνακόψατ' ὀχῆας.“

(Desunt complura.)

50 „ἄνστατε δμῶες ταλασίφρονες. αὐτὸς αὐτεῖ.“
 Ἡ γὰρ γυνὴ Φοίνισσα μύλαις ἐπὶ κοῖτον ἔχοισα.
 οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνους ἅμα δαιομένοισι
 δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπένδοντος ἐκάστου.
 ἦτοι ἄρ' ὥς εἶδοντ' ἐπιτίτιον Ἡρακλῆα
 55 θῆρε δ' ὡς χεῖρεςσιν ἀπριξ' ἀπαλαῖσιν ἔχοντα,
 συμπλήγδην ἰάχυσαν· ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα
 ἐρπετὰ δεικανάσκειν, ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων

καροσύνα, γελάσας δὲ πάρος κατέθηκε ποδοῖν
 πατρὸς ἐοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
 60 Ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον
 ξηρὸν ὑπὸ δέους ἀκρόχλου Ἰφικλῆα·
 Ἀμφιτρύων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν
 παῖδα, πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοῖτου.
 ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον αἶδον·
 65 Τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα
 Ἀλκμήνα καλέσασα τέρας κατέλεξε νεοχμόν,
 καὶ νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἐμελλεν,
 ἡνώγει. „μηδ' εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν,
 αἰδόμενος σὺ με κρύπτε· καὶ ὧς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι
 70 ἀνθρώποις, ὅτι Μοῖρα κατὰ κλωστήρος ἐπείγει.
 ἀλλ' Εὐηρείδα, μάλα τί φρονέοντα διδάσκω;“
 Τόσσ' ἔλεγεν βασιλεία· ὁ δ' ἀνταμείβετο τοίοις·
 „θάρσει ἀριστοτόκεια γύναι, Περσηῖον αἶμα.
 72 θάρσει· μελλόντων δὲ τὸ λῶϊον ἐν φρεσὶ θέσθαι.
 75 ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποικόμενον πάλαι ὅσ-
 σων,
 73
 75
 80
 85
 86
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576
 577
 578
 579
 580
 581
 582
 583
 584
 585
 586
 587
 588
 589
 590
 591
 592
 593
 594
 595
 596
 597
 598
 599
 600
 601
 602
 603
 604
 605
 606
 607
 608
 609
 610
 611
 612
 613
 614
 615
 616
 617
 618
 619
 620
 621
 622
 623
 624
 625
 626
 627
 628
 629
 630
 631
 632
 633
 634
 635
 636
 637
 638
 639
 640
 641
 642
 643
 644
 645
 646
 647
 648
 649
 650
 651
 652
 653
 654
 655
 656
 657
 658
 659
 660
 661
 662
 663
 664
 665
 666
 667
 668
 669
 670
 671
 672
 673
 674
 675
 676
 677
 678
 679
 680
 681
 682
 683
 684
 685
 686
 687
 688
 689
 690
 691
 692
 693
 694
 695
 696
 697
 698
 699
 700
 701
 702
 703
 704
 705
 706
 707
 708
 709
 710
 711
 712
 713
 714
 715
 716
 717
 718
 719
 720
 721
 722
 723
 724
 725
 726
 727
 728
 729
 730
 731
 732
 733
 734
 735
 736
 737
 738
 739
 740
 741
 742
 743
 744
 745
 746
 747
 748
 749
 750
 751
 752
 753
 754
 755
 756
 757
 758
 759
 760
 761
 762
 763
 764
 765
 766
 767
 768
 769
 770
 771
 772
 773
 774
 775
 776
 777
 778
 779
 780
 781
 782
 783
 784
 785
 786
 787
 788
 789
 790
 791
 792
 793
 794
 795
 796
 797
 798
 799
 800
 801
 802
 803
 804
 805
 806
 807
 808
 809
 810
 811
 812
 813
 814
 815
 816
 817
 818
 819
 820
 821
 822
 823
 824
 825
 826
 827
 828
 829
 830
 831
 832
 833
 834
 835
 836
 837
 838
 839
 840
 841
 842
 843
 844
 845
 846
 847
 848
 849
 850
 851
 852
 853
 854
 855
 856
 857
 858
 859
 860
 861
 862
 863
 864
 865
 866
 867
 868
 869
 870
 871
 872
 873
 874
 875
 876
 877
 878
 879
 880
 881
 882
 883
 884
 885
 886
 887
 888
 889
 890
 891
 892
 893
 894
 895
 896
 897
 898
 899
 900
 901
 902
 903
 904
 905
 906
 907
 908
 909
 910
 911
 912
 913
 914
 915
 916
 917
 918
 919
 920
 921
 922
 923
 924
 925
 926
 927
 928
 929
 930
 931
 932
 933
 934
 935
 936
 937
 938
 939
 940
 941
 942
 943
 944
 945
 946
 947
 948
 949
 950
 951
 952
 953
 954
 955
 956
 957
 958
 959
 960
 961
 962
 963
 964
 965
 966
 967
 968
 969
 970
 971
 972
 973
 974
 975
 976
 977
 978
 979
 980
 981
 982
 983
 984
 985
 986
 987
 988
 989
 990
 991
 992
 993
 994
 995
 996
 997
 998
 999
 1000

κάγκανα δ' ἀσπαλάθω ξύλ' ἐτοιμάσας ἢ παλιούρω
 90 ἢ βάτω ἢ ἀνέμῳ δεδονημένον αὖτον ἄρσενον·
 καίτε δὲ τῶδ' ἀγρίῃσιν ἐπὶ σχίζῃσι δράκοντες
 νυκτὶ μέσῃ, ὅκα παῖδα κανὴν τεὸν ἠθέλον αὐτοί. 90
 ἦρι δὲ συλλέξαισα κόριν πυρὸς ἀμφιπόλων τις
 ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα
 95 ῥωγάδας ἔς πέτρας ὑπερούριον, ἃς δὲ νεέσθω
 ἄστρεπτος· καθαροῦ δὲ πυρῶσας δῶμα θεεῖν
 πρῶτον, ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμιγμένον, ὥς νενόμισται. 95
 θαλλῶ ἐπιρραίνειν ἐστεμμένῳ ἀβλαβὲς ὕδωρ·
 Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενά χοῖρον,
 100 δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὥς τελέθοιτε.“
 Φᾶ, καὶ ἐρωήσας ἑλεφάντινον ᾤχετο δίφρον
 Τειρεσίας πολλοῖσι βαρύν περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς. 100
 Ἡρακλῆς δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὧς ἐν ἁλῶ
 ἐτρέφετ' Ἀργεῖον κεκλημένον Ἀμφιτρώωνος.
 105 γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρον Αἰνὸς ἐξεδίδασκεν,
 οἷός τ' Ἀπόλλωνος μελεδωνεὺς ἄρουπνος ἥρως,
 τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπίσκοπον εἶναι οἰστόν
 105 Εὐρυτοῦ ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
 αὐτὰρ αἰοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλασσε
 110 πυξίνῃ ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὐμόλπος.
 ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἐδροστρόφοι Ἀργόθεν ἄνδρες
 ἀλλάλους σφάλλοντι παλαίσμασιν, ὅσά τε πύκται 110
 δεινοὶ ἐν ἱμάτεσσιν, ἃ τ' εἰς γαῖαν προπεσόντες
 πάμμαχοι ἐξεύροντο παλαίσματα σύμφορα τέχνη,
 115 πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείῳ διδασκόμενος παρὰ παιδί
 Αὐτολύνῳ Φανοτῇ, τὸν οὐδ' ἂν τηλόθε λεύσσω
 θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι·
 115 τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῶ ἐπέκειτο προσώπῳ.
 ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὕψ' ἄρματι, καὶ περὶ νύσσαν
 120 ἀσφαλῆως κάμπτοντα τροχῶ σύριγγα φυλάξαι,

Ἀμφιτρώων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν
 αὐτός, ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξ ἥρατ' ἀγῶνων 120
 Ἀργεῖ ἐν ἵπποβότῳ κειμήλια, καὶ οἱ ἀγαεῖς
 δίφροι, ἐφ' ὧν ἐπέβαινε, χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
 125 δούρατι δὲ προβολαίῳ ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα
 ἄνδρὸς ὀρέξασθαι ξιφῶν τ' ἀνέχεσθαι ἀμυγμῶν,
 κοσμησαί τε φάλαγγα λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι 125
 δυσμενέων ἐπιόντα καὶ ἱππῆεσσι κελεύσαι
 Ἀκτωρ Ἰππασίδας δέδασεν, φηγὰς Ἀργεὺς ἐνθάδ',
 130 ὅπποκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεὺς
 ναῖε παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππῆλατον Ἀργος.
 Ἀκτορι δ' οὐτις ὁμοῖος ἐν ἡμιθέοις πολεμιστῆς 130
 ἄλλος ἦν πρὶν γῆρας ἀποτρεῖψαι νεότητά.
 Ὡς μὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
 135 εὐνὰ δ' ἦς τῷ παιδί τετυγμένα ἀγχόθι πατρός
 δέσμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ,
 δεῖπνον δὲ κρέα τ' ὅππῃ καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος 135
 Λωρικός· ἀσφαλῆως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι.
 αὐτὰρ ἐπ' ἄματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἰνυτο δόρπον.
 135 εἶματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἐννυτο κνάμας.
 (Desunt reliqua.)

Idyll. XX. (XXII.)*

Δ ι ό σ κ ο υ ρ ο ι .

Ὑμνέομεν Αἰήδας τε καὶ αἰγιοχόν Διὸς υἱά,
 Κάστορα καὶ φοβερόν Πολυδευκέα πύξ ἐρεθίζειν
 χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσας βαρέεσσιν ἱμάσιν.
 ὕμνέομεν καὶ δις καὶ τὸ τρίτον ἄρσενά τέκνα

5 κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίους δὴ ἀδελφεούς, 5
 ἀνθρώπων σωτήρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἐόντων,
 ἵππων θ' αἵματόεντα ταρασσομένων καθ' ὅμιλον,
 νηῶν θ', αἱ δύνοντα κατ' οὐρανοῦ ἢ ἀνιόντα
 ἄστρα βιαζόμεναι χαλεποῖς ἐγκυρσαν ἀήταις.
 10 οἱ δέ σφενον κατὰ πρύμναν αἰείραντες μέγα κῦμα, 10
 ἥε καὶ ἐκ πρόωρηθεν, ἥ ὀπη θυμὸς ἐκάστου,
 ἐς κοίλην ἐρριψαν, ἀνέρορξαν δ' ἄρα τοίχους
 ἀμφοτέρους· κρέμαται δὲ σὺν ἰστίῳ ἄρμενα πάντα
 εἰκὴ ἀποκλασθέντα· πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
 15 νυκτὸς ἐφερπούσης· παταγεῖ δ' εὐρεῖα θάλασσα, 15
 κομπομένη πνοαῖς τε καὶ ἀρρήκτοις χαλάζαις.
 ἀλλ' ἐμπης ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νῆας
 αὐτοῖσιν ναύτησιν ὀιομένοις θανέεσθαι·
 αἶψα δ' ἀπολήγοντ' ἀνεμοί, λιπαρὴ δὲ γαλήνη
 20 ἄμ πέλαγος· νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι· 20
 ἐκ δ' ἄρκοι τ' ἐφάνησαν, ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρὴ
 φάτιν σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὐδία πάντα.
 ὦ ἄμφω θνητοῖσι βοηθόοι, ὦ φίλοι ἄμφω,
 ἵππῃς κιθαρισταί, ἀεθλητῆρες ἀοιδοί·
 25 Κάστορος ἢ πρώτου Πολυδεύκεος ἄρξομ' αἰεῖδεν; 25
 ἀμφοτέρους ὑμνέων Πολυδεύκεα πρῶτον αἰεῖδω.
 Ἦ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἔν ξυνιούσας
 Ἀργῶ καὶ νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου,
 Βέβρυκας εἰς ἀφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέρουσα.
 30 ἔνθα μῆς πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἐξ 30
 τοίχων ἄνδρες ἐβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηός.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν καὶ ὑπὴννεμον ἀκτὴν
 εὐνὰς τ' ἐστόρνυντο πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων.
 Κάστρω δ' αἰολόπαλος ὅ τ' οἴνωπὸς Πολυδεύκης
 35 ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπαραγγθέντες ἐταίρων, 35
 παντοίην ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην.

εὐρον δ' ἀέναον κρήνην ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
 ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ· αἱ δ' ὑπένεοθεν
 λάλλαι κρυστάλλῳ ἥδ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
 40 ἐκ βυθοῦ· ὑψηλαὶ δὲ πεφύκεσαν ἀργόθι πεῦκαι 40
 λευκαὶ τε πλάτανοί τε καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι,
 ἄνθεά τ' εὐώδη, λασίαις φίλα ἔργα μελίσσαις,
 ὅσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβροῦει ἀν λειμῶνας.
 ἔνθα δ' ἄνῃρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάσκει,
 45 δεινὸς ἰδεῖν, σκληρῇσι τεθλασμένος οὐατα πυγμαῖς· 45
 στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νῶτον
 σαρκὶ σιδηρεῖῃ σφυρήλατος οἷα κολοσσός.
 ἐν δὲ μύες στερεοῖσι βραχίουσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον.
 ἔστασαν ἤντε πέτροι ὀλοοίτροχοι, οὔστε κυλίνδων
 50 χεῖμαρρους ποταμὸς μεγάλαις περιέξεσε δίναις· 50
 αὐτὰρ ὑπὲρ νῶτοιο καὶ ἀνχένος ἥωρειτο
 ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεῶνων.
 τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

χαῖρε ξεῖν', ὅτις ἐσσί. τίνες βροτοί, ὧν ὅδε χῶρος;

ΑΜΤΚΟΣ.

55 χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὀρῶ, τοὺς μὴ πρὶν ὅπωπα; 55

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

θάρσει. μήτ' ἀδίκους μήτ' ἐξ ἀδίκων φάτι λεύσσειν.

ΑΜΤΚΟΣ.

θαρσέω, κοῦκ ἐκ σεῦ με διδάσκεσθαι τόδ' ἔοικεν.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ἄγριος εἶ πρὸς πάντα παλίγκοτος, ἢ ὑπερόπτης;

ΑΜΤΚΟΣ.

τοιόσδ' οἶον ὀρᾷς· τῆς σῆς γέ μεν οὐκ ἐπιβαίνω.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

90 ἔλθοις, καὶ ξενίων κε τυχὼν πάλιν οἴκαδ' ἱκάνοις. 60

ΑΜΥΚΟΣ.

μήτε σὺ με ξείνιζε, τὰ τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἐτοίμῳ.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύγῃ δοίης;

ΑΜΥΚΟΣ.

γνώσσαι, εἴ σευ διψὸς ἀνειμένα χεῖλεα τέρσει.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ἄργυρος ἢ τίς ὁ μισθός, ἔρεῖς, ᾧ κέν σε πίθοιμεν;

ΑΜΥΚΟΣ.

65 εἰς ἐνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς. 65

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

πυγμαῖχος, ἢ καὶ ποσὶ θένων σκέλος, ἄμματα δ'
ὀρθά;

ΑΜΥΚΟΣ.

πῦξ διατεινόμενος σφετέρης μὴ φρίδῃ τέχνης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

τίς γάρ, ὅτῳ χεῖρας καὶ ἐμούς συνερείσω ἱμάντας;

ΑΜΥΚΟΣ.

ἐγγὺς ὄρεας· οὐ γύνυς ἐὼν κεκλήσεθ' ὁ πύκτης.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

70 ἢ καὶ ἄεθλον ἐτοῖμον, ἐφ' ᾧ δηρισόμεθ' ἄμφω; 70

ΑΜΥΚΟΣ.

σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμός κεκλήσῃ, αἶκε κρατήσω.

ΠΟΛΥΔΕΥΚΗΣ.

ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοίμοι.

ΑΜΥΚΟΣ.

εἴτ' οὖν ὀρνίθεσσιν ἑοικότες εἴτε λέονσι

γαινόμεθ', οὐ κ' ἄλλῳ γε μαχεσσαίμεσθ' ἐπ' ἀέθλῳ.

75 Ἦ δ' Ἄμυκος, καὶ κόχλον ἔλῳν μυκήσατο κοίλῳ. 75

οἱ δὲ θοῶς συνάγεσθαι ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστους
κόχλου φυσηθέντος αἰὲ Βέβρυκες κομῶντες.

ὥς δ' αὐτὸς ἦρως ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας
Μαγνήσσης ἀπὸ νηὸς ὑπείροχος ἐν δαῖ Κάστῳ.

80 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείρησιν ἐκαρτύναντο βοεῖαις 80

χεῖρας καὶ περὶ γυῖα μακρὰ σφ' εἴλιξαν ἱμάντας,
ἐς μέσσον σύναγον φόνον ἀλλήλοισι πνέοντες.

ἔνθα πολὺς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
ὁπότερος κατὰ νῶτα λάβοι φάος ἡελίοιο.

85 Ἰδρίη μέγα δ' ἄνδρα παρήλυθες ᾧ Πολύδευκες, 85

βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον.

αὐτὰρ ὅγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἔτετο πρόσσω,

χερσὶ τιτυσκόμενος. τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον

90 Τυνδαρίδης ἐπιόντος· ὀρίνθη δὲ πλέον ἢ πρίν, 90

σὺν δὲ μάχην ἐτάραξε, πολὺς δ' ἐνέκειτο νενευκῶς

ἐς γαῖαν. Βέβρυκες δ' ἐπαύτεον, οἱ δ' ἐτέρωθεν

ἦρως κρατέρον Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον,

δειδιότες μὴ πῶς μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε

χάρῳ ἐνὶ στεινῷ Τιτυῷ ἐναλίγκιος ἀνὴρ.

95 ἦτοι ὅγ' ἐνθα καὶ ἐνθα παριστάμενος Διὸς υἱός 95

ἀμφοτέρῃσιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδῖς, ἔσχεθε δ' ὀρμῆς

παῖδα Ποσειδάωνος ὑπερφιάλόν περ ἑόντα.

ἔσθη δὲ πληγαῖς μεθύων, ἐκ δ' ἐπτυσεν αἶμα

φοῖνιον· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,

100 ὥς ἴδον ἔλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε 100

ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστεινύοντο πρόσωπον.

τὸν μὲν ἄναξ ἐτάρασσεν ἐτώσια χερσὶ προδεικνύς

πάντοθεν· ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε,

μέσσης ῥινὸς ὑπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμῇ,

105 πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. αὐτὰρ ὁ πληγείς 105

ὑπιος ἐν φύλλοισι τεθιλόσιν ἔξετανύσθη.
 ἐνθα μάχη δοιμεία πάλιν γένετ' ὀρθωθέντος·
 ἀλλήλους δ' ὅλεκον στερεοῖς θείνοντες ἱμάσιν.
 ἀλλ' ὁ μὲν ἐς στήθος τε καὶ ἰζὺν χειρας ἐνώμα
 110 αὐχένα τ' ἀρχηγρὸς Βεβρύκων· ὁ δ' αἰκέσι πληγαῖς 110
 πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκητος Πολυδεύκης.
 σάρκες δ' ὧ μὲν ἰδρῶτι συνίζανον, ἐκ μεγάλου δέ
 αἰψ' ὀλίγος γένετ' ἀνδρός· ὁ δ' αἰεὶ μάσσονα γνῖα
 ἀπτομένου φορέεσκε πόνου χροίῃ δέ τ' ἀμείνω.
 115 πῶς γὰρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν; 115
 εἶπε θεά, σὺ γὰρ οἶσθα· ἐγὼ δ' ἑτέροις ὑποφήτης
 φθέγγομαι, ὅσσ' ἐθέλεις σὺ, καὶ ὅπως τοι φίλον
 αὐτῇ.

Ἦτοι ὄγε ῥέξαί τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον
 σκαιῇ μὲν σκαιὴν Πολυδεύκης ἔλλαβε χεῖρα,
 120 δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθεῖς, ἑτέρῃ δ' ἐπιβαίνων 120
 δεξιτερῆς ἡνεγκεν ἐπὶ λαρόνας πλατὺ γυῖον.
 [καὶ κε τυχὼν ἐβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα·]
 ἀλλ' ὄγ' ὑπεξανέδν, κεφαλὴν στιβαρῇ δ' ἅμα χειρὶ
 πληξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον καὶ ἐπέπεσεν ὦμον·
 125 ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφοιο χανόντος· 125
 ἄλλη δὲ στόμα κόψε, πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες·
 αἰεὶ δ' ὀξυτέρῳ πιτύλῳ δηλεῖτο πρόσωπον,
 μέχρι συνηλοίησε παρήια. πᾶς δ' ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτ' ἄλλοφρονέων, καὶ ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπαυδῶν
 130 ἀμφοτέρως ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν. 130
 τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἐρεξας,
 ὦ πύκτι Πολύδευκες· ὁμοσσε δέ τοι μέγαν ὄρκον,
 ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων,
 μήποτ' ἐτι ξείνοισιν ἐκὼν ἀνιηρὸς ἔσσεσθαι.
 135 Καὶ σὺ μὲν ὕμνησά μοι ἄναξ. σὲ δὲ Κάστορ ἀείσω, 135
 Τυνδαρίδῃ ταχύπωλε δορυσσόε χαλκεοθώρῃ.

Τὼ μὲν ἀναρπάξαντε δῶο φερέτην Διὸς υἱὸν
 δοιὰς Λευκίπποιο κόρας· δισσω δ' ἄρα τάγε
 ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεῶν υἱ' Ἀφαρῆος,
 140 γαμβρὸν μελλογάμῳ, Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερός Ἰδας. 140
 ἀλλ' ὅτε τύμβον ἱκανὸν ἀποφθιμένον Ἀφαρῆος,
 ἐκ δίφρων ἄρα βάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν,
 ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.
 Λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ὑπὲρ κόρνυθος μέγ' αὔσας·
 145 Δαιμόνιοι, τί μάχης ἱμείρετε; πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις 145
 ἄλλοτρίαις χαλεποί, γυμναὶ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι;
 ἡμῖν τοι Λεύκιππος εἰς ἔδνωσε θύγατρας
 τᾶσδε πολὺ προτέροις, ἡμῖν γάμος οὗτος ἐν ὄρκῳ·
 ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἄλλοτρίοισι λέχεσσι
 150 βουσί καὶ ἡμιόνουσι καὶ ἄλλοισι κτεάτεσσιν 150
 ἄνδρα παρετρέψασθε, γάμον δ' ἐκλέπετε δώροισι.
 ἢ μὴν πολλάκις ὕμιν ἐνώπιον ἀμφοτέροισιν
 αὐτὸς ἐγὼ τὰδ' εἶπα καὶ οὐ πολὺμυθος ἐὼν περ·
 „οὐχ οὕτω φίλοι ἄνδρες ἀριστήεσσιν εἴκοι
 155 μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἐτοῖμοι. 155
 πολλή τοι Σπάρτη, πολλή δ' ἱππῆλατος Ἥλις,
 Ἀρκαδίη τ' εὐμηλὸς Ἀχαιῶν τε πτολίεθρα,
 Μεσσήνη τε καὶ Ἄργος ἅπασά τε Σισυφίς ἀκτὴ·
 ἐνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπο σφετέροισι τρέφονται
 160 μυρία οὔτε φνῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο, 160
 τᾶων εὐμαρὲς ὕμιν ὀπυίειν ἄς κ' ἐθέλῃτε·
 ὥς ἀγαθοῖς πολέες βούλονται κε πενθεροὶ εἶναι·
 ὑμεῖς δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι,
 καὶ πατέρες καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρῶιον αἷμα.
 165 ἀλλὰ φίλοι τοῦτον μὲν ἔασατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν 165
 ἄμμι γάμον· σφῶν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες·
 ἴσκον τοιάδε πολλά, τὰ δ' εἰς ὕγρον ᾤχετο κῆμα
 πνοιὴ ἔχουσ' ἀνέμοιο, χάρις δ' οὐχ ἔσπετο μύθοις.

σφῶ γὰρ ἀκλήτῳ καὶ ἀπηνέες. ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 170 πείθεσθ'· ἄμφω δ' ἄμιν ἀνεψιῶ ἐκ πατρὸς ἐστών. 170
 εἰ δ' ὑμῖν κραδίη πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χορῇ
 νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοῖον ἔρχεα λούσαι,
 "Ἰδας μὲν καὶ ὁμαιμος ἐός, κρατερός Πολυδεύκης,
 175 χειρὰς ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένης ὑσμίνης, 175
 νῶϊ δ', ἐγὼ Κάστωρ τε, διακρινώμεθ' ἄρρη
 ὀπλοτέρῳ γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
 ἡμετέροισι λίπωμεν. ἄλῃς νέκυς ἐξ ἐνὸς οἴκου
 εἷς· ἀτὰρ ὧλλοι πάντας εὐφρανέουσιν ἐταίρους
 νυμφῖοι ἀντὶ νεκρῶν, ὑμεναιώσουσι δὲ κοῖρας
 180 τᾶσδ'· ὀλίγῳ τοι ἔοικε κακῷ μέγα νεῖκος ἀναιρεῖν. 180
 Εἶπε, τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἐμελλε θεὸς μεταμῶνια θή-
 σειν.

τῷ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἅπ' ὧμων τεύχε' ἔθεντο,
 ὦ γενεῇ προφέρεσκον· ὃ δ' ἐς μέσον ἤλυθε Λυγκεύς,
 σείων κρατερόν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἀντυγα πρώτην·
 185 ὥς δ' αὐτῶς ἄκρας ἐτινάξατο δοῦρατος ἀκμάς 185
 Κάστωρ· ἀμφοτέροισι δὲ λόφον ἐπένευον ἔθειραι.
 ἔρχεσι μὲν πρώτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον
 ἀλλήλων, εἰ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν.
 ἀλλ' ἦτοι τὰ μὲν ἄκρα πάρος τινὰ δηλήσασθαι
 190 δοῦρ' ἐάγη, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα. 190
 τῷ δ' ἄορ ἐκ κολοῖτο ἐρυσσαμένῳ φόνον αὐτῆς
 τεῦχον ἐπ' ἀλλήλοισι· μάχης δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.
 πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τροφάλειαν
 Κάστωρ, πολλὰ δ' ἐνυξεν ἀκριβῆς ὄμμασι Λυγκεύς
 195 τοῖο σάκος, φοῖνικα δ' ὅσον λόφον ἵκετ' ἀκωκή. 195
 τοῦ μὲν ἄκρη ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαιὸν γόνυ χεῖρα
 φάσγανον ὅξυ φέροντος ὑπεξαναβάς ποδὶ Κάστωρ
 σκαιῷ· ὃ δὲ πληγὴς ξίφος ἐκβαλεν, αἶψα δὲ φεύγειν
 ὠρμήθη ποτὶ σῆμα πατρός, τόθι κρατερός "Ἰδας

200 κεκλιμένος θηεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν. 200
 ἀλλὰ μεταίξας πλατὺ φάσγανον ὥς διαπρό
 Τυνδαρίδης λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ· ἔγκατα δ' εἶσω
 χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν· ὃ δ' ἐς στόμα κεῖτο νευενκῶς
 Λυγκεύς, καὶ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν
 ὕπνος.
 205 οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἐστίῃ εἶδε πατρὶ
 205 παίδων Λαοκόωσσα φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
 ἦ γὰρ ὄγε στήλην Ἀφαρηίου ἐξανέχουσιν
 τύμβου ἀναρρήξας ταχέως Μεσσήνιος "Ἰδας
 μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα·
 210 ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χειρῶν δὲ οἱ ἐκβαλε τυκτὴν 210
 μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογεῖν συνέφλεξε κεραυνῷ.
 οὕτως Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐν ἐλαφρῷ
 αὐτοῖς τε κρατέουσι καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.
 Χαίρετε Λήδας τέκνα, καὶ ἡμετέροις κλέος ὕμνοις
 215 ἐσθλὸν αἶε πέμπετε. φίλοι δὲ τε πάντες ἀοιδοί 215
 Τυνδαρίδαις Ἑλένη τε καὶ ἄλλοις ἠρώεσσιν,
 "Ἴλιον οἱ διέπερσαν ὀρήγοντες Μενελάω.
 ὑμῖν κῦδος ἀνακτες ἐμήσατο Χίος ἀοιδός,
 ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
 220 "Ἰλιάδας τε μάχας Ἀχιλλῆά τε πύργον αὐτῆς 220
 ὑμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγεῶν μελίγμματα Μουσέων,
 οἳ αὐταὶ παρέχουσι καὶ ὥς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
 τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἀοιδαί.

Idyll. XXI. (XXVI.)*

Α ἦ ν α ι ἦ Β ά κ χ α ι.

Ἴνῳ καὶ Ἀντονόῳ χά μαλοπάρανος Ἀγαυά
 τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαρον αὐταὶ ἐοῖσαι.
 χαῖ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα
 κισσόν τε ζῶντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς
 5 ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμούς,
 τῶς τρεῖς τᾶ Σεμέλα, τῶς ἐννέα τῷ Διονύσῳ.
 ἱερὰ δ' ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἐλοῖσαι
 εὐφάμως κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
 ὥς ἐδίδασχ', ὥς αὐτὸς ἐθυμᾷρει Διόνυσος.
 10 Πενθεὺς δ' ἀλιβάτου πέτρας ἄπο πάντ' ἐθεώρει,
 σχῖνον ἔς ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔρνος.
 Ἀντονόα πράτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῖσα,
 σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια Βάκχου,
 ἐξαπλῆας ἐπιοῖσα, τὰ δ' οὐχ ὀρέοντι βέβηλοι.
 15 μαίνεται μὲν θ' αὐτά, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι.
 Πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος, αἶ δ' ἐδίωκον.
 πέπλως ἐκ ζωστῆρος ἐς ἰγνύαν ἐρύσαισαι.
 Πενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε, „τίνος κέχρησθε γυναικες;“
 Ἀντονόα „τόδ'“ ἔειπε „τάχα γνώση πρὶν ἀκούσαι.“
 20 χά μὲν τὰν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἐλοῖσα,
 ὅσόν περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνης.
 Ἴνῳ δ' ἐξέρρηξε σὺν ὠμοπλάτῃ μέγαν ὦμον
 λὰξ ἐπὶ γαστέρα βᾶσα, καὶ Ἀντονόας ῥυθμὸς αὐτός.
 αἶ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρεανομέοντο γυναικες.
 25 ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμέναι αἵματι πᾶσαι,
 ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθῆα φέρουσαι.
 οὐκ ἀλέγω· μηδ' ἄλλος ἀπεχθόμενῳ Διονύσῳ
 φροντίζοι, μηδ' εἰ χαλεπώτερα τῶνδε μογήσαι,

εἴη δ' ἐκγενέτης ἢ καὶ λέκτρῳ ἐπιβαῖνοι·
 30 αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἄδοιμι.
 ἐκ Διὸς αἰγιοχῶ τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὗτος.
 εὐσεβέων παιδεσσι τὰ λῶϊα, δυσσεβέων δ' οὔ.
 χαίροι μὲν Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνῳ νιφόντι
 35 Ζεὺς ὕπατος μεγάλην ἐπιγουνίδα κάτθετο λύσας·
 χαίροι δ' εὐειδῆς Σεμέλα καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς
 36 Καδμεῖαι ποιναῖς μεμελημέναι ἡρώϊναι,
 αἶ τότε ἔργον ἔρεξαν ὀρίναντος Διονύσου
 οὐκ ἐπιμωμάτων. μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.

Idyll. XXII. (XXVIII.)

Ἡ λ α κ ά τ η.

Γλαύκας ὦ φιλέριθ' ἀλακάτα δῶρον Ἀθανάας
 γύναιξιν, νόος οἰκωφελίας αἴσιν ἐπάβολος,
 θάρσεισ' ἄμιν ὑμάρτη πόλιν ἔς Νείλεω ἀγλάαν,
 ὅππυι Κύπριδος Ἴρον καλάμῳ χλωρὸν ὑπασσάλα.
 5 τυλίδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτήμεθα παρ Δίος,
 ὅππως ξέννον ἔμον τέρψομ' ἰδὼν κἀντιφίλησ' ἐῷ,
 Νικίαν, Χαρίτων ἡμεροφώνων ἱερὸν φυτόν,
 καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμύχθῳ γεγεννημέναν
 δῶρον Νικιάας εἰς ἀλόχῳ χέρῳ ὀπάσσομεν,
 10 σὺν τᾷ πόλλα μὲν ἔργ' ἐκτελέσεις ἀνδρεῖοις πέπλοις,
 πόλλα δ' οἷα γύναικες φορέοις ὑδάτινα βράκη.
 δις γὰρ μάτερες ἄρῶν μαλάκοις ἐν βοτάνῃ πόκοις
 πέξαιντ' αὐτοένει, Θευγένιδός γ' ἔννεκ' εὐσφύρῳ·
 οὕτως ἀνυσίεργος, φιλέει δ' ὅσσα σαόφρονες.
 15 οὐ γὰρ εἰς ἀκίδρας οὐδ' ἐς ἀέργω κεν ἐβολλόμαν
 6*

ὅπασσαι σε δόμοις ἀμμετέρας ἔσσαν ἀπὺ χθόνος.
καὶ γάρ τοι πάτρις, ἂν ὦς Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρ-
χίας

νάσω Τρινακρίας μύελον, ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.
νῦν μὰν οἶκον ἔχουσ' ἀνερος, ὃς πόλλ' ἐδάη σόφα
20 ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λύγραις ἀπαλαλκόμεν,
οἰκῆσεις κατὰ Μίλλατον ἐράνναν πεδ' Ἰαόνων,
ὥς εὐαλάκατος Θεύγενις ἐν δαμότισιν πέλη,
καὶ οἱ μνᾶστιν ἄει τῷ φιλαοίδῳ παρέχης ξένῳ.
κῆνο γὰρ τις ἐρεῖ τῷπος ἰδῶν σ'· ἢ μεγάλη χάρις
25 δῶρφ σὺν ὀλίγῳ· πάντα δὲ τίματα τὰ παρ φίλων.

Idyll. XXIII. (XXIX.)

Π α ι δ ι κ α.

Οἶνος ὃ φίλε παῖ λέγεται καὶ ἀλάθεα·
καῖμε χρὴ μεθύοντας ἀλαθέας ἔμμεναι.
κῆγῳ μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῷ.
οὐχ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλειςθ' ἀπὸ καρδίας,
5 γινώσκω· τὸ γὰρ ἄμισυ τᾶς ζοῆας ἔχω
ζὰ τὰν σὰν ιδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο.
χῶταν μὲν σὺ θέλης, μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
ἁμέραν· ὅκα δ' οὐκ ἐθέλεις τύ, μάλ' ἐν σκότῳ.
πῶς ταῦθ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις δίδων;
10 ἀλλ' εἰ μοί τι πίθοιο νέος προγενεστέρω,
τῷ κε λῶιον αὐτὸς ἔχων ἔμ' ἐπαινέσαις.
ποιῆσαι καλιὰν μίαν εἶν ἐνὶ δενδρίῳ,
ὅππῃ μηδὲν ἀπίσσεται ἄγριον ὄρπετον.
νῦν δὲ τῷδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,

15 ἄλλον δ' αὖριον, ἐξ ἐτέρῳ δ' ἕτερον μάλα.
καὶ μὲν σευ τὸ καλὸν τις ἰδὼν ῥέθρος αἰνέσαι,
τῷ δ' εὐθύς πλέον ἢ τριέτης ἐγένεν φίλος,
τὸν πρῶτον δὲ φιλεῦντα τρίταιον ἐθήκαο.
ἀνδρῶν τῶν ὑπὲρ ἀνορέαν δοκέεις πνέειν.
20 φίλῃ δ', ἃς κε ζόης, τὸν ὕμοιον ἔχειν αἰεί.
αἱ γὰρ ὦδε πόης, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσεται
ἐξ ἀστῶν· ὁ δὲ τοί κ' Ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχοι,
ὃς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμνεται,
κῆμε μαλθακὸν ἐξ ἐπόησε σιδαρίῳ.
25 ἀλλὰ πὲρ ἀπάλῳ στύματός σε πεδέρομαι
ὁμνάσθην, ὅτι πέρρυσιν ἦσθα νεώτερος,
χῶτι γηραλέοι πέλομες πρὶν ἀποπτύσαι
καὶ ῥυσσοί, νεότατα δ' ἔχειν παλινάγρετον
οὐκ ἔστι· πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίας φόρει,
30 καῖμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλαβεῖν.
ταῦτα χρὴ νοέοντα πέλειν ποτιμώτερον,
καὶ μοι τῶραμένῳ συνερᾶν ἀδόλως σέθεν,
ὅπως, ἀνίκα τὰν γένυν ἀνδρεῖαν ἔχεις,
ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλέοι φίλοι.
35 αἱ δὲ ταῦτα φέρειν ἀνέμοισιν ἐπιτρόπεις,
ἐν θυμῷ δὲ λέγεις „τί με δαιμόνι' ἐννοχλεῖς“;
νῦν μὲν κῆπῳ τὰ χρύσεια μᾶλ' ἔνεκεν σέθεν
βαίην καὶ φύλακον νεκύων πέδα Κέρβερον,
τόκα δ' οὐδὲ καλεῦντος ἐπ' αὐλεῖται θύραις
40 προμόλοιμί κε παυσάμενος χαλεπῷ πόθῳ.

THEOCRITI EPIGRAMMATA.

I. (I.)

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα καὶ ἅ κατὰ πικνὸς ἐκείνα
 ἔρπυλλος κεῖται ταῖς Ἑλικωνιάσι,
 καὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὴν Πύθιε Παιάν,
 Δελφίς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλάϊσε.
 5 βωμόν δ' αἵμαξεῖ κεραὸς τράγος οὗτος ὁ μάλος,
 τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρεμόνα.

II. (VII.)

Ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος υἱός,
 ἰητῆρι νόσων ἀνδρὶ συνοισόμενος
 Νικία, ὅς μιν ἐπ' ἡμαρ αἰὲ θνέεσσι νικνεῖται,
 καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύψατ' ἄγαλμα κέδρου,
 5 Ἡετίωνι χάριν γλαφυρᾶς χειρὸς ἄκρον ὑποστάς
 μισθόν· ὃ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχνην.

III. (X.)

Τῷ τούτῳ θεῷ κεχαρισμένον ἐννέα πάσαις
 τῶγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμαρίνουν,
 μουσικός· οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ. σοφίῃ δ' ἐπὶ τῇδε
 αἶνον ἔχων Μουσέων οὐκ ἐπιλανθάνεται.

IV. (XII.)

Δημομέλης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρίποδ' ὦ Διόνυσε
 παρ σέ τὸν ἥδιστον θεῶν μακάρων ἀναθείς,
 μέτριος ἦν ἐν πᾶσι, χορῶ δ' ἐκτίσατο νίκην
 ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὀρῶν.

V. (XIII.)

Ἡ Κύπρις οὐ πάνδημος· ἱλάσκειο τὴν θεὸν εἰπὼν
 οὐρανίην, ἀγνῆς ἀνθεμα Χρυσογόνας
 οἴκῳ ἐν Ἀμφικλέους, ᾧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
 ξυνόν. αἰεὶ δὲ σφιν λώιον εἰς ἔτος ἦν
 5 ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ὦ πότνια· κηδόμενοι γάρ
 ἀθανάτων αὐτοὶ πλεῖον ἔχουσι βροτοί.

VI. (XX.)

Τὸν τοῦ Ζανὸς ὄδ' ὕμιν υἱὸν ὠνήρ
 τὸν λεοντομάχαν, τὸν δ' ἐξύχειρα,
 πρῶτος τῶν ἑτ' ἀνωθε μουσοποιῶν
 Πείσανδρος συνέγραψεν οὐκ Καμίρου,
 5 χῶσσοις ἐξεπόνασεν εἰπ' ἀέθλους.
 τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὡς σάφ' εἰδῆς,
 ἔστασ' ἐνθάδε χάλκεον ποιήσας
 πολλοῖς μηνὶν ὀπισθε κήναιυτοῖς.

VII. (XVI.)

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ὦ ξένε
 σπονδᾶ, καὶ λέγ' ἐπὶν ἐς οἶκον ἐνθης·
 „Ανακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέφῳ
 τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ᾠδοποιού.“
 5 προσθεῖς δὲ χῶτι τοῖς νέοισιν ᾄδετο,
 ἐρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

VIII. (XVII.)

Ἄ τε φωνὰ Δώριος χῶνήρ ὁ τὰν κωμφοδίαν
 εὐρῶν Ἐπίχαρμος.
 ὦ Βάκχε χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ
 τὴν ὦδ' ἀνέθηκαν,
 5 τοὶ Συρακόσσις ἐνίδρυνται πελωριστὰ πόλει,
 ὧν ἀνδρὶ πολίτῃ

σωρὸν παρεῖχες ὁημάτων μεμναμένοι
τελεῖν ἐπίχειρα.
πολλὰ γὰρ πὸτ τὰν ζῶαν τοῖς πᾶσιν εἶπε χρήσιμα.
10 μεγάλα χάρις αὐτῶν.

IX. (XXI.)

Ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἰππῶναξ κεῖται.
κεῖ μὲν πονηρός, μὴ προσέρχεν τῷ τύμβῳ·
εἰ δ' ἐσσι κρήνους τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
θαρσέων καθίζευ, κῆν θέλης ἀπόβριξον.

Dubia et Spuria.

X. (II.)

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλᾷ σύριγγι μελίσδων
βουκολικοὺς ὕμνους, ἄνθετο Πανὶ τάδε,
τοὺς τρητοὺς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὅξυν ἄκοντα,
νεβρίδα, τὰν πήραν, ἃ ποτ' ἐμαλοφόρει.

XI. (III.)

Εὐδεις φυλλοστρωτὶ πέδῳ Δάφνι σῶμα κεκμακός
ἀμπαύων· στάλικες δ' ἄρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη.
ἀγρεύει δέ τυ Πὰν καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρήπος
κισσὸν ἐφ' ἱμερτῷ κρατὶ καθαπτόμενος,
5 ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόροθοι. ἀλλὰ τὸ φεῦγε,
φεῦγε μεθεῖς ὕπνου κῶμα καὶ ἀγρεμόνας.

XII. (VI.)

Ἄ δέιλαιε τὸ Θύρσι, τί τὸ πλέον, εἰ καταταξεῖς
δάκρυσι διγλήνους ὅπας ὀδυρόμενος;
οἷχεται ἃ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἷχετ' ἐς Ἄιδαν·
τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
5 αἰ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλέον, ἀνίκα τηνας
ὅστιον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένους;

XIII. (V.)

Ἀῖς ποτὶ τὰν Νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν ἀεῖσαι
ἄδύ τί μοι; κῆγ' ὦ πακτίδ' ἀειράμενος
ἄρξεῦμαί τι κρέκειν, ὁ δὲ βουκόλος ἄμμιγα θελξει
Δάφνις, κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
5 ἔγγυς δὲ στάντες λασίας δρυὸς ἄντρον ὀπισθεν
Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνου.

XIV. (XXII.)

Ἄλλος ὁ Χίτος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τὰδ' ἔγραψα,
εἰς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρακοσίων,
υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης·
Μοῦσαν δ' ὀθνεῖν οὔτιν' ἐφελκυσάμην.

XV.

Ἄστοις καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἦδε τράπεζα·
θεῖς ἀνελοῦ ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.
ἄλλός τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Καῖκος
χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

XVI.

Ἀρχαῖ ἐν τοῦ Ἀπόλλωνος τάνθηματα ταῦτα
ὑπῆρχεν· ἡ βάσις δὲ τοῖς μὲν εἴκοσι,
τοῖς δ' ἐπτὰ, τοῖς δὲ πέντε, τοῖς δὲ δώδεκα,
τοῖς δὲ διηκοσίοισι νεωτέρῃ ἢδ' ἐνιαυτοῖς·
5 τοσσόσδε γὰρ μιν ἐξέβη μετρούμενος

* * * *

XVII. (IV.)

Τήναν τὰν λαύραν τᾷ θ' αἰ δρυὲς αἰπόλε κάμψας
σύκινον εὐρήσεις ἀρτιγλυφές ξάανον,
ῥισκευὲς αὐτόφλοιον ἀνούατον, ἀλλὰ φάλητι
παιδογόνῳ δυνατόν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.

5 σακὸς δ' εὐτέρως περιδέδμεν, ἀέναον δέ
 ῥεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
 δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσῃ.
 ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυόπαις ἑλικι
 ἄμπελος, εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν αἰοδαῖς
 10 κόσσυφοὶ ἀχεῦσιν ποικιλότραυλα μέλη.
 ξουθαὶ δ' ἄδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι
 μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγαρυν ὅπα.
 ἔξεο δὴ τηνεῖ καὶ τῷ χαρίεντι Πριήπῳ
 εὖχ' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους,
 15 κεύθους ἐπιρρέξειν χίμαρον καλόν. ἦν δ' ἄρα νεύσῃ,
 τοῦδε τυχὼν ἐθέλω τρισσὰ θύη τελέσαι·
 ῥέξω γὰρ δαμάλαν, λᾶσιον τράγον, ἄρνα τὸν ἰσχω
 σακίταν. αἶτοι δ' εὐμενέως ὁ θεός.

XVIII. (XV.)

Γνώσομαι, εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλός
 ἐκ σέθεν ὡσανύτως ἴσον ὁδοιπόρ' ἔχει.
 „χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος“ ἐρεῖς „ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
 κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.“

XIX. (XIV.)

Νήπιον νῖδον ἔλειπες, ἐν ἀλικίᾳ δὲ καὶ αὐτός
 Εὐρύμεδον τύμβον τοῦδε θανῶν ἔτυχες.
 σοὶ μὲν ἔδρα θεόισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
 τιμασεῦντι, πατρὸς μνῶμενοι ὡς ἀγαθοῦ.

XX. (VIII.)

Ξεῖνε, Συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὀρθων·
 χειμερίας μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχον πόρον, ἀντὶ δὲ πολλὰς
 πυχρίδος ὀθνεῖαν κεῖμαι ἐφ'esσάμενος.

XXI. (XI.)

Εὐσθένης τὸ μνημα· φουσιννώμων ὁ σοφιστής,
 δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
 εὖ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα,
 χῶδύμνοθέτης ἐν τοῖς δαιμονίως φίλος ὢν.
 5 πάντων, ὧν ἐπέοικεν ἔχειν τεθνεῶθ', ὁ σοφιστής
 καίπερ ἄκικτος ἔων εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

XXII.

Ἡ παῖς ὥχετ' ἄσρος ἐν ἐβδόμῳ ἥδ' ἐνιαυτῷ
 εἰς Αἶδην πολλοῖς ἡλικίης προτέρῃ,
 δειλαίῃ, ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν,
 νήπιον ἀστόργου γευσάμενον θανάτου.
 5 αἰαὶ ἔλειν' ἀπαθοῦσα Περιστέρη, ὡς ἐν ἐτοίμῳ
 ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ λυγρότατα.

XXIII. (XVIII.)

Ὁ μικκὸς τόδ' ἔτευξε τᾷ Θραῖσῃ
 Μήδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τᾷ ὁδῷ κηπέργαψε Κλείτας.
 ἔξεῖ τὰν χάριν ἀδὺν ἀντὶ τήνων,
 ὧν τὸν κοῦρον ἔθρεψ'· ἔτι μάν, ὅτι χρησίμα καλεῖται.

XXIV. (XIX.)

Ἀρχίλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἰσιδε τὸν πάλαι ποιητάν
 τὸν τῶν λάμβων, οὗ τὸ μυρίον κλέος
 διῆλθε κῆπλιν νύκτα καὶ πρὸς ἁῶ.
 ἦρά νιν αἰ Μοῦσαι καὶ ὁ Δάλιος ἡγάπευν Ἀπόλλων,
 5 ὡς ἐμμελὲς τ' ἐγένετο κῆπιδέξις
 ἔπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' αἰεδεῖν.

XXV.

Αὐδήσαις τὸ γράμμα, τί σᾶμά τε καὶ τίς ὑπ' αὐτῷ.
 Γλαύκης εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

XXVI. (IX.)

Ἄνθρωπε, ζωῆς περιφείδεο, μηδὲ παρ' ὥρην
 ναυτίλος ἴσθι· καὶ ὥς οὐ πολὺς ἀνδρὶ βίος.
 δείλαιε Κλεόνικε, σὺ δ' εἰς λιπαρὴν Θάσον ἐλθεῖν
 ἠπείγεις κοίλης ἔμπορος ἐκ Συρίης,
 5 ἔμπορος ὧς Κλεόνικε· δύσιν δ' ὑπὸ Πλειάδος αὐτήν 5
 ποντοπορῶν αὐτῇ Πλειάδι συγκατέδυσ.

THEOCRITI FRAGMENTUM.

Ἐκ τῆς Βερενίκης.

Καὶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον,
 ἐξ ἁλὸς ᾧ ζωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνῳ ἄροτρα,
 σφάζων ἀκρόνυχος ταύτη θεῶν ἱερὸν ἰχθυῖν,
 ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὃ γὰρ φιερώτατος ἄλλων,
 5 καὶ κε λίνα στήσαιο καὶ ἐξερύσαιτο θαλάσσης 5
 ἐμπλεα.

BIONIS RELIQUIAE.

I.

Ἐπιτάφιος Ἀδωνιδος.

Αἶαξ ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις,
ᾤλετο καλὸς Ἀδωνις· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

Μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι Κύπρι κάθεινδε·
ἔγρεο δειλαία κυανόστολε καὶ πλατάγησον
στήθεα καὶ λέγε πᾶσιν ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 5
αἶαξ ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

Κεῖται καλὸς Ἀδωνις ἐν ὥρεσι μηρὸν ὁδόντι,
λευκὸν μηρὸν ὁδόντι τυπείς, καὶ Κύπριν ἀνιῇ
λεπτὸν ἀποψύχων· τὸ δέ οἱ μέλαν εἴβεται αἶμα
χιονέας κατὰ σαρκός, ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκῇ, 10
καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῷ χεῖλεος· ἀμφὶ δὲ τήνῃ
θνᾶσκει καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀνοίσει. 12
αἶαξ ὦ τὸν Ἀδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες. 15

Ἄγριον ἄγριον ἔλκος ἔχει κατὰ μηρὸν Ἀδωνις·
15 μεῖζον δ' ἂν Κυθήρη φέρει ποτικάρδιον ἔλκος.
κεῖνον μὲν περιπολλὰ φίλοι κύνες ὠρύονται
καὶ Νύμφαι κλαίουσιν Ὀρειάδες· ἂν δ' Ἀφροδίτα
λυσαμένα πλοκαμίδας ἀνὰ δρυμῶς ἀλάληται 20
πενθαλέα νήπαστος ἀσάνδαλος, αἱ δὲ βᾶτοι νιν
ἐρχομέναν κείρουσι καὶ ἱερὸν αἶμα δρέπονται·

Κύπριδι μὲν τὸ φίλημα καὶ οὐ ζώντος ἀρέσκει, 13
ἀλλ' οὐκ οἶδεν Ἀδωνις, ὃ μιν θνᾶσκοντ' ἐφίλασεν. 14

ὁξὺ δὲ κωκύουσα δι' ἄγκυα μακρὰ φορεῖται,
Ἀσσύριον βοόωσα πόσιν καὶ πολλὰ καλεῦσα.
ἀμφὶ δέ μιν μέλαν εἶμα παρ' ὀμφαλὸν αἰωρεῖται, 25
στήθεα δ' ἐκ χειρῶν φοινίσσεται, οἱ δ' ὑπὸ μαζοῖ
χιόνεοι τὸ πάροιθεν Ἀδωνιδι πορφύρονται.
αἰαῖ τὰν Κυθήρηαν ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

Ὡλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, συνώλεσεν ἱερὸν εἶδος.
Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅτε ζώεσκεν Ἀδωνις· 30
κάτθανε δ' ἂν μορφαὶ σὺν Ἀδωνιδι. τὰν Κύπριν
αἰαῖ
ὦρεα πάντα λέγοντι, καὶ αἱ δρύες αἰαῖ Ἀδωνιν·
καὶ ποταμοὶ κλαίουσι τὰ πένθεα τᾶς Ἀφροδίτας,
καὶ παγαὶ τὸν Ἀδωνιν ἐν ὥρεσι δακρύνοντι· 34
πάντας ἀνὰ κυανῶς, ἀνὰ πᾶν νάπος οἰκτρὰ ἀηδῶν 36
αἰάζει νέον οἶτον ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 37
Κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν ἄρ'
αἰαῖ; 39

ὥς ἴδεν, ὥς ἐνόησεν Ἀδωνιδος ἄσχετον ἔλκος,
ὥς ἴδε φοῖνιον αἶμα μαραινόμενον περὶ μηρῶ,
πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο· „μεῖνον Ἀδωνι,
δύσποτμε μεῖνον Ἀδωνι, πανύστατον ὥς σε κιχείω,
ὥς σε περιπτύξω καὶ χεῖλα χεῖλεσι μίξω.
10 ἔγρεο τυτθὸν Ἀδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλησον, 45
τοσσοῦτόν με φίλησον, ὅσον ζῶει τὸ φίλημα,
ἄχρις ἀπὸ ψυχᾶς ἐς ἐμὸν στόμα κείς ἐμὸν ἦπαρ
πνεῦμα τεὸν ῥεύσῃ, τὸ δέ σε γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω,
15 ἐκ δὲ πῶς τὸν ἔρωτα, φίλημα δὲ τοῦτο φυλάξω
ὥς σ' αὐτὸν τὸν Ἀδωνιν, ἐπεὶ σύ με δύσμορε φεύγεις, 50

ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνας ἐρυθραίνεται· ἂν δὲ Κυθήρη 35
Ἀχὼ δ' ἀντεβόασεν, ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις. 39

φεύγεις μακρὸν Ἄδωνι, καὶ ἔρχεαι εἰς Ἀχέροντα
 παρ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον· ἃ δὲ τάλαινα
 ξῶω καὶ θεὸς ἐμὲ καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.
 50 λαμβανε Περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιν. ἐσσι γὰρ αὐτὰ
 πολλὸν ἐμεῦ κρέσσων, τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σε καταρρεῖ. 55
 ἐμὲ δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίαν,
 καὶ κλαίω τὸν Ἄδωνιν, ὃ μοι θάνε, καὶ σεσόβημαι.
 θνάσκεις ὦ τριπόθητε, πόθος δέ μοι ὥς ὄναρ ἔπη.
 55 χήρα δ' ἄ· Κυθέρηα, κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' Ἔρωτες.
 σοὶ δ' ἅμα κεστός ὄλωλε. τί γὰρ τοιμαρὲς κυναγεῖς; 60
 καλὸς ἔων τί τοσοῦτον ἐμήναο θηρὶ παλαίειν;
 ὦδ' ὀλοφύρατο Κύπρις· ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες
 αἰαῖ τὰν Κυθέρηαν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις. 63

60 Αἰαῖ' ὦ τὸν Ἄδωνιν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις. 67
 Μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο Κύπρι.
 οὐκ ἀγαθὰ στιβάς ἐστιν Ἀδωνιδι, φυλλὰς ἐρήμα·
 λέκτρον ἔχει Κυθέρηα τὸ σὸν τόδε νεκρὸς Ἄδωνις. 70
 καὶ νέκυσ ὦν καλὸς ἐστι, καλὸς νέκυσ οἷα καθεύδων.
 65 κάτθεό νιν μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν εὖ ἐνιαυέν,
 τοῖς μετὰ σεῦ ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμίχθη,
 παγχρυσὴ κλινητῇ· ποθεῖ καὶ στυγνὸν Ἄδωνιν.
 βάλλε δέ νιν στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι· πάντα σὺν αὐτῷ, 75
 ὥς τῆνος τέθνακε καὶ ἄνθεα ταῦτ' ἐμαράνθη.
 70 ῥαῖνε δέ μιν Συρίοισιν ἀλείφασσι, ῥαῖνε μύροισιν.
 ὀλλύσθω μύρα πάντα, τὸ σὸν μύρον ὦλεθ' Ἄδωνις.
 αἰαῖ' ὦ τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.

δάκρυα δ' ἄ· Παφίη τόσσ' ἐκχέει, ὅσπον Ἄδωνις 64
 αἷμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίνετα ἄνθη. 65
 αἷμα ῥόδον τίπτει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν. 66

Κέκλιται ἄβρὸς Ἀδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν·
 ἀμφὶ δέ μιν κλαίοντες ἀναστενάζουσιν Ἔρωτες 80
 75 κειράμενοι χαίτας ἐφ' Ἀδωνιδι· ὥ μὲν οἰστῶς,
 ὅς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαιν', ὅς δ' ἐπτερνισδε φαιέτραν,
 ὥ μὲν ἔλυσσε πέδιλλον Ἀδωνιδος, οὐ δὲ λέβητ' ἐς
 κρωσσοῖσιν φορέοισιν ὕδωρ, ὃ δὲ μηρὸν ἰαίνει,
 ἧς δ' ὀπιθεν πετρύγεσσι ἀναψύχει τὸν Ἄδωνιν. 85
 80 αἰαῖ' ὦ τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.

(Deest una strophæ.)

αἰαῖ τὰν Κυθέρηαν ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.
 Ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς Ὑμέναιος,
 καὶ στέφος ἐξεκέδασσε γαμήλιον· οὐκέτι δ' Ὑμήν,
 Ὑμήν οὐκέτ' ἄειδεν ἐὼν μέλος, ἀλλ' ἐπαιίδει 90
 85 αἰαῖ καὶ τὸν Ἄδωνιν ἐτι πλέον ἢ Ὑμέναιον.
 αἰ Χάριτες κλαίουσι τὸν νύξω τῷ Κινύραο,
 ὦλετο καλὸς Ἄδωνις ἐν ἀλλάλαισι λέγοισαι.
 αἰαῖ δ' ὅξυ λέγοντι πολὺ πλέον ἢ Παιῶνα
 καὶ Μοῖσαι τὸν Ἄδωνιν, ἀνακλείοισι δ' Ἄδωνιν, 95
 90 καὶ μιν ἐπαιίδουσιν· ὃ δὲ σφισιν οὐκ ἐπακούει.
 οὐ μὲν οὐκ ἐθέλει, Κῶρα δέ μιν οὐκ ἀπολύει.
 Ἀῆγε γόων Κυθέρηα τὸ σήμερον, ἰσχεο κομμῶν·
 δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.

II. (XI.)

Ἐκ θαμνῶς ῥαθάμιγρος, ὅπως λόγος, αἰσσοιοῖας
 χά λῖθος ἐς ῥωχμὸν κοιλαίνεται.

III. (IX.)

Οὐ καλὸν ὦ φίλε πάντα λόγον ποτὶ τέκτονα φοιτῆν,
 μηδ' ἐπὶ πάντ' ἄλλω χρέος ἰσχύμεν· ἀλλὰ καὶ αὐτός
 τεχνᾶσθαι σύριγγα· πέλει δέ τοι εὐμαρὲς ἔργον.
 7

IV. (XIII.)

Μηδὲ λήψης μ' ἀγέραςτον, ἐπεὶ ἡ Φοῖβος αἰεῖδει
μισθὸν ἐλών. τιμὰ δὲ τὰ πράγματα κρέσσονα ποιεῖ.

V. (V.)

Οὐκ οἶδ', οὐδ' ἐπέοικεν ἄ μὴ μάθομες πονέεσθαι.

VI. (V^b.)

Εἴ μεν καλὰ πέλει τὰ μελύδρια, καὶ τάδε μοῦνα
κῦδος ἐμοὶ θήσονται, τὰ μοι πάρος ὥπασε Μοῖσα.
εἰ δ' οὐχ ἄδεια ταῦτα, τί μοι ποτὶ πλείονα μοχθεῖν;

VII. (V^c.)

Εἰ μὲν γὰρ βιώτω διπλόον χρόνον ἄμιν ἔδωκεν
ἢ Κρονίδας ἢ Μοῖρα πολύτροπος, ὥστ' ἀνύεσθαι
τὸν μὲν ἐς εὐφροσύνην καὶ χάσματα, τὸν δ' ἐνὶ
μόχθῳ,
ἣν τάχα μοχθήσαντι ποθ' ὕστερον ἐσθλὰ δέχεσθαι.
εἰ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἓνα χρόνον ἐς βίον ἐλθεῖν
ἀνθρώποις, καὶ τόνδε βραχὺν καὶ μείονα πάντων,
ὁπόσα τοι δειλοὶ καματώδεις ἔργα πονεῦμες,
ψυχὰν δ' ἄχρη τίνος ποτὶ κέρδεα καὶ ποτὶ τέχνας
βάλλομες, λμείροντες αἰεὶ πολὺ πλείονος ὄλβῳ;
λαθόμεθ' ἢ ἄρα πάντες, ὅτι θνητοὶ γενόμεσθα,
ἥως βραχὺν ἐκ Μοίρας λάχομες χρόνον.

VIII. (IV.)

Ταὶ Μοῖσαι τὸν Ἑρώτα τὸν ἄγριον οὐ φοβέονται
ἢ κ' θυμῷ φιλέοντι καὶ ἐκ ποδὸς αὐτῷ ἔπονται.
κῆν μὲν ἄρα ψυχὰν τις ἔχων ἀνέραςτον αἰεῖδῃ,
τῆνον ὑπεκφεύγοντι καὶ οὐκ ἐθέλουσι διδάσκειν·
ἣν δὲ νόον τις Ἑρώτι δονεῦμενος ἀδὺν μελίσδῃ,
ἐς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπειρόμεναι προρέοντι.

μάστιγος ἐγών, ὅτι μῦθος ὁδ' ἐπλετο πᾶσιν ἀλαθής.
ἣν μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον ἢ ἀθανάτων τινὰ μέλπω,
βαμβαίνει μεν γλῶσσα καὶ ὥς πάρος οὐκέτ' αἰεῖδει·
ἣν δ' αὖτ' ἐς τὸν Ἑρώτα καὶ ἐς Ἀνκίδαν τι μελίσδω,
καὶ τόκα μοι χαίροις διὰ στόματος ῥέει αὐδά.

IX. (III.)

Ἄ μεγάλα μοι Κύπρις ἔθ' ὑπνώοντι παρέστα,
νηπίαχον τὸν Ἑρώτα καλᾶς ἐκ χειρὸς ἄγοισα
ἐς χθόνα νευστάζοντα, τόσον δέ μοι ἔφρασε μῦθον·
μέλπειν μοι φίλε βοῦτα λαβὼν τὸν Ἑρώτα δίδασκε·
ὥς λέγε· καὶ μὲν ἀπῆλθεν, ἐγὼ δ' ὅσα βουκολίασδον,
νήπιος ὥς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν Ἑρώτα δίδασκον,
ὥς εὖρε πλαγίαυλον ὁ Πάν, ὥς αὐλὸν Ἀθάνα,
ὥς χέλυν Ἑρμάων, κίθαριν ὥς ἄνυσ' Ἀπόλλων.
ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
ἀλλὰ μοι αὐτὸς αἰεῖδεν ἐρωτύλα, καὶ μ' ἐδίδασκε
θνητῶν ἀθανάτων τε πόθως καὶ ματέρος ἔργα.
κῆγὼν ἐκλαθόμαν μὲν ὅσων τὸν Ἑρώτ' ἐδίδασκον,
ὅσα δ' Ἑρώς μ' ἐδίδαξεν ἐρωτύλα πάντ' ἐδιδάχθην.

X. (XVI.)

Ἔσπερε, τᾶς ἐρατᾶς χρύσειον φάος Ἀφρογενείας,
Ἔσπερε κυανέας ἱερὸν φίλε νυκτὸς ἄγαλμα,
τόσσον ἀφανρότερος μήνας, ὅσον ἔξοχος ἄστρων,
χαῖρε φίλος, καὶ μοι ποτὶ ποιμένα κῶμον ἄγοντι
ἀντὶ σελαναίας τὴν δίδου φάος, ὥνεκα τήνα
σάμερον ἀρχομένα τάχιον δύνει. οὐκ ἐπὶ φωρὰν
ἔρχομαι, οὐδ' ἵνα νυκτὸς ὕδοιπορέοντα λοχάσω·
ἀλλ' ἐράω· καλὸν δέ τ' ἐρασσάμενρον συναρέσθαι.

XI. (VIII.)

Ὀλβιοι οἱ φιλέοντες, ἐπὴν ἴσον ἀντεράωνται.
 ὄλβιος ἦν Θησεὺς τῷ Πειριθῷ παρεόντος,
 εἰ καὶ ἀμειλίκοιο κατήλυθεν εἰς Αἶδαο.
 ὄλβιος ἦν χαλεποῖσιν ἐν ἀξείνοισιν Ὀρέστας,
 5 ὧνεκά οἱ ξυνὰς Πυλάδας ἀλῆτο κελεύθως.
 ἦν μάκαρ Αἰακίδας ἐτάρω ζῶντος Ἀχιλλεύς·
 ὄλβιος ἦν θνάσκων, ὅτι ἕμερον αἰνὸν ἄμυνεν.

XII. (II.)

Ἰξευτὰς ἔτι κῶρος ἐν ἄλσει δεινδράεντι
 ὄρνεα θηρεύων τὸν ὑπόπτερον εἶδεν Ἑρωτα
 ἐσδόμενον πύξιοιο ποτὶ κλάδον· ὥς δ' ἐνόησε,
 χαίρων ὧνεκα δὴ μέγα φαίνεται ὄρνεον αὐτῷ,
 5 τὼς καλάμω αἶμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτων
 τᾷ καὶ τᾷ τὸν Ἑρωτα μετάλμενον ἀμφοδόκενε.
 γῶ παῖς ἀσχαλάων, ὅκα οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη,
 τὼς καλάμω ρίψας ποτ' ἀροτρεά πρέσβυν ἱκανεν,
 ὅς νιν τᾶνδε τέχνην ἐδιδάξατο, καὶ λέγειν αὐτῷ,
 10 καὶ οἱ δειξεν Ἑρωτα καθήμενον. αὐτὰρ ὁ πρέσβυς
 μειδιάων κίνησε κάρη καὶ ἀμείβετο παῖδα·
 „φείδου τὰς θήρας, μηδ' ἐς τόδ' ἔτ' ὄρνεον ἔρχεαι.
 φεύγε μακρὰν. κακὸν ἐστί τὸ θηρίον. ὄλβιος ἐσσῇ,
 εἰσόκε μή μιν ἔλῃς· ἦν δ' ἀνέρος ἐς μέτρον ἔλθῃς,
 15 οὗτος ὁ νῦν φεύγων καὶ ἀπάλμενος αὐτὸς ἀφ' αὐτῷ
 ἐλθὼν ἐξαπίνης κεφαλὰν ἐπὶ σείῳ καθιξεί.“

XIII. (XVII.)

Ἄμερε Κυπρογένεια, Διὸς τέκος ἥδ' θαλάσσης,
 τίπτε τόσον θνατοῖσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπτεις;
 τυτθὸν ἔφαν· τί νυ τόσον ἀπήχθεο καὶ τιν αὐτᾶ,

ταλίκον ὥς πάντεσσι κακὸν τὸν Ἑρωτα τεκέσθαι,
 5 ἄγριον ἄστοργον, μορφᾷ νόον οὐδὲν ὁμοῖον;
 ἐς τί δέ νιν πτανὸν καὶ ἐκαβόλον ὠπάσας ἤμεν,
 ὥς μὴ πικρὸν ἐόντα δυναίμεθα τήνον ἀλύξαι;

XIV. (XIV.)

Μορφὰ θηλυτέρησι πέλει καλόν, ἀνέρι δ' ἀλκά.

XV. (XII.)

Αὐτὰρ ἐγὼν βασεῦμαι ἐμὴν ὁδὸν ἐς τὸ κάταντες
 τήνο ποτὶ ψάμαθόν τε καὶ ἡῖονα ψιθυρίσδων,
 λισσόμενος Γαλάτειαν ἀπηνέα· τὰς δὲ γλυκείας
 ἐλπίδας ὕστατίω μέχρι γήραος οὐκ ἀπολειψῶ.

XVI. (VII.)

Ἀμφασία τὸν Φοῖβον ἔλεν τόσον ἄλγος ἔχοντα.
 δίζετο φάρμακα πάντα, σοφὰν δ' ἐπεμαίετο τέχνην·
 χοῖεν δ' ἀμβροσίᾳ καὶ νέκταρι, χοῖεν ἅπασαν
 ὠτειλάν· μοιραία δ' ἀναλθέα τραύματα πάντα.

XVII. (VI.)

ΚΛΕΟΔΑΜΟΣ.

Εἵαρος ὦ Μύρσων ἢ χείματος ἢ φθινοπώρῳ
 ἢ θέρεος τί τοι ἀδύ; τί δὲ πλεόν εὔχεται ἐλθεῖν;
 ἢ θέρος, ἀνίκα πάντα τελείεται ὅσσα μογεῦμες;
 ἢ γλυκερὸν φθινόπωρον, ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρά;
 5 ἢ καὶ χεῖμα δύσεργον; ἐπεὶ καὶ χείματι πολλοὶ
 θαλπόμενοι θέλγονται ἀεργίᾳ τε καὶ ὄκνῳ.
 ἢ τοι καλὸν ἔαρ πλεόν εὐαδεν; εἰπέ, τί τοι φρήν
 αἰρεῖται; λαλέειν γὰρ ἐπέτραπεν ἡ σχολὰ ἄμμιν.

ΜΥΡΣΩΝ.

Κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεῖα ἔργα βροτοῖσι·

- 10 πάντα γὰρ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἄδεα· σεῦ δὲ ἕκατι
 ἐξερέω Κλεόδαμε, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
 οὐκ ἐθέλω θέρος ἡμεν, ἐπεὶ τόκα μ' ἄλιος ὀπτῇ.
 οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νοσέρ' ὥρια τίκτει.
 οὐλον χεῖμα φέρον νιφετὸν κρυμῶς τε φοβεῦμαι.
 15 εἶαρ ἐμοὶ τριπόδητον ὄλω λυκάβαντι παρδείη,
 ἀνίκα μήτε κρύος μήθ' ἄλιος ἄμμε βαρύνει.
 εἶαρι πάντα κύει, πάντ' εἶαρος ἄδεα βλαστεῖ,
 χά νῦξ ἀνθρώποισιν ἴσα καὶ ὁμοίος ἄως.

XVIII. (X.)

Μοῖσας Ἔρως καλέοι, Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα φέροιεν.
 μολπὰν ταὶ Μοῖσαι μοι αἰεὶ ποθέοντι διδοῖεν,
 τὰν γλυκερὰν μολπὰν, τᾷς φάρμακον ἄδιον οὐδέν.

XIX.

Παντα θεῶ γ' ἐθέλοντος ἐναΐσιμα, πάντα βροτοῖσιν
 ἐκ μακάρων ῥάϊστα καὶ οὐκ ἀτέλεστα γέροντο.

MOSCHI RELIQUIAE.

I.

Ε ὦ ρ ὦ π η.

- Εὐρώπη ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἦκεν ὄνειρον,
 νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἴσταται, ἐγγύθι δ' ἡώς,
 ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίξων
 λυσιμελὲς πεδάα μαλακῶ κατὰ φάεα δεσμῶ,
 5 εὔτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνείρων.
 τῆμος ὑπνοφρίοισιν ἐνὶ κνώσσουσα δόμοισι
 Φοίνικος θυγάτηρ ἔτι παρθένος Εὐρώπεια
 ὠίστα' ἠπείρους δοιὰς περὶ εἶο μάχεσθαι,
 Ἀσίδα τ' ἀντιπέρην τε· φυὴν δ' ἔχον οἶα γυναῖκες.
 10 τῶν δ' ἡ μὲν ξείνης μορφὴν ἔχεν, ἡ δ' ἄρ' ἐφώκει
 ἐνδαπὴν, καὶ μᾶλλον ἔης περιέσχετο κούρης,
 φάσκεν δ' ὥς μιν ἔτικτε καὶ ὥς ἀτίτηλέ μιν αὐτή.
 ἡ δ' ἑτέρη κρατερῇσι βιωμένη παλάμησιν
 εἶρυν οὐκ ἀέκουσαν, ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶο
 15 ἐκ Διὸς αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι Εὐρώπειαν.
 ἡ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα,
 παλλομένη κραδίην· τὸ γὰρ ὥς ὕπαρ εἶδεν ὄνειρον.
 ἐξομένη δ' ἐπὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρως δέ
 εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναῖκας.
 20 ὅψ' δὲ δειμαλέην ἀνενείκατο παρθένος αὐδὴν·
 „Τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προΐηλεν;
 ποῖοί με στρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν
 ἡδὺ μάλα κνώσσουσιν ἀνεπτοίησαν ὄνειροι,

τίς δ' ἦν ἡ ξείνη, τὴν εἰσίδον ὑπνώουσα;
 25 ὥς μ' ἔλαβε κραδίην κείνης πόθος, ὥς με καὶ αὐτὴ
 ἀσπασίως ὑπέδεκτο καὶ ὥς σφετέρην ἶδε παῖδα.
 ἀλλὰ μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κοήνειαν ὄνειρον.
 "Ὡς εἰποῦς ἀνόρουσε, φίλας δ' ἐπεδίξεθ' ἐταίρας
 ἡλικας οἵετας θυμῆρας εὐπατερείας,
 30 τῆσιν αἰεὶ συνάθρυεν, ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύναιτο,
 ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χροά προχοῇσιν ἀναύρων,
 ἢ ὅπότε ἐκ λειμῶνος εὐπνοα λείρι' ἀμέργοι.
 αἱ δέ οἱ αἶψα φάανθεν· ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἐκάστη
 ἀνθοδόκον τάλαρον· ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον
 35 ἀργιάλους, ὅθι τ' αἰὲν ὀμιλαδὸν ἡγερέθοντο
 τερπόμεναι ῥοδέῃ τε φυῇ καὶ κύματος ἡχῇ.
 αὐτὴ δὲ χρῦσεον τάλαρον φέρειν Εὐρώπεια,
 θηητὸν μάλα θαῦμα, μέγαν πόνον Ἥφαιστοιο,
 ὃν Διβὴν πόρε δῶρον, ὅτ' ἐς λέχος ἔννοσιγαίου
 40 ἦεν· ἢ δὲ πόρεν περικαλλέει Τηλεφάασσῃ,
 ἢ τέ οἱ αἵματος ἔσκεν· ἀνύμφω δ' Εὐρωπείῃ
 μήτηρ Τηλεφάασσα περικλυτὸν ὥπασε δῶρον.
 ἐν τῷ δαίδαλα πολλὰ τετεύχαστο μαρμαίροντα.
 ἐν μὲν ἦν χρυσοῖο τετυγμένη Ἰναχίς Ἰώ,
 45 εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φυνὴν δ' οὐκ εἶχε γυναιήν.
 φοιταλέῃ δὲ πόδεσσιν ἐφ' ἄλμυρὰ βαῖνε κέλευθα,
 νηχομένη ἱκέλη· κυάνου δ' ἐτέτυκτο θάλασσα.
 διοῦ δ' ἔστασαν ὕψου ἐπ' ὀφρύος αἰγιαλοῖο
 φῶτες ἀολλήθην, θηεῦντο δὲ ποντοπόρον βοῦν.
 50 ἐν δ' ἦν Ζεὺς Κρονίδης ἐπαφώμενος ἡρέμα χερσὶ
 πόρτιος Ἰναχίης, τὴν δ' ἐπταπόρῳ παρὰ Νεῖλῳ
 ἐκ βοδὸς εὐκεράοιο πάλιν μετὰμειβε γυναιῖκα.
 ἀργύρεος μὲν ἦν Νεῖλου ῥόος, ἢ δ' ἄρα πόρτις
 χαλκείῃ, χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἦν Ζεὺς.
 55 αὐφὶ δὲ δημήεντος ὑπὸ στεφάνῃν ταλάροιο

Ἐρμείης ἦσκητο· πέλας δέ οἱ ἐκτετάνυστο
 "Ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι.
 τοῖο δὲ φουνηέντος ἀφ' αἵματος ἐξανέτελλεν
 ὄρνις ἀγαλλόμενος πετρύγων πολυανθέϊ χροίῃ,
 60 τάρσ' ὅς ἀναπλώσας ὥσειτέ τις ὠκύαλος νηὺς
 χρυσείου ταλάροιο περισέκεπε χεῖλεα ταρσοῖς.
 τοῖος ἦν τάλαρος περικαλλέος Εὐρωπείης.
 Αἱ δ' ἐπεὶ οὖν λειμῶνας ἔς ἀνθεμόεντας ἵκανον,
 ἄλλῃ ἐπ' ἀλλοίοισι τότ' ἀνθεσι θυμὸν ἔτερον.
 65 τῶν ἢ μὲν νάρκισσον εὐπνοον, ἢ δ' ὑάκινθον,
 ἢ δ' Ἴον, ἢ δ' ἔρπυλλον ἀπαίνυτο· πολλὰ δ' ἔραξε
 λειμῶνων ἑαροτρεφῶν θάλε' ἔσκε πετηλά.
 αἱ δ' αὖτε ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἔθειραν
 δρέπον ἐριδμαίνουσαι· ἀτὰρ μέσσησιν ἀνασσα,
 70 ἀγλατῇν πυρσοῖο ῥόδου χεῖρεσσι λέγουσα,
 οἷά περ ἐν Χαρίτεσσι διέπρεπεν Ἀφρογένεια.
 οὐ μὴν δηρὸν ἔμελλεν ἐπ' ἀνθεσι θυμὸν ἰαίνειν,
 οὐδ' ἄρα παρθενίην μίτρον ἄχραντον ἔρυσθαι.
 ἢ γὰρ δὴ Κρονίδης ὥς μιν φράσαθ', ὥς ἐόλητο
 75 θυμὸν ἀνωίστοισιν ὑποδυμῆθις βελέεσσι
 Κύπριδος, ἢ μούνη δύναται καὶ Ζῆνα δαμάσσαι.
 δὴ γὰρ ἀλευρόμενός τε χόλον ζηλήμονος Ἥρης
 παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατήσαι
 κρύψε θεὸν καὶ τρέψε δέμας καὶ γείνετο ταῦρος,
 80 οὐχ οἷος σταθμοῖς ἐνὶ φέρεβεται, οὐδέ μιν οἷος
 ὦλκα διατμήγει σύρων εὐκαμπὲς ἄροτρον,
 οὐδ' οἷος ποίμνης ἐπὶ βόσκειται, οὐδέ μιν οἷος
 ὅστις ὑποδυμῆθις ἐρύει πολύφορτον ἀπήνην.
 τοῦ δὴ τοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκε,
 85 κύκλος δ' ἀργύρεος μέσσω μάρμαριε μετώπῳ,
 ὅσσε δ' ὑπὸ γλαύσσεσκε καὶ ἱμερον ἀστράπτεσκεν.
 ἰτὰ τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνου

ἄντυγος ἡμιτόμου κεραῆς ἄτε κύκλα σελήνης.
 ἦλυθε δ' ἐς λειμῶνα καὶ οὐκ ἐφόβησε φαανθεῖς
 90 παρθενικάς, πάσῃσι δ' ἔρως γένετ' ἐγγὺς ἰκέσθαι,
 ψαῦσαι δ' ἱμεροῖτο βοός, τοῦ δ' ἄμβροτος ὁδμή
 τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυτο λαρὸν αὐτμήν.
 στῇ δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος Εὐρωπείης,
 καὶ οἱ λιχμάζεσκε δέριν, κατέτελγε δὲ κούρην.
 95 ἦ δέ μιν ἀμφαφάσκε καὶ ἡρέμα χεῖρεσιν ἀφρόν
 πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπομόργνυτο καὶ κύσε ταῦρον.
 αὐτὰρ ὃ μειλίχιον μυκήσατο· φαῖδ' κεν αὐλοῦ
 Μυγδονίου γλυκὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.
 ὦκλασε δὲ πρὸ ποδοῦν, ἐδέεκετο δ' Εὐρώπειαν
 100 αὐχέν' ἐπιστρέψας καὶ οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον.
 ἦ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῇσι·
 „Δεῦθ' ἐτάραι φίλιναι καὶ ὁμήλικες, ὄφρ' ἐπὶ τῷδε
 ἐξόμεναι ταύρῳ τερπώμεθα· δὴ γὰρ ἀπάσας
 νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται οἷά τ' ἐννῆς
 105 πρηγὺς τ' εἰσιδέειν καὶ μειλίχως, οὐδὲ τι ταύροις
 ἄλλοισι προσέοικε· νόος δέ οἱ ἦν τε φωτός
 αἰσιμος ἀμφὶ θεῇ, μούνης δ' ἐπιδεύεται αὐδῆς.“
 Ὡς φασμένη νῶτοισιν ἐφίξανε μειδιώσα,
 αἰ δ' ἄλλαι μέλλεσκον. ἄφαρ δ' ἀνεπήλατο ταῦρος,
 110 ἦν θέλεν ἀρπάξας· ὠκὺς δ' ἐπὶ πόντον ἵκανε.
 ἦ δὲ μεταστρεφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἐταίρας
 χεῖρας ὀρεγνυμένη, ταὶ δ' οὐκ ἐδύναντο κηράνειν.
 ἀγάων δ' ἐπιβάς πρόσσω θεῖν ἦν τε δελφίς,
 115 χηλαῖς ἀβρεκτοῖσιν ἐπ' εὐρέα κύματα βαίνων.
 ἦ δὲ τότε ἔρχομένοιο γαληνιάσκε θάλασσα,
 κήτεα δ' ἀμφὶς ἄταλλε Διὸς προπάροιθε ποδοῦν,
 γηθόσυνος δ' ὑπὲρ οἶδμα κυβίστεε βυσσόθε δελφίς.
 Νηρεῖδες δ' ἀνέδυσαν ὑπὲρ ἁλός, αἰ δ' ἄρα πᾶσαι
 κητείλοις νῶτοισιν ἐφῆμεναι ἐστιχώντο.

120 καὶ δ' αὐτὸς βαρύδουπος ὑπεῖρ ἄλλα Ἐννοσίγαιος
 κύμα κατιθύνων ἁλῆς ἡγρεῖτο κελεύθου
 αὐτοκασιγνήτῳ· τοὶ δ' ἀμφὶ μιν ἡγερέθοντο
 Τρίτωνες, πόντοιο βαρύνθροοι ἀύλητῆρες,
 125 κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἡπύοντες.
 ἦ δ' ἄρ' ἐφεξομένη Ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νῶτοις
 τῇ μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρας, ἐν χειρὶ δ' ἄλλῃ
 εἴρνε πορφυρέην στολμοῦ πτύχα, ὄφρα κεν μὴ μιν
 δεύοι ἐφελκόμενον πολίης ἁλὸς ἄσπετον ὕδωρ.
 130 κολπώθη δ' ἀνέμοισι πέπλος βαθὺς Εὐρωπείης,
 ἱστόιον οἷά τε νηὸς, ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην.
 ἦ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπο πατρίδος ἦεν ἀνευθεν,
 φαίνεται δ' οὐτ' ἀκτὴ τις ἀλίσροθος οὐτ' ὄρος αἰπύ,
 ἀλλ' ἀγὼ μὲν ἄνωθεν, ἔνερχε δὲ πόντος ἀπείρων,
 135 ἀμφὶ ἐπαπτήνασα τόσῃ ἀνευεῖκατο φωνήν·
 „Πῇ με φέρεσθ' ὦ ταῦρε φίλ' ἐπλετο; πῶς δὲ κέ-
 λευθα
 140 ἀργαλέ' εἰλιπόδεσσι διέρχεαι, οὐδὲ θάλασσαν
 δειμαίνεις; νηυσὶν γὰρ ἐπιδρομός ἐστι θάλασσα
 ὠκνάλοις, ταῦροι δ' ἁλίην τρομέουσιν ἀταρπόν.
 ποτόν τοι· ποτόν ἡδύ; τίς ἐξ ἁλὸς ἔσσει' ἐδωδή;
 145 ἦ ἄρα τις θεὸς ἐσσι· θεοῖς δ' ἐπειοικότα ῥέξεις.
 οὐθ' ἄλλιοι δελφῖνες ἐπὶ χθονὸς οὐτέ τι ταῦροι
 ἐν πόντῳ στιχώσι, σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
 ἄτρομος αἰτσίσεις, χηλαὶ δὲ τοὶ εἰσὶν ἐρετμά.
 150 ἦ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἡέρος ὑψόσ' ἀερθεῖς
 εἰκελὸς αἰψηροῖσι πετήσεται οἰωνοῖσιν.
 ὦμοι ἐγὼ μέγα δὴ τι δυσάμμορος, ἦ ῥά τε δῶμα
 πατρὸς ἀποπρολιποῦσα καὶ ἐσπομένη βοῇ τῷδε
 ξείνην ναυτιλίην ἐφέπω καὶ πλάξομαι οἴῃ.
 155 ἀλλὰ σύ μοι μεδέων πολίης ἁλὸς Ἐννοσίγαιε
 ἴλαος ἀντήσεας, ὃν ἔλπομαι εἰσοράασθαι

τόνδε κατιθύνοντα πόρον προκέλευθον ἔμεϊο.
οὐκ ἄθεεῖ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὑγρὰ κέλευθα.“

Ὡς φάτο· τὴν δ' ὧδε προσεφώνεεν ἠΰκερως βοῦς·

„Θάρσει παρθενική, μὴ δειδιδι πόντιον οἶδμα.

155 αὐτός τοι Ζεὺς εἰμι, καὶ ἐγγύθεν εἰ δοκέω μὲν
ταῦρος· ἐπεὶ δύναμαί γε φανήμεναι ὅτι θελοίμι.

σὸς δὲ πόθος μ' ἀνέηκε τόσῃν ἅλα μετρήσασθαι

ταῦρον ἐειδόμενον· Κρήτη δέ σε δέξεται ἥδη,

ἥ μ' ἔθρεψε καὶ αὐτόν, ὅπῃ νυμφῆα σεῖο

160 ἔσσεται· ἐξ ἑμέθεν δὲ κλυτοὺς φιτύσαι νῆας,

οἱ σκηπτοῦχοι ἄνακτες ἐπὶ χθονίοισιν ἔσονται.“

Ὡς φάτο· καὶ τετέλεστο τὰ περ φάτο. φαίνεταιο

μὲν δὴ

Κρήτη, Ζεὺς δὲ πάλιν σφετέρῃν ἀνελάξετο μορφήν,

λῦσε δὲ οἱ μίτρην, καὶ οἱ λέχος ἔντυον Ὄραι.

165 ἥ δὲ πάρος κούρη Ζηνὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη.

II.

Ἐ ρ ω σ δ ρ α π έ τ η ς.

Ἄ Κύπρις τὸν Ἑρωτα τὸν νῆα μακρὸν ἐβώστροι·

ὅστις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἑρωτα—

δραπετίδας ἐμός ἐστιν—ὁ μανύσας γέρας ἐξείς

μισθόν τοι, τὸ φίλημα τὸ Κύπριδος· ἦν δ' ἀγάγῃς νιν,

5 οὐ γυμνὸν τὸ φίλημα, τί δ' ὧ ξένη καὶ πλέον ἐξείς.

ἔστι δ' ὁ παῖς περίσαςμος· ἐν εἰκοσι πᾶσι μαθησῇ.

χρῶτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἵκελος· ὄμματα δ'

αὐτῷ

δριμύλα καὶ φλογόεντα· κακαὶ φρένες, ἀδὺν λάλημα·

καὶ Κρονίδη τέκε τέκνα καὶ αὐτίκα γένετο μήτηρ.

162

οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται· ὥς μέλι φωνά,

10 ἐν δὲ χολὰ νόος ἐστὶν ἀνάμερος· ἠπεροπευτάς,

οὐδὲν ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παῖσδων.

εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἰταμόν τὸ μέτωπον.

μικκύλα μὲν τήνῃ τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει,

βάλλει κείς Ἀχέροντα καὶ εἰς Αἴδεω βασιλῆα.

15 γυμνὸς ὅλος τό γε σῶμα, νόος δὲ οἱ εὖ πεπύκασται.

καὶ πτερόεις ὥς ὄρνις ἐφρίπταται ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ,

ἀνέρας ἢ δὲ γυναῖκας, ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται.

τόξον ἔχει μάλα βαιόν, ὑπὲρ τόξω δὲ βέλεμνον,

τυτθὸν μὲν τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται.

20 καὶ χρύσειον περὶ νῶτα φαρέτριον, ἐνδοθι δ' ἐντί

τοῖ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι κᾶμμε τιτρώσκει.

πάντα μὲν ἄγρια ταῦτα· πολὺ πλέον ἅ δ' αἰεὶ αὐτῷ

βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα τὸν Ἄλιον αὐτὸν ἀναίδει.

ἦν τις ἔλλη τήνων, δήσας ἄγε μῆδ' ἐλεήσης.

25 κῆν ποτίδης κλαίοντα, φυλάσσεο μὴ σε πλανήσῃ.

κῆν γελάῃ, τὺ νιν ἔλκε. καὶ ἦν ἐθέλῃ σε φιλήσαι,

φεῦγε· κακὸν τὸ φίλημα, τὰ χεῖλεα φάρμακον ἐντί.

ἦν δὲ λέγῃ „λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσά μοι ὄπλα“,

μὴ τὴν θίγῃς πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβαπται.

III. (V.)

Τὰν ἅλα τὰν γλαυκὰν ὅταν ὤνεμος ἀτρέμα βάλλῃ,

τὰν φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίζομαι, οὐδ' ἔτι μοι γὰ

ἔστὶ φίλα, ποθίει δὲ πολὺ πλέον ἅ με γαλάνα.

5 ἄλλ' ὅταν ἀχῆσῃ πολλὸς βυθοῖ, ἅ δὲ θάλασσα

κυρτον ἐπαφρίζῃ, τὰ δὲ κύματα μακρὰ μεμύκη,

ἔς χθόνα παπταίνω καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἅλα φεύγω,

γὰ δέ μοι ἀσπαστά, χά δάσκιος εὐαδεν ὕλα,

ἐνθα καὶ ἦν πνεύσῃ πολὺς ὤνεμος, ἅ πίτυς ἄδει.

ἦ κακὸν ὁ γριπεὺς ζῶει βίον, ὃ δόμος ἅ ναῦς,

- 10 καὶ πόνος ἐστὶ θάλασσα, καὶ ἰχθύες ἅ πλάνος ἄγρα. 10
αὐτὰρ ἐμοὶ γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατάνῳ βαθυφύλλῳ,
καὶ παρὰ φίλ' ἐμοὶ τὰς ἐγγύθεν ἄχον ἀκούειν,
ἃ τέρεπαι ψοφέοισα τὸν ἄγριον, οὐχὶ ταράσσει.

IV. (VI.)

- "Ἦρατο Πὰν' Ἀχῶς τὰς γείτονας, ἦρατο δ' Ἀχῶ
σκιρτατὰ Σατύρῳ, Σάτυρος δ' ἐπεμήνατο Λύδα.
ὥς Ἀχῶ τὸν Πάνα, τόσον Σάτυρος φλέγεν Ἀχῶ,
καὶ Λύδα Σατυρίσκον. "Ερως δ' ἐσμυχ' ἐπαμοιβά.
5 ὅσσον γὰρ τήνων τις ἐμίσειε τὸν φιλέοντα, 5
τόσσον ὁμῶς φιλέων ἡχθαίρετο, πάσχε δ' ἃ ποίει.
ταῦτα λέγω πᾶσιν τὰ διδάγματα τοῖς ἀνεράστοις·
στέργετε τὼς φιλέοντας, ἵν' ἦν φιλέητε φιλήσθε.

V. (VII.)

- 'Αλφειὸς μετὰ Πῖσαν ἐπὶ πόντον ὁδεύη,
ἐρχεται εἰς Ἀρέθουσαν ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ,
ἔδνα φέρων καλὰ φύλλα καὶ ἄνθεα καὶ κόνιν ἱράν·
καὶ βαθὺς ἐμβαίνει τοῖς κύμασι, τὰν δὲ θάλασσαν
5 νέρθεν ὑποτροχάει, καὶ μίγνυται ὕδασι ὕδωρ, 5
ἃ δ' οὐκ οἶδε θάλασσα διερχομένῳ ποταμοῖο.
κῶρος δειλοθέτας κακομάχανος αἰνὰ διδάσκων
καὶ ποταμὸν διὰ φίλτρον "Ερως ἐδίδαξε κολυμβῆν.

VI. (VIII.)

- Λαμπάδα θείας καὶ τόξα βοηλάτιν εἴλετο ῥάβδον
οὐλος "Ερως, πῆρην δ' εἶχε κατωμαδίην,
καὶ ξεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ξυγὸν αὐχένα ταύρων
ἔσπειρεν Διοῦς αὐλάκα πυροφόρον.
εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διί· „πίσον ἀρούρας,
μή σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλῳ.“

INCERTORUM IDYLLIA.

Idyll. I. (Mosch. III.)

Ἐπιτάφιος Βίωναος.

- Αἰλινά μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ Δώριον ὕδωρ,
καὶ ποταμοὶ κλαίετε τὸν ἱμερόεντα Βίωνα.
νῦν φντά μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε,
ἄνθεα νῦν στυγνοῖσιν ἀποπνεύετε κορύμβοις.
5 νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα, νῦν ἀνεμῶναι. 5
νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλεόν αλαῖ
λάβανε τοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελικτᾶς.
"Αρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἀρχετε Μοῖσαι.
α' Ἀδόνες αἱ πυκινοῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις,
10 νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγεῖλατε τὰς Ἀρεθοῖδας, 10
ὅτι Βίων τέθνακεν ὁ βρονκόλος, ὅτι σὺν αὐτῷ
καὶ τὸ μέλος τέθνακε καὶ ὦλετο Δωρὶς αἰοιδά.
ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἀρχετε Μοῖσαι.
β' Στρυνμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασι ἀλλίνα κύκνοι,
15 καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ῥῥάν, 15
οἷαν ἐν ὑμετέροις ποτὲ κήδεσι γῆρος αἶειδεν.
εἶπατε δ' αὖ κούραις Οἰαγορίσιν, εἶπατε πάσαις
Βιστουναῖς Νύμφαισιν „ἀπώλετο Δώριος Ὀρφεύς.“
ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἀρχετε Μοῖσαι.
20 β' Κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκ ἐτί μέλπει, 20
οὐκ ἐτί ἐρημαίησιν ὑπὸ δρυσὶν ἡμενος ἔδει,
ἀλλὰ παρὰ Πλουτῇ μέλος Ἀθηαῖον αἶειδει.

ᾠρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες αἷ ποτε γαύρως
πλαζόμεναι γοᾶντι καὶ οὐκ ἐθέλονται νέμεσθαι.

25 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

γ' Σεῖο Βίων ἐκλαυσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,
καὶ Σάτυροι μύροντο μελάγχλαινοί τε Πρίηποι·
καὶ Πᾶνες στοναχεῦντι τὸ σὸν τέλος, αἷ τε καθ' ὕλαν
Κρανίδες ᾠδύραντο, καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.

30 Ἀχὼ δ' ἐν πέτρῃσιν ᾠδύρεται, ὅτι σιωπῇ
κοῦκέτι μιμεῖται τὰ σὰ χεῖλεα. σῶ δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
δένδρεα καρπὸν ἐριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γλάρος, οὐ μέλι σίμβλων,
κάτθανε δ' ἐν κηρῷ λυπεύμενον· οὐκέτι γὰρ δεῖ
35 τῷ μέλιτος τῷ σῶ τεθνακότος αὐτὸ τρυγᾶσθαι.

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

γ' Οὐτόσον εἰναλίῃσι παρ' ἧόσι μύρατο δελφίν,
οὐδὲ τόσον ποκὰ κλαῦσεν ἐνὶ σκοπέλοις ἀητός,
ἄλκωνις δ' οὐτόσον ἐπ' αἵρεσιν ἴαχε κῆρυξ,
40 οὐτόσον οἰονόμοισιν ἐν ἄρχεσι παῖδα τὸν Ἀοῦς
ἱπτάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο Μέμνονος ὄρνις,
ὅσπον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο Βίωνος
ἄδονίδες πᾶσαι τε χελιδόνες, ἄς ποτ' ἔτερπεν,
45 ἄς λαλέειν ἐδίδασκε, καθεζόμεναι δ' ἐπὶ πρέμνοις
ἀντίον ἀλλάλαισιν ἐκώκνον· αἷ δ' ὑπεφώνευν
ὄρνιθες· „λυπεῖσθ' αἱ πενθάδες; ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς.“

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἀν' ᾠρεα μακρὰ χελιδών,

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος ἄδεν.

ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

δ' Τίς ποτε σᾶ σύριγγι μελίζεται ὦ τριπόδητε;
τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θήσει στόμα; τίς θρασὺς οὐ-
τως;

60 εἰσέτι γὰρ πνείει τὰ σὰ χεῖλεα καὶ τὸ σὸν ἄσθμα,
Ἀχὼ δ' ἐν δονάκεσσι τεᾶς ἔτι βόσκετ' αἰοιδᾶς.
Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα; τάχ' ἂν καὶ κείνος ἐρεῖσαι
τὸ στόμα δειμαῖνοι, μὴ δεύτερα σεῖο φέρεται.
ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

55 δ' Κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν τέλος, ἂν ποτ' ἔτερπες
ἐξομέναν πρὸς σεῖο παρ' ἡνόνεσσι θαλάσσης.
οὐ γὰρ ἴσον Κύκλωπι μελίσδεο· τὸν μὲν ἔφενγεν
ἂ καλὰ Γαλάτεια, σὲ δ' ἄδιον ἐβλεπεν ἄλμας.
καὶ νῦν λασαμένα τῷ κύματος ἐν ψαμάθοισιν
60 ἔξετ' ἐρημαίῃσι, βοᾶς δέ τι σεῖο νομεύει.
ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ε' Παντὰ τοι ὦ βοῦτα συγκάτθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν,
παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα, χεῖλεα παιδων,
καὶ στυγνὸν περὶ σῶμα τεδὸν κλαίουσιν Ἔρωτες.
65 * * * * *
ἂ Κύπρις, φιλέει δὲ πολὺ πλεον ἢ τὸ φίλημα,
τὸ πρῶαν τὸν Ἀδωνιν ἀποθνήσκοντα φίλησεν.
ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ε' Τοῦτό τοι ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε δεύτερον ἄλγος,
70 τοῦτο Μέλη νέον ἄλγος. ἀπώλετο πρᾶν τοι Ὀμηρος,
τῇνο τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καὶ σε λέγοντι
μύρασθαι καλὸν νῖα πολυκλαύτοισι ρεέθροις,
πᾶσαν δὲ πληῖσαι φωνᾶς ἄλλα· νῦν πάλιν ἄλλον
75 νῖεα δακρύεις, καινῷ δ' ἐπὶ πένθει τάκη.
ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

ς' Ἀμφότεροι παραῖς πεφιλημένοι, ὅς μὲν ἔπινε
BUCOL. GR. 8

Παρασίδος κράνας, ὃ δ' ἔχεν πόμα τῆς Ἀρεθοΐδας.
 χῶ μὲν Τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θυγάτρα
 καὶ Θετίδος μέγαν νῖα καὶ Ἀτρεΐδαν Μενέλαον·
 80 κείνος δ' οὐ πολέμους, οὐ δάκρυα, Πᾶνα δ' ἔμελεπε,
 καὶ βούτας ἐλίγαινε καὶ αἰείδων ἐνόμεινε,
 καὶ σύριγγας ἔτενχε καὶ ἀδέα πόρτιν ἄμελγε,
 καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλήματα, καὶ τὸν Ἑρωτα
 ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἦρεε τὴν Ἀφροδίταν.
 85 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθειος ἄρχετε Μοῖσαι.

ζ' Πᾶσα Βίων θρηγεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἅσπερ πάντα.
 Ἄσκη μὲν γοᾷ σε πολὺ πλεόν Ἡσιόδοιο·
 Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες ὕλαι
 οὐ τόσον Ἀλκαίῳ περιμήνато Λέσβος ἑρηνά·
 90 οὐδὲ τόσον τὸν αἰοδὸν ἐμύρατο Τήϊον ἄστρ·
 σὲ πλεόν Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος· ἀντὶ δὲ Σαπφοῦς
 εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἅ Μυτιλᾶνα.
 93 * * * * *

95 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθειος ἄρχετε Μοῖσαι.

ζ' * * * * *

100 ἐν δὲ Συρακοσίοις Θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
 Αὐσονικᾶς ὀδύνας μέλπω μέλος, οὐ ξένος ῥῆδᾶς,

πάντες ὅσοις κατὰ τὸν τελέθει στόμα βωκολιασταί
 ἐκ μοισῶν σέο πότμον ἀνακλαῖονσι θανόντος.
 κλαίει Σικελίδας τὸ Σάμου κλέος· ἐν δὲ Κύδωσιν
 ὁ πρὶν μειδιῶντι σὺν ὄμματι παιδρὸς ἰδέσθαι
 δάκρυα νῦν Ἀνκίδας κλαίων χέει· ἐν τε πόλιν
 Τριοπίδαις ποταμῷ θρηγεῖ παρ' Ἀλεντι Φιλητᾶς;

βουκολικᾶς ἀλλ', ἄντε διδάξαι σεο μαθητᾶς,
 κλαρονόμος μῶσας, τῆς Δωρίδος· ἃ με γεραίρων
 ἄλλοις μὲν τεὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειπες αἰοδᾶν.
 103 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθειος ἄρχετε Μοῖσαι. 105

ζ' Αἰαὶ ταὶ μαλάχαι μὲν ἐπὶ κατὰ κᾶπον ὄλωνται,
 ἡδὲ τὰ χλωρὰ σέλινα τό τ' εὐθαλὲς οὖλον ἄνηθον,
 ὕστερον αὖ ζῶντι καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύνοντι·
 ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροί, οἱ σοφοὶ ἄνδρες,
 110 ὅπποτε πρῶτα θάνωμες, ἀνάκοι ἐν χθονὶ κοίλα 110
 εὖδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνον.
 καὶ σὺ μὲν ὦν σιγᾷ πεπνυκασμένος ἔσσει ἐν γῇ,
 ταῖς Νύμφαισι δ' ἔδοξεν αἰετὸν βάτραχον ἄδειν.
 πῶς δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι; τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν
 ἄδει.

115 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθειος ἄρχετε Μοῖσαι. 115

α' Φάρμακον ἦλθε Βίων ποτὶ σὸν στόμα φαρμακοειδές.
 πῶς τευ τοῖς χεῖλεσσι ποτέδραμε κοῦκ ἐγλυκάνθη;
 τίς δὲ βροτός, τοσσοῦτον ἀνάμερος ὥς κεράσαι τοι
 ἦ δοῦναι λαλέοντι τὸ φάρμακον, οὐ φύνει ῥῆδᾶν;
 120 ἄρχετε Σικελικαὶ τῷ πένθειος ἄρχετε Μοῖσαι. 120

Ἀλλὰ Δίκα κίχε πάντα. ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθει τῷδε
 δάκρυσι καὶ τεὸν οἶτον ὀδύρομαι. εἰ δυνάμην δέ,
 ὥς Ὀρφεὺς καταβὰς ποτὶ Τάρταρον, ὥς ποκ' Ὀδυσ-
 σεύς,

ὥς πάρος Ἀλκείδας, κῆγ' ἂν ἐς δόμον ἦλθον
 125 Πλουτέος, ὥς κέ σ' ἰδοίμι, καὶ εἰ Πλουτῆι μελίσσῃ, 125
 ὥς ἂν ἀκουσαίμαν, τί μελίσσεται. ἀλλ' ἔτι Κῶρα
 Σικελικόν τι λίγαινε καὶ ἀδύ τι βουκολιάζειν.
 καὶ κείνα Σικελά, καὶ ἐν Αἰτναίαισιν ἐπαιξεν
 ἄοσι, καὶ μέλος ἦδε τὸ Δωρίον· οὐκ ἀγέραςτος
 130 ἔσσειθ' ἅ μολπά, χῶς Ὀρφεὺς πρόσθεν ἔδωκεν 130

ἀδέα φορμίζοντι παλίσσυτον Εὐρυδίκειαν,
καὶ σὲ Βίων πέμψει τοῖς ὄρεσιν· εἰ δέ τι κηρῶν
συρίσδων δυνάμαν, παρὰ Πλουτέϊ κ' αὐτὸς ἄειδον.

Idyll. II. (Theocr. XX.)

Β ο υ κ ο λ ί σ κ ο ς.

Εὐνείκα μ' ἐρέλασσε θέλοντά μιν ἄδ' ἀφίλῃσαι,
καὶ μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν· „Ἐρρ' ἀπ' ἐμεῖο.
βουκόλος ὦν ἐθέλεις με κύσαι τάλαν; οὐ μεμάθηκα
ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἄστικά χεῖλεα θλίβειν.
5 μὴ τύγῃ μεν κύσσης τὸ καλὸν στόμα μηδ' ἐν ὀνείροις. 5
οἶα βλέπεις· ὁπότε αὖ λαλέεις, ὥς ἄστικά παῖσδεις,
ὥς τρυφῆρ' αἰκάλλεις, ὥς κωτίλα ῥήματα φράσδεις·
ὥς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὥς ἀδέα χαίταν.
χεῖλέα τοι νοσέοντι, χέρεις δέ τοι ἐντὶ μέλαιναι,
10 καὶ κακὸν ἐξόσδεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μὴ με μολύνῃς.“ 10
τοιάδε μυθίζοισα τρὶς εἰς ἔδον ἔπτυσσε κόλπον,
καὶ μ' ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ποτὶ τὴν πόδε συνεχῆς εἶδε
χεῖλεσι μυχθίζοισα καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα,
καὶ πολὺ τῇ μορφῇ θηλύνετο, καὶ τι σεσαρὸς
15 καὶ σοβαρόν μ' ἐρέλασσεν. ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔξεσεν αἷμα, 15
καὶ χροὰ φοινίχθην ὑπὸ τῷ λγος ὥς ῥόδον ἔρσα.
ἥ μὲν ἔβα με λιποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὀργάν,
ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' ἑταῖρα.
ποιμένες, εἴπατέ μοι τὸ κρήνιον· οὐ καλὸς ἐμὶ;
ἄρ' αἱ τίς ἐξαπίνης με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε;
καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπ' ἀνθεον ἄδ' ἴουλος
ὥς κισσὸς ποτὶ πρέμνον, ἐμὰν δ' ἐπύναξεν ὑπήναν,
χαῖται δ' οἶα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο,

καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις·
25 ὄμματά μοι γλαυκᾶς χαροπώτερα πολλὸν Ἀδάνας, 25
καὶ δέμας αὖ πακτᾶς λιπαρώτερον, ἐκ στομάτων δέ
ἔρρεέ μοι φωνὰ γλυκερώτερα ἢ μέλι κηρῶ.
ἄδ' δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἦν σύριγγι μελίσδω,
κῆν ἀνλῶ δονέω, κῆν δῶνακι, κῆν πλαγιαύλῳ.
30 καὶ πᾶσαι καλὸν με κατ' ὄρεα φαντὶ γυναικες, 30
καὶ πᾶσαι με φιλεῦντι· τὰ δ' ἄστικά μ' οὐκ ἐφίλησεν,
ἀλλ', ὅτι βουκόλος ἐμὶ, παρέδραμεν. ἢ οὐ ποτ'
ἀκούει,

ἥ καλὸς ὥς Διὸς υἱὸς ἐν ἄγρεσι πόρτιν ἔλαυνεν;
οὐκ ἔγνω δ', ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μῆνατο βούτα
35 καὶ Φρυγίοις ἐνόμεισεν ἐν ὄρεσι, καὶ τὸν Ἀδωνιν 35
ἐν δρυμοῖσι φίλησε καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν;
Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βουκόλος; ὅντε Σελάννα
βουκολέοντα φίλησεν, ἀπ' Οὐλύμπω δὲ μολοῖσα
λάθριον ἂν νάπος ἦλθε καὶ εἰς ὅμ' αἰδὶ κάθευδε.
40 καὶ τὴν Ῥέα κλαίεις τὸν βουκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τὴν 40
ὦ Κρονίδα διὰ παῖδα βοηνόμον ὄρνις ἐπλάγχθη;
Εὐνείκα δὲ μόνον τὸν βουκόλον οὐκ ἐφίλησεν,
ἂ Κυβέλας κρέσσων καὶ Κύπριδος ἡδὲ Σελάννας.
μηκέτι μηδ' ὦ Κύπρι τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄστν
45 μῆτ' ἐν ὄρει φιλέει, μούνη δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοι. 45

Idyll. III. (Theocr. XXI.)

Ἀ λ ι ε ῖ ς.

Ἀ πενία Διόφαντε μόν' αἱ τέχναις ἐγείρει,
αὐτὰ τῷ μόχθῳ διδάσκαλος· οὐδὲ γὰρ εὖδειν
ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακὰ παρέχοντι μέριμναι.

5 καὶν ὀλίγον νυκτός τις ἐπιμύσσησι, τὸν ὕπνον
 αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐπιπτάμεναι μελεδῶναι.
 Ἰχθύος ἀργευτῆρες ὁμῶς δύο κείντο γέροντες,
 στρωσάμενοι βρύον αὖν ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι,
 κεκλιμένοι κοίτῃ τῷ φυλλίνῳ· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν
 10 κείτο τὰ τᾶς θήρας ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι,
 τοὶ κάλαμοι, τᾶγκιστρα, τὰ φυκίοεντα δέλητα,
 ὀρμιαὶ κύρτοί τε καὶ ἐκ σχοίνων λαβύρινθοι,
 μήρινθοι κώπα τε γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος·
 νέρθεν τᾶς κεφαλᾶς φορμὸς βραχύς, εἶμα τάπης τε.
 οὗτος τοῖς ἄλιεῦσιν ὁ πᾶς στόλος, οὗτος ὁ πλοῦτος.
 15 οὐδὸς δ' οὐ κλήθραν εἶχ', οὐ κύνα· πάντα περισσά,
 πάντ' ἐδόκει τήνοισ· ἅ γὰρ πενία σφας ἐτήρει.
 οὐδεὶς δ' ἐν μέσῳ γείτων πέλεν· ἅ δὲ παρ' αὐτάν
 θλιβομένην καλύβαν τραφερὰν προσέναχε θάλασσα.
 κοῦπω τὸν μέγατον δρόμον ἄννευ ἄρμα Σελάνας,
 20 τοὺς δ' ἄλιεῖς ἤγειρε φίλος πόνος, ἐκ βλεφάρων δέ
 ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον αὐδάν.

ΑΛΙΕΥΣ Α'.

Ψεύδοντ' ὧ φίλε πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον
 τῷ θέρεος μινύθειν, ὅτε τᾶματα μακρὰ φέρει Ζεύς.
 ἤδη μυρὶ ἐσεῖδον ὀνείρατα, κοῦδέπω ἄως.
 25 μὴ λαθόμαν, τί τὸ χρῆμα χρόνων ταὶ νύκτες ἔχοντι.

ΑΛΙΕΥΣ Β'.

Ἄφρ', ἄλλως μέμφῃ τὸ καλὸν θέρος; οὐ γὰρ ὁ καιρός
 αὐτομάτως παρέβα τὸν ἔδν δρόμον· ἀλλὰ τὸν ὕπνον
 ἅ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τοι.

ΑΛΙΕΥΣ Α'.

Ἄρ' ἔμαθες κρίνειν πόλιν ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον.
 30 οὐ σε θέλω τῷ μῶ φαντάσματος ἤμεν ἄμοιρον.
 ὧς καὶ τὰν ἄγρην, τῶνείρατα πάντα μερίζεν.

εἴ γὰρ ἂν εἰκάξαις κατὰ τὸν νόον· οὗτος ἄριστος
 ἐστὶν ὀνειροκρίτας, ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ' ᾧ νοῦς.
 ἀλλ' ὥς καὶ σχολά ἐστι—τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις
 35 κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι μηδὲ καθεύδων,
 ἄδων ἐν δρυμῷ, τὸ δὲ λύχνιον ἐν πρυτανείῳ·
 φαντὶ γὰρ ἀργυπνίαν τὰδ' ἔχειν—θέλε δὴ ποτε
 νυκτός
 ὄψιν, πᾶ τοι ἔοικε λέρειν, μανύεν ἐταίρῳ.
 δειλινὸν ὥς κατέδαρθον, ἐν εἰναλίοισι πόνοισιν
 40 —οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος, ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥρᾳ,
 εἰ μέμνη; τᾶς γαστρὸς ἐφειδόμεθ'—εἶδον ἐμαυτὸν
 ἐν πέτρᾳ μεμαῶτα, καθεζόμενος δ' ἐδόκενον
 ἰχθύας, ἐκ καλάμων δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν.
 καὶ τις τῶν τρυφερῶν ὠρέξατο· καὶ γὰρ ἐν ὕπνοισι
 45 πᾶσα κύων ἄρκτον μαντεύεται, ἰχθύα κηγών.
 χῶ μὲν τῶγκίστρω ποτεφύετο, καὶ ῥέεν αἶμα,
 τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῷ κινήματος ἀγκύλον εἶχον·
 τῷ χέρε τεινομένῳ περικλῶν νέμον εὐρὺν ἀγῶνα.
 πῶς μὲν ἔλω μέγαν ἰχθὺν ἀφανροτέροισι σιδάροις;
 50 εἶθ' ὑπομιμνάσκων τῷ τρώματος ἠρέμ' ἐνυξά,
 καὶ νύξας ἐγάλαξα, καὶ οὐ φεύγοντ' ἐνέτεινα.
 ἦνυσ' ἔλῶν τὸν ἄεθλον, ἀνείλκυσα χρύσειον ἰχθύν,
 πάντ' ἄ γέ τοι χρυσῷ πεπυκασμένον· εἶχε δὲ δεῖμα,
 μῆτι Ποσειδάωνι πέλει πεφιλημένος ἰχθύς
 55 ἢ τάχα τᾶς γλαυκᾶς κειμήλιον Ἀμφιτρίτης.
 ἠρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τῶγκίστρω ἀπέλυσα,
 μὴ ποτὶ τῷ στόματος τῶγκίνια χρυσὸν ἔχοντι.
 καὶ τὸν μὲν σπεύσας ὅκ' ἀνάγαγον εὐσπείρατον,
 ὥμοσα μηκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θεῖναι,
 60 ἀλλὰ μενεῖν ἐπὶ γᾶς καὶ τῷ χρυσῷ βασιλεύσειν.
 ταῦτά με κᾶξήγειρε, τὴν δ' ὧ ξένη λοιπὸν ἐρεῖδε
 τὰν γνώμαν· ὄρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.

ΑΛΙΕΥΣ Β'.

καὶ σύγε τί τρέσσεις; οὐκ ὤμωσας· οὐδὲ γὰρ ἰχθύν
 χρούσειον ὡς ἴδες εὐρες, ἴσα δ' ἦν ψεύδεσιν ὄψις.
 65 εἰ — μὴ γὰρ κνώσσω — τὸ τὰ χωρία ταῦτα ματεύεις ἔς
 Ὀλπις τῶν ὕπνων, ξάτει τὸν σάρκινον ἰχθύν,
 μὴ σὺ θάνῃς λιμῶ καπλὶ χρυσοῖσιν ὀνείροις.

Idyll. IV. (Theocr. XIX.)

Κ η ρ ι ο κ λ έ π τ η ς.

Τὸν κλέπταν πότε Ἔρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα
 κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον, ἄκρα δὲ χειρῶν
 δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὃ δ' ἄλγεε καὶ χέρ' ἐφύση
 καὶ τὰν γὰρ ἐπάταξε καὶ ἄλατο, τᾷ δ' Ἀφροδίτῃ
 5 δεῖξέ τε τὰν ὀδύναν καὶ μέμφετο, ὅτι γέ τυτθὸν
 κηρίον ἐστὶ μέλισσα καὶ ἀλίκα τραύματα ποιεῖ.
 χά μάτηρ γελάσασα· τί δ'; οὐκ ἴσος ἐσσι μελίσσαις,
 ὡς τυτθὸν μὲν ἴης, τὰ δὲ τραύματα ἀλίκα ποιεῖς;

Idyll. V. (Theocr. XXIII.)

Ἐ ρ α σ τ ή ς.

Ἀνὴρ τις πολύφιλτρος ἀπηνέος ἦρατ' ἐφάβω
 τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ἔμοιω.
 μίσει τὸν φιλέοντα καὶ οὐδὲ ἐν ἄμερον εἶχε,
 κούκ ἦδει τὸν Ἔρωτα, τίς ἦν θεός, ἀλίκα τόξα
 5 χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ καὶ Δία βάλλει·
 πάντα δὲ κὰν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρήσ.

οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, οὐκ ἀμάρνγμα
 χεῖλος, οὐκ ὄσσω λιπαρὸν σέλας, οὐ ῥόδα μάλων,
 οὐ λόγος, οὐχὶ φιλάματ' ἐκούφιζον τὸν ἔρωτα.
 10 οἷα δὲ θῆρ ὑλαῖος ὑποπτέυῃσι κυνάρως,
 οὕτως πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν· ὥρια δ' αὐτῷ
 χεῖλα καὶ κῶραι δεινὸν βλέπος εἶχον ἀνάγκας·
 τᾷ δὲ χολᾷ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο, φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς
 ὃ πρὶν τοῖς ῥέθεσιν περικείμενος. ἀλλὰ καὶ οὕτως
 15 ἦν καλός· ἐξ ὀργᾶς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστάς.
 λοῖσθιον οὐκ ἤνεια τόσαν φλόγα τᾶς Κυthereias,
 ἀλλ' ἐλθὼν ἐκλαίει ποτὶ στρυγνοῖσι μελάρθοις,
 καὶ κύσε τὰν φλιάν, οὕτω δ' ἀντείνετο φωνᾷ·
 „Αἰρεῖ παῖ καὶ στρυγνέ, κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνης,
 20 λάτνε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξιε, δῶρά τοι ἦλθον
 λοῖσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον· οὐκέτι παρ σέ
 κῶρε θέλω αὐτίς ποχ', ὀρώμενος ἀλλὰ βαδίζω,
 ἐνθα τύ μεν κατέκρινας, ὅπη λόγος ἦμεν ἀταρπόν
 ξυνάν, τοῖσιν ἐρῶσι τὸ φάρμακον ἐνθα τὸ λᾶθον.
 25 ἀλλὰ καὶ ἦν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω,
 οὐδ' οὕτως σβέσσω τὸν ἐμὸν πόθον. ἄρτι δὲ χαίρειν
 τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιτέλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον.
 καὶ τὸ ῥόδον καλόν ἐστι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει·
 καὶ τὸ ἴον καλόν ἐστιν ἐν εἰαρι, καὶ ταχὺ γηρᾷ·
 30 καὶ κάλλος καλόν ἐστι τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῆ.
 ἦξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὅπανίκα καὶ τὸν φιλάσεις,
 ἀνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἀλμυρὰ κλαύσεις.
 ἀλλὰ τὸ παῖ καὶ τοῦτο πανύστατον ἀδύ τι ῥέξον·
 35 ὀππότεν ἐξενθῶν ἠρτημένον ἐν προθύροισι
 τοῖσι τεοῖσιν ἰδῇς τὸν τλάμονα, μὴ με παρενθῇς,

λευκὸν τὸ κρῖνον ἐστί, μαραίνεται ἀνίκα πίπτει.
 ἅ δὲ χιών λευκά, καὶ τάκεται ἀνίκα παχθῇ.

στᾶδι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον, ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ
 λῦσον τᾶς σχοίνω με καὶ ἀμφίθες ἐκ ῥεθέων σῶν
 εἴματα καὶ κρύψόν με, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον, 40
 καὶ νερῶν χάρισαι τὰ σὰ χεῖλεα. μὴ με φοβαθῆς.
 οὐ δύναμαι σίνειν σε, διαλλάξεις με φιλάσας.
 χῶμα δέ μοι χῶσόν τι, τό μεν κρύψει τὸν ἔρωτα.
 καὶ ἀπίης, τόδε μοι τρίς ἐπαίασον· ὦ φίλε κείσαι.
 ἦν δὲ θέλῃς, καὶ τοῦτο· καλὸς δέ μοι ὦλεθ' 45
 ἑταῖρος.

γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοῖς τοίχοισι χαράξω·
 45 τοῦτον ἔρως ἔκτεινεν. ὁδοιπόρε, μὴ πα-
 ροδεύσης,
 ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον· ἀπηνέα εἶχεν ἑταῖ-
 ρον.

Ῥόδ' εἰπὼν λίθον εἶσεν, ἐρυσάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
 ἄχρῃς γεισοπόδων, φοβερόν λόχον ἄπτει' ἀπ' αὐτῶν, 50
 τὰν λεπτὰν σχοινίδα, βρόχον δ' ἐμβαλλε τραχήλῳ,
 τὰν ἔδραν δ' ἐκύλισεν ἀπαὶ ποδός, ἥδ' ἐκρεμάσθη
 νεκρός. ὃ δ' αὖτ' ὤϊξε θύρας καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
 αὐλᾶς ἔξ ἰδίας ἡρτημένον, οὐδ' ἐλυγίχθη
 τὰν ψυχάν, οὐ κλαῦσεν ἔδν φόνον, ἀλλ' ἐπὶ νεκρῷ 55
 εἴματα πάντ' ἐμίανεν, ἐφαβικά βαῖνε δ' ἐς ἄθλα
 γυμνασίων, καὶ τῇδε φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν,
 καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε, τὸν ὕβρισε· λαϊνέας δέ
 ἵπτατ' ἀπὸ κρηπίδος ἐς ὕδατα· τῷ δ' ἐφ' ὕπερθε
 ἄλατο καὶ τῷγαλμα, κακὸν δ' ἔκτεινεν ἐφαβόν· 60
 νᾶμα δ' ἐφοινίχθη· παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά·
 60 „χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
 στέργετε δ' οἱ μισεῦντες· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.“

Idyll. VI. (Bion. XV.)

Ἐπιθαλάμιος Ἀχιλλέως καὶ Δηιδαμείας.

ΜΥΡΣΩΝ.

Ἀῆς νύ τί μοι Λυκίδα Σικελὸν μέλος ἀδὸν λιγαίνειν,
 ἱμερόεν γλυκύθυμον ἔρωτικόν, οἶον ὁ Κύκλωψ
 ἄεισεν Πολύφαμος ἐπ' ἥονι τῇ Γαλατείᾳ;

ΛΥΚΙΔΑΣ.

κῆμοι συρίσδεν Μύρσων φίλον· ἀλλὰ τί μέλψω;

ΜΥΡΣΩΝ.

5 Σκύριον ὃν Λυκίδα ξαλώμενος ἄδες ἔρωτα, 5
 λάθρια Πηλείδαο φιλάματα, λάθριον εὐνάν,
 πῶς παῖς ἔσματο φᾶρος, ὅμως δ' ἐψεύσατο μορφάν
 καὶ νόμος ἐν κώραις Λυκομηδίσι οὐκ ἀλεγόσαις,
 οὐδ' εὐδεν κατὰ παστὸν Ἀχιλλέα Δηιδαμείας.

ΛΥΚΙΔΑΣ.

10 Ἄρπασε τὰν Ἑλέναν πόθ' ὁ βονκόλος, ἄγε δ' ἐς Ἰδαν, 10
 Οἰνώνη κακὸν ἄλγος. ἐχώσατο δ' ἅ Λακεδαίμων.
 πάντα δὲ λαὸν ἄγειρεν Ἀχαικόν, οὐδέ τις Ἑλλήν,
 οὔτε Μυκηναίων οὔτ' Ἡλίδος οὔτε Λακωνίων,
 15 μείνεν ἔδν κατὰ δῶμα, φέρον δὲ σὺν αἰνὸν Ἄρηα.
 λάνθανε δ' ἐν κώραις Λυκομηδίσι μούνος Ἀχιλλεύς, 15
 εἴρια δ' ἀνθ' ὅπλων ἐδιδάσκετο, καὶ χερὶ λευκᾷ
 παρθενικὸν κόρον εἶχεν, ἐφαίνετο δ' ἥντε κώρα·
 καὶ γὰρ ἴσον τήναις θηλύνετο, καὶ τόσον ἄνθος
 20 χιονέαις πόρφυρε παρησί, καὶ τὸ βάδισμα
 παρθενικῆς ἐβάδιζε, κόμας δ' ἐπύκαζε καλύπτρη.
 20 θυμὸν δ' ἀνέρος εἶχε, καὶ ἀνέρος εἶχεν ἔρωτα.
 ἐξ αὐτοῦ δ' ἐπὶ νύκτα παρῆζετο Δηιδαμεία,
 καὶ ποτὲ μὲν τήνας ἐφίλει χέρα, πολλὰν δ' αὐτᾶς

στάμονα καλὸν ἄειρε, τάχ' ἀδέα δὲ κρόκ' ἐπήνει·
 25 ἥσθιες δ' οὐκ ἄλλα σὺν ὁμάλικι, πάντα δ' ἐποίει 25
 σπεύδων κοινὸν ἐς ὕπνον. ἔλεξέ νυ καὶ λόγον αὐτάν
 ἄλλαι μὲν κνώσσουσι σὺν ἀλλήλαισιν ἀδελφαί,
 αὐτὰρ ἐγὼ μούνα, μούνα σὺ δὲ νύμφα καθεύδεις.
 αἱ δύο παρθενικαὶ συνομάλικες, αἱ δύο καλαί
 30 ἀμὰ μόναι κατὰ λέκτρα καθεύδομες· ἃ δὲ πονηρά 30
 νύξ ἄτ' ἀδολίκα με κακῶς ἀπὸ σεῖο μερίσδει.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σεῖο

Idyll. VII. (Theocr. XXVII.)

Ὁ α ρ ι σ τ υ ς.

(Deest initium.)

ΚΟΡΗ.

Τὴν πινυτὴν Ἑλέναν Πάρις ἤρπασε βουκόλος ἄλλος.

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλλον ἐκοῖσ' Ἑλένα τὸν βουκόλον ἐστὶ φιλεῦσα.

ΚΟΡΗ.

μὴ καυχῶ σατυρίζε· κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἐστὶ καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις.

ΚΟΡΗ.

5 τὸ στόμα μεν πλύνω καὶ ἀποπτύω τὸ φίλαμα. 5

ΔΑΦΝΙΣ.

πλύνεις χεῖλεα σεῖο; δίδου πάλιν ὕφρα φιλάσω.

ΚΟΡΗ.

καλὸν σοι δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄζυγα κώραν.

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ καυχῶ· τάχα γὰρ σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἦβη.

ΚΟΡΗ.

ἃ σταφυλὶς σταφίς ἐστ', οὐδὲ ῥόδον αὖτον ὀλεῖται.

ΔΑΦΝΙΣ.

10 δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους, ἵνα σοὶ τινα μῦθον ἐνίψω. 10

ΚΟΡΗ.

οὐκ ἐθέλω· καὶ πρὶν με παρήπαφες ἀδέε' μύθῳ.

ΔΑΦΝΙΣ.

δεῦρ' ὑπὸ τὰς πετέας, ἵν' ἐμᾶς σύριγγος ἀκούσης.

ΚΟΡΗ.

τὴν σαυτοῦ φρένα τέρεπ'· ὀξύθροον οὐδὲν ἀρέσκει.

ΔΑΦΝΙΣ.

φευ φεῦ τᾶς Παφίας χόλον ἄζω καὶ σύγε κώρα.

ΚΟΡΗ.

15 χαιρέτω ἃ Παφία· μόνον ἵλαος Ἀρτεμις εἴη. 15

ΔΑΦΝΙΣ.

μὴ λέγε, μὴ βάλλη σε καὶ ἐς λίνον ἄκριτον ἐνθήης.

ΚΟΡΗ.

βαλλέτω ὡς ἐθέλει· πάλιν Ἀρτεμις ἄμμιν ἀρήγει. 17

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐ φεύγεις τὸν Ἑρώτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη. 19

ΚΟΡΗ.

φεύγω ναὶ τὸν Πᾶνα· σὺ δὲ ζυγὸν αἶεν ἀείρας. 20

ΔΑΦΝΙΣ.

20 δειμαίνω, μὴ δὴ σε κακωτέρῳ ἀνέρι δώσει.

μήπιβάλῃς τὴν χεῖρα, καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύξω. 18

ΚΟΡΗ.

πολλοί μ' εὖ μνῶντο, νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἐκήλει.

ΔΑΦΝΙΣ.

εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστῆρ τεὸς ἐνθάδ' ἱκάνω.

ΚΟΡΗ.

καὶ τί φίλος ῥέξαιμι; γάμοι πλήθουσιν ἀνίας.

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐκ ὀδύνην, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορεῖν. 25

ΚΟΡΗ.

ναὶ μάν φασι γυναικας ἐοὺς τρομέειν παρακοίτας. 25

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλλον αἰεὶ κροτέουσι· „τίνα τρομέουσι γυναικες;“

ΚΟΡΗ.

ὠδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Εἰλειθυίης.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ τεῇ βασιλείᾳ μογοστόκος Ἄρτεμις ἐστίν.

ΚΟΡΗ.

ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω, μὴ καὶ χροα καλὸν ὀλέσσω. 30

ΔΑΦΝΙΣ.

ἦν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψει ἦβας. 30

ΚΟΡΗ.

καὶ τί μοι ἔθνον ἄγεις γάμον ἄξιον, ἦν ἐπινεύσω;

ΔΑΦΝΙΣ.

πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἔξεις.

ΚΟΡΗ.

ὄμνυε μὴ μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπενθεῖν.

ΔΑΦΝΙΣ.

οὐ μαυτὸν τὸν Πᾶνα, καὶ ἦν ἐθέλῃς με διῶξαι. 35

ΚΟΡΗ.

35 τεύχεις μοι θαλάμους, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλὰς;

ΔΑΦΝΙΣ.

τεύχω σοι θαλάμους· τὰ δὲ δῶματα κελὰ νομεῦσι.

ΚΟΡΗ.

πατρὶ δὲ γηραλέῳ τίνα μάν, τίνα μῦθον ἐνίψω;

ΔΑΦΝΙΣ.

αἰνήσει σεο λέκτρον, ἐπὶν ἐμὸν οὔνομ' ἀκούσῃ.

ΚΟΡΗ.

οὔνομα σὸν λέγε τῆνο· καὶ οὔνομα πολλά κε τέρποι. 40

ΔΑΦΝΙΣ.

40 Δάφνις ἐγὼ, Λυκίδας τε πατήρ, μήτηρ δὲ Νομαίη.

ΚΟΡΗ.

ἐξ εὐηγενέων· ἀλλ' οὐ ἔθεν εἰμὶ χερσίων.

ΔΑΦΝΙΣ.

οἶδ', ἄκρα τιμὴ ἐσσί, πατήρ δὲ τοί ἐστι Μενάλκας.

(Desunt quaedam.)

ΚΟΡΗ.

δεῖξον ἐμοὶ ἔθεν ἄλσος ὅπη. πόθεν ἴσταται αἶας;

ΔΑΦΝΙΣ.

δεῦρ' ἴδε, πῶς ἀνθεῦσιν ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι. 45

ΚΟΡΗ.

45 αἶγες ἐμαὶ βόσκεισθε, τὰ βουκόλῳ ἔργα νοήσω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ταῦροι καλὰ νέμεσθ', ἐμὰ παρθένῳ ἄλσεα δεῖξω.

ΚΟΡΗ.

τί ῥέξεις σατυρίσκε; τί δ' ἐνδοθεν ἄψαο μαζῶν;

ΔΑΦΝΙΣ.

μᾶλα τίνα πρᾶτιστα τάδε χνοάοντα διδάξω.

ΚΟΡΗ.

ναρκῶ ναι τὸν Πᾶνα. τεὴν πάλιν ἔξελε χεῖρα.

ΔΑΦΝΙΣ.

50 θάρσει κῶρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὥς μᾶλα δειλᾶ.

ΚΟΡΗ.

βάλλεις εἰς ἀμάραν με καὶ εἴματα καλὰ μαιίνεις.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλ' ὑπὸ σοὺς πέπλους ἀπαλὸν νάκος ἡνίδε βάλλω.

ΚΟΡΗ.

φεῦ φεῦ καὶ τὰν μίτρην ἀπ' ὀσφύος; ἐς τί δ' ἔλυσας;

ΔΑΦΝΙΣ.

τᾷ Παφίᾳ πρᾶτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάξω.

ΚΟΡΗ.

55 μίμνε τάλαν· τάχα τίς τοι ἐπέρχεται· ἤχον ἀκούω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλήλαις λαλέουσι τεὸν γάμον αἱ κυπάρισσοι.

ΚΟΡΗ.

ἀμπεχόνην ποίησας ὅλον ῥάκος· εἰμὶ δὲ γυνὴν.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἄλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μείζονα δώσω.

ΚΟΡΗ.

φῆς μοι πάντα δόμεν· τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἄλλα
δοίης.

ΔΑΦΝΙΣ.

60 αἰθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.

ΚΟΡΗ.

Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα σοῖς ῥήμασιν οὐκέτι πιστῇ.

ΔΑΦΝΙΣ.

ῥέξω πόρτιν Ἐρωτι καὶ αὐτὰν βοῦν Ἀφροδίτῃ.

ΚΟΡΗ.

παρθένος ἐνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρπω.

ΔΑΦΝΙΣ.

ἀλλὰ γυνὴ μήτηρ, τεκέων τροφός, οὐκέτι κῶρα.

65 Ὡς οἱ μὲν χλοεροῖσιν λαινόμενοι μελέεσσιν
ἀλλήλοις ψιθύριζον. ἀνύετο φῶριος εὐνή.

χῆ μὲν ἀνεγρομένη στήν' ἔστιχε μᾶλα νομεύειν
ὄμμασιν αἰδομένοις, κραδίη δὲ οἱ ἐνδον ἰάνθη,
ὅς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας κεκορημένος εὐνᾶς.

Idyll. VIII. (Mosch. IV.)

Μ ε γ ἄ ρ α.

„Μῆτερ ἐμή, τίφθ' ὧδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάπτεις
ἐκπάγλως ἀχέουσα, τὸ πρὶν δέ τοι οὐκέτ' ἔρευθος
σφῆζετ' ἐπὶ ῥεθέεσσι; τί μοι τόσον ἡνίχσαι;
ἦρ' ὅ τοι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα φαίδιμος υἱός
5 ἀνδρὸς ὕπ' οὐτιδανοῖο, λέων ὥσειθ' ὑπὸ νεβροῦ;
ὦμοι ἐγώ, τί νυ δὴ με θεοὶ τόσον ἠτίμασσαν
ἀθάνατοι; τί νύ μ' ὧδε κακῇ γονέες τέκον αἰσῇ;
δύσμορος, ἦτ' ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον,
τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν
10 ἦδ' ἔτι νῦν σέβομαί τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν·
τοῦ δ' οὔτις γένετ' ἄλλος ἀποτμότερος ζώντων,
οὐδὲ τόσων σφετέρησιν ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων.
σχέτλιος, ὅς τόξοισιν, ἃ οἱ πόρεν αὐτὸς Ἀπόλλων
ἢ εἰς Κηρῶν ἢ Ἐρινύος αἰνὰ βέλεμνα,

15 παιδας εὐς κατέπεφνε καὶ ἐκ φίλον εἴλετο θυμόν
 μαινόμενος κατὰ οἶκον, ὃ δ' ἐμπλεος ἔσκε φρόνιο.
 τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 βαλλομένους ὑπὸ πατρί, τὸ δ' οὐδ' ὄναρ ἤλυθεν
 ἄλλω.

οὐδέ σφιν δυνάμην ἀδινὸν καλέουσιν ἀρῆξαι
 20 μητέρ' ἐήν, ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκητον κακὸν ἦεν.
 ὥς δ' ὄρνις δύρεται ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
 ὀλλυμένοις, οὔστ' αἰνὸς ὄφιν ἐτι νηπιάρχοντας
 θάμνοισι ἐν πυκνοῖσι κατεσθίη· ἢ δὲ κατ' αὐλὰς
 25 πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ,
 οὐδ' ἄρ' ἔχει τέκνοισιν ἐπαρκέσαι· ἢ γὰρ οἱ αὐτῇ
 ἄσπον ἵμεν μέγα τάρβος ἀμειλίχιοιο πελώρου·
 ὥς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον γόνον αἰάξουσα
 μαινομένοισι πόδεσσι δόμον κατὰ πολλὸν ἐφοίτων.
 ὥς γ' ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα θνήσκουσα καὶ αὐτῇ
 30 κείσθαι φαρμακόμεντα δι' ἥπατος ἰὸν ἔχουσα,

Ἄγτεμι θηλυτέρῃσι μέγα κρείουσα γυναιξί.
 τῷ χ' ἡμέας κλαύσαντε φίλῃσ' ἐνὶ χερσὶ τοκήης
 πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁμοίης,
 35 καὶ κεν ἕνα χρύσειον ἐς ὅστέα κρωσσὸν ἀπάντων
 λέξαντες κατέδαψαν, ὅθι πρῶτον γενόμεσθα.
 νῦν δ' οἱ μὲν Θήβην ἱπποτρόφον ἐνναίουσιν
 Ἀονίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες·
 αὐτὰρ ἐγὼ Τίρυνθα κατὰ κρηναὴν πόλιν Ἥρης
 40 πολλοῖσιν δύστηνος ἰάπτομαι ἄλγεσιν ἤτορ
 αἶεν ὁμῶς· δακρύων δὲ πάρεστί μοι οὐδ' ἔ' ἐρωή.
 ἀλλὰ πόσιν μὲν ὁρῶ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
 οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ· πολέων γὰρ οἱ ἔργον ἐτοῖμον
 μόχθων, τοὺς ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἡδὲ θάλασσαν
 μοχθίζει πέτρης ὅγ' ἔχων νόον ἢ ἐσιδήσου

45 καρτερόν ἐν στήθεσσι· σὺ δ' ἥ' ὅτε λείβεται ὕδωρ,
 νύκτας τε κλαίουσα καὶ ἐκ Διὸς ἤμαθ' ὀπόσσα.
 ἄλλος μὲν οὐκ ἂν τις εὐφροῇ με παραστάς
 κηδεμόνων· οὐ γὰρ σφε δόμων κατὰ τείχος ἔεργει.
 καὶ λίην πάντες γε πέρην πιτυώδεος Ἰσθμοῦ
 50 ναίουσ', οὐδέ μοι ἔστι πρὸς ὄντινά κε βλέψασα
 οἶα γυνὴ πανάποτμος ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ,
 νόσφί γε δὴ Πύρρης συνομαίμονος· ἢ δὲ καὶ αὐτῇ
 ἀμφὶ πόσει σφετέρῳ πλέον ἄχνηται Ἰφικλῆι,
 σὼ νίει· πάντων γὰρ οἴζυρῳάτα τέκνα

55 γείνασθαι σε θεῶ τε καὶ ἀνέρι θνητῷ ἔολπα.
 Ὡς ἄρ' ἔφη· τὰ δὲ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μῆλων
 κύκλον ἐς ἡμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἔχοντο,
 μνησάμενη τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα τοκήων.
 ὥς δ' αὐτῶς δακρύοισι παρήια λευκὰ ἐδίαινε
 60 Ἀλκμήνῃ· βαρὺ δ' ἦγε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχουσα
 μῦθοισιν πυκνοῖσι φίλῃν νυὸν ὧδε μετηνύδα·

„Δαιμονίη παίδων, τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο
 πευκαλίμαις; πῶς ἅμ' ἐθέλεις ὀροθυνέμεν ἅμφω
 κήδε' ἄλαστα λέγουσα; τὰ δ' οὐ νῦν πρῶτα κέ-
 κλανται.

65 ἢ οὐχ ἄλλης, οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἶεν ἐπ' ἡμᾶρ
 γεινομένοις; μάλα μὲν γε φιλοφληνῆς κέ τις εἴη,
 ὅστις ἀριθμήσειν ἐν ἐφ' ἡμετέροισι ἀχέεσσι
 θαρσοίη· τοιῆσδ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἴσης.
 καὶ δ' αὐτὴν ὁρώω σε φίλον τέκος ἀτρυτοῖσιν
 70 ἄλγεσι μοχθίζουσιν· ἐπιγνώμων δὲ τοί εἰμι
 ἀσχαλάαν, ὅτε δὴ γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.
 καὶ σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι ἡδ' ἐλεαίρω,
 οὐνεκεν ἡμετέροιο λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔσχεις,
 ὅσθ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται.
 75 ἴστω γὰρ Κούρη τε καὶ εὐέανος Δημήτηρ,

ἄς κε μέγα βλαφθεῖς τις ἐκὼν ἐπιόρκον ὁμόσσαι
 δυσμενέων, μηθέν σε χερείοτερον φρεσὶν ἦσι
 στέργειν ἢ εἰπέρ μοι ὑπὲρ νηδυόφιν ἦλθες
 καὶ μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα.
 80 οὐδ' αὐτήν γε νῦ πάμπαν ἔολπά σε τοῦτό γε λήθειν. 80
 τῷ μὴ μ' ἐξείπης πότ' ἐμὸν θάλος, ὥς σευ ἀκηδέω.
 μηδ' εἴ κ' ἠῦκόμου Νιόβης πυκινώτερα κλαίω.
 οὐθέν γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνου γοάσθαι
 μητέρι δυσπαθέοντος· ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμνον
 85 πρὶν ἢ πέρ τ' ἰδέειν μιν, ὕφ' ἥπατι εἴσω ἔχουσα, 85
 καὶ με πυλάρταο σχεδὸν ἤγαγεν Αἰδωνῆος·
 ὧδέ εἰ δυστοκέουσα κακὰς ὠδῖνας ἀνέτλην.
 νῦν δέ μοι οἴχεται υἱὸς ἐπ' ἀλλοτρίης νέον ἄθλον
 ἐκτελέων· οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἴτε μιν αὐτὶς
 90 ἐνθάδε νοστήσανθ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ οὐκί. 90
 πρὸς δ' ἔτι μ' ἐποίησε διὰ γλυκὺν αἰνὸς ὄνειρος
 ὕπνον· δειμαίνω δὲ παλίγκοτον ὄψιν ἰδοῦσα
 ἐκπάγλως, μή μοι τι τέκνοισι ἀποθύμιον ἔρπη.
 εἶδατο γάρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χερσὶ
 95 παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρησι, βίη Ἡρακληεῖη· 95
 τῇ μεγάλῃν ἐλάχαινε δεδεγμένος ὥς ἐπὶ μισθῷ
 τάφρον τηλεθάοντος ἐπ' ἐσχατιῇ τινος ἄγρου,
 γυμνὸς ἄτερ γλαίνης τε καὶ εὐμίτροιο χιτῶνος.
 αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργου
 100 καρτερόν οἶνοφόροιο πονεύμενος ἔρκος ἀλώης, 100
 ἦτοι ὁ λίστρον ἐμελλεν ἐπὶ προύχοντος ἑρείσας
 ἀνδρήρου καταδύναι, ἃ καὶ πάρος εἵματα ἔστο·
 ἐξαπλῆς δ' ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βαθείης
 πῦρ ἄμοτον, περὶ δ' αὐτὸν ἀθέσφατος εἰλείτο φλόξ.
 105 αὐτὰρ ὄγ' αἶν ὅπισθε θεοῖς ἀνεγάζετο ποσσίν, 105
 ἐκφυγείν μεμῶς ὁλοὸν βέλος Ἡφαίστοιο·
 αἰεὶ δὲ προπάροιθεν ἐοῦ χροὸς ἦν τε ῥέερον

νώμασκεν μακέλην· περὶ δ' ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα
 πάπταινε, μὴ δὴ μιν ἐπιφλέξει δῆιον πῦρ.
 110 τῷ μὲν ἀοσσηῖαι λελημένος, ὥς μοι ἔκτο, 110
 Ἴφικλέης μεγάρθυμος ἐπ' οὐδὲι κάππεσ' ὀλισθῶν
 πρὶν ἔλθειν, οὐδ' ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ' αὐτὶς,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔκειτο, γέρον ὥσειτ' ἀμενηνός,
 ὄντε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπές
 115 καππεσέειν· κεῖται δ' ὄγ' ἐπὶ χθονὸς ἔμπεδον αὐτῶς, 115
 εἰσόκέ τις χειρὸς μιν ἀνειρύσσει παρίοντων
 αἰδεσθεὶς ὅπιδα τρομερὴν πολιοῖο γενείου.
 ὥς ἐν γῇ λελλαστο σακεσπάλος Ἴφικλείης·
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαίεσκον ἀμηχανέοντας ὀρῶσα
 120 παῖδας ἐμούς, μέχρι δὴ μοι ἀπέσσυτο νῆδυμος ὕπνος 120
 ὀφθαλμῶν, ἥως δὲ παραντίκα φαινόλις ἦλθε.
 τοῖα φίλῃ μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐποίησαν
 παννυχίη· τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρουσθῆα τρέποιο
 οἴκον ἄφ' ἡμετέροιο, γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνῳ
 125 θυμὸς ἐμός, μηδ' ἄλλο παρὲν τελέσειε τι θαύμων. 125

Idyll. IX. (Theocr. XXV.)

Ἡ ρ α κ λ ῆ ς Λ ε ο ν τ ο φ ὀ ν ο ς.

* * * * *

Τὸν δ' ὁ γέρον προσέειπε βοῶν ἐπίουρος ἀροτρεὺς
 παυσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο·
 „Ἐκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ' ἐρεεῖνεις,
 Ἐρμῆα ἀζόμενος δεινὴν ὅπιν εἰνὸδίοιο·
 5 τὸν γάρ φασι μέριστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι, 5
 εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηται τις ὁδότην.
 ποῖμναι μὲν βασιλῆος εὐτρυχεῖς Ἀνγείαιο

οὐ πᾶσαι βόσκονται ἴαν βόσιν οὐδ' ἓνα χῶρον·
 ἀλλ' αὐτὸν δὲ νέμονται ἐπ' ὅχθαις ἄμφ' Ἑλισσίντος,
 10 αὐτὸν δ' ἱερὸν θείοιο παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο, 10
 αὐτὸν δ' ἐπὶ Βουπρασίῳ πολυβότρυος, αὐτὸν δὲ καὶ ὧδε·
 χωρὶς δὲ σηκοὶ σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάσταις.
 αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσιν περ ἔμπης
 πάντεςσιν, νομοὶ ὧδε τεθηλότες αἰὲν ἔασι
 15 Μηνίου ἄμ' μέγα τίφος, ἔπει μελιηδέα ποιήν 15
 λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπόδροσοι εἰάμεναι τε
 εἰς ἄλιν, ἥ ῥα βόεσσι μένος κεραῆσιν ἄξει.
 αὐλὶς δὲ σφισιν ἦδε τεῆς ἐπὶ δεξιᾷ χειρὸς
 φαίνεται εὖ μάλα πᾶσι πέτρην ποταμοῖο ῥέοντος,
 20 κείνη ὅθι πλατάνιστοι ἐπηεταναὶ πεφύασι 20
 χλωρὴ τ' ἀγριέλαιος, Ἀπόλλωνος νομίῳ
 ἱερὸν ἄγαλμ' ὧ ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο.
 εὐθύς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροῖώταις
 δέδμηθη, οὐ βασιλῆι πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον
 25 ῥυόμεθ' ἐνδυκέως, τριπόλοις σπόρον ἐν νεοῖσιν 25
 ἔσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοις ὁμοίως.
 οὕρους μὲν ἴσχουσι φυτοσκάφοι οἱ πολύεργοι,
 ἐς ληνούς δ' ἰκνεῦνται, ἐπὶν θέρος ὠριον ἔλθῃ.
 πᾶν γὰρ δὴ πεδῖον τόδ' ἐπίφρονος Ἀνγείας,
 30 πυροφόροι τε γύαι καὶ ἄλωαι δεινδρήεσσαι, 30
 μέγχι ἐπ' ἐσχατίας πολυπίδακος ἀκρωρείης,
 ἃς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἡμᾶρ,
 ἢ δίκη οἰκῆων, οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῦ.
 ἀλλὰ σύ περ μοι ἐνισπε, τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ
 35 ἔσσεται, οὐτινος ὧδε κεχρημένος εἰλήλουθας, 35
 ἢ τίτις Ἀνγείην ἢ καὶ δμῶν τινὰ κείνου
 δίζχει, οἷ οἱ ἔασι. ἐγὼ δὲ κέ τοι σάφα εἰδώς
 ἀτρεκέως εἶποιμ', ἔπει οὐ σέ γέ φημι κακῶν ἔξ
 ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν ἐοικότα φύμεναι αὐτόν,

οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἦρά νυ παῖδες 40
 ἀθανάτων τοιοῦδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασι. 40
 Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός·
 „Ναὶ γέρον Ἀνγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν
 εἰσιδέειν· τοῦ γὰρ με καὶ ἦγαγεν ἐνθάδε χρεῖῳ.
 45 εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ' κατὰ ἄστυ μένει παρὰ οἷσι πολίταις 45
 δήμου κηδόμενος, διὰ δὲ κρίνουσι θέμιστας,
 δμῶν δὴ τίνα πρέσβυ σύ μοι φράσον ἡγεμονεύσας,
 ὅστις ἐπ' ἀγρωτῶν γεραρότερος αἰσυμνήτης,
 ὧς κε τὸ μὲν εἶποιμι, τὸ δ' ἐκ φαιμένοιο πυθολίμην.
 50 ἄλλον δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδενέα φωτῶν. 50
 Τὸν δ' ὁ γέρον ἐξαυτὶς ἀμείβετο διὸς ἀροτρεὺς·
 „Ἀθανάτων ὧ ξεῖνε φραδῇ τινος ἐνθάδ' ἱκάνεις,
 ὧς τοι πᾶν ὁ θέλεις αἶψα χρεὸς ἐκτετέλεσται.
 ὧδε γὰρ Ἀνγείης, υἱὸς φίλος Ἡελίοιο,
 55 σφωιτέρῳ σὺν παιδί, βίῃ Φυλῆος ἀγανοῦ, 55
 χθιζὸς δ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος, ἡμασι πολλοῖς
 κτῆσιν ἐποψόμενος, ἢ οἱ νῆριθμος ἐπ' ἀγρῶν·
 ὧς πον καὶ βασιλεῦσιν εἰδεται ἐν φρεσὶν ἦσιν
 αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.
 60 ἀλλ' ἴομεν μάλα πρὸς μιν· ἐγὼ δὲ τοι ἡγεμονεύσω 60
 αὐλιν ἔφ' ἡμετέρην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἄνακτα.“
 Ὡς εἰπὼν ἡγείτο, νόῳ δ' ἔτι πόλλ' ἔμμεναι,
 δέξμα τε θηρὸς ὁρῶν χειροπληθῇ τε κορύνην,
 ὁππόθεν ὁ ξεῖνος· μεμόνει δὲ μιν αἰὲν ἐρεσθαι·
 65 ἄψ δ' ὅκνῳ ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα, 65
 μὴ τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιο
 σπερχομένου· χαλεπὸν δ' ἑτέρου νόον ἰδμεναι ἀνδρός.
 τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν,
 ἀμφοτέρων ὁδμῇ τε χροὸς δούπων τε ποδοῖν.
 70 θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος 70
 Ἀμφιτρωνιάδῃ Ἡρακλεῖ· τὸν δὲ γέροντα

ἄγριον ἀσπάζοντο περισσαινόν θ' ἐτέρωθεν.
τοὺς μὲν ὄγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὅσσον ἀείρων
φρυγέμεν ἄψ ὀπίσω δειδίσσεται, τρηχὺ δὲ φωνῇ
75 ἠπείλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ' ὕλαγμοῦ, 75
χαίρων ἐν φρεσὶν ἦσιν, ὁθούνεκεν αἰὲν ἔρυντο
αὐλιν κού παρεόντος· ἔπος δ' ὄγε τοῖον ἔειπεν·

„ὦ πόποι, οἷον τοῦτο θεοὶ ποίησαν ἄνακτες
θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι, ὥς ἐπιπειθές.
80 εἴ οἱ καὶ φρένες ὧδε νοήμονες ἐνδοθεν ἦσαν, 80
ἦδει δ', ὦ τε χορὴ χαλεπαινέμεν ὦ τε καὶ οὐκί,
οὐκ ἂν οἱ θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς·
νῦν δὲ λίην ξάκοτόν τι καὶ ἄρρητὸς γένετ' αὐτως.“

Ἦ ῥα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ τωὺλίον ἴξον ἰόντες.

* * *

85 Ἡέλιος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους 85
δείλεον ἡμαρ ἄγων· τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα
ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλία τε σηκούς τε.
αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαὶ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
ἐρχόμεναι φαίνονθ' ὥσει νέφη ὑδατόεντα,
90 ἄσά τ' ἐν οὐρανῷ εἶσιν ἐλαννόμενα προτέρωσσε 90
ἢ νότιοιο βίῃ ἢ Ὀρηκὸς βορέαο·
τῶν μὲν τ' οὐτις ἀριθμὸς ἐν ἡέρι γίνετ' ἰόντων,
οὐδ' ἄνυσσις· τόσα γὰρ τε μέγα προτέρωσσε κυλίνδει
ἰς ἀνέμου, τὰ δὲ τ' ἄλλα κορύσσεται αὐτὶς ἐπ' ἄλλοις·
95 τόσσ' αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλῳ ἦει. 95
πᾶν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίοιο, πᾶσαι δὲ κέλευθοι
ληϊδος ἐρχομένης — στείνοντο δὲ πίοιες ἄγροί —
μυκηθμῷ· σηκοὶ δὲ βοῶν ῥεῖα πλήσθησαν
εἰλιπόδων, ὅτεσ δὲ κατ' αὐλὰς ἠυλίζοντο.
100 ἔνθα μὲν οὐτις ἔκκηλος ἀπειρεσίῳ περ ἐόντων 100
εἰστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κερημένος ἔργον·
ἀλλ' ὁ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν ἐντμήτοισιν ἱμάσιν

κωλοπέδας ἀράρισκε περισταδόν, ἐγγὺς ἀπέργων·
ἄλλος δ' αὖ νέα τέκνα φίλαις ὑπὸ μητράσιν ἴει
105 πινέμεναι λαοῖο μεμαῶτα πάγχυ γάλακτος, 105
ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίοινα τυρόν,
ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους δίχα θηλειάων.

Ἀνγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους,
ἦντινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες,
110 σὺν δ' υἱὸς τε βίῃ τε βαθύφρονος Ἡρακλῆος 110
ὠμάρτευν βασιλῆι διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.

ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν
Ἀμφιτροωνιάδης καὶ ἄρηρότα νωλεμὲς αἰεὶ
ἐκπάγλως θαύμαζε θεῶν τόγε μυρίον ἔδνον
115 εἰσορόων. οὐ γάρ κεν ἔφασκε τις οὐδὲ ἐώλπει 115
ἄνδρὸς ληϊδ' ἐνὸς τόσσην ἔμεν οὐδὲ δέκ' ἄλλων,
οὔτε πολύρρηγες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλῆων.

Ἡέλιος δ' ὦ παιδί τόγ' ἔξοχον ὥπασε δῶρον,
ἀφνειὸν μῆλοισι περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν,
120 καὶ ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερὲς βοτὰ πάντα 120
ἐς τέλος· οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦστος ἐκείνου
βουκολίῳ, αἴτ' ἔργα καταφθείρουσι νομῆων,
αἰεὶ δὲ πλέονες κεραιὶ βόες, αἰὲν ἀμείνους
ἐξ ἔτεος γίνοντο μάλ' εἰς ἔτος· ἦ γὰρ ἅπασαι
125 ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε. 125

ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχόωντο
κνήμαργοι θ' ἑλικές τε, διηκόσιοι γέ μιν ἄλλοι
φρούνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἶγ' ἔσαν ἡδη.
ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι θυώδεα βουκολέοντο
130 ἱεροὶ Ἡελίοιο· χρόν δ' ἔσαν ἥύτε κύκνοι 130
ἀργησταί, πᾶσιν δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσιν·
οἱ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθιλέα ποιήν
ἐν νομῷ, ὧδ' ἐκπαγλὸν ἐπὶ σφίσι γαυριόωντες.
καὶ ῥ' ὁπότε ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίετο θῆρες

- 135 ἐς πεδλίον δρυμοῖο βοῶν ἔνεκ' ἀγροτεράων, 135
 πρῶτοι τοίγε μάχην δὲ κατὰ χροὸς ἤεσαν ὄσμην,
 δεινὸν δ' ἐβρυχῶντο φόνον λεῦσσον τε προσώπων.
 τῶν μὲν τε προφέρεσκε βίηφι τε καὶ σθένει ᾧ
 ἡδ' ὑπεροπλή Φαέθων μέγα, τὸν ῥα βοτῆρες
 140 ἀστέρι πάντες εἶσκον, ὁθύνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις 140
 βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
 ὅς δ' ἡ τοι σκύλος αὖτον ἰδὼν χαροποῖο λέντος
 αὐτῷ ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐὺσκόπων Ἡρακλῆι
 χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον.
 145 τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χεῖρὶ παχείῃ 145
 σκαιοῦ ἄφαρ κέραος, κατὰ δ' ἀνχένα νέρθη' ἐπὶ γαίης
 κλάσσε βαρύν περ ἰόντα, πάλιν δέ μιν ὤσεν ὀπίσσω
 ὦμον ἐπιβρίσας· ὁ δέ οἱ περὶ νεῦρα ταυνσθεῖς
 μυνὼν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
 150 θαυμάζεν δ' αὐτὸς τε ἄναξ υἱὸς τε δαΐφρων 150
 Φυλεὺς οὔ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσιν βουκόλοι ἄνδρες,
 Ἀμφιτρωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.

* * *

- Τῷ δ' εἰς ἄστν λιπόντε καταντόθι πίνοντας ἀγρούς
 ἐστιχέτην, Φυλεὺς τε βίη δ' Ἡρακλεΐη.
 155 λαοφόρον δ' ἐπέβησαν ὅθι πρῶτιστα κελεύθου, 155
 λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες,
 ἡ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμῶν τετάνυστο
 οὔτι λίην ἀρίσῃμος ἐν ὕλῃ χλωρὰ θεούσῃ,
 τῇ μιν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο
 160 Αὐγείω φίλος υἱὸς ἔθεν μετόπισθεν ἰόντα, 160
 ἡκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον·
 „Ξεῖνε, πάλαι τινὰ πάγχυ σέθεν πέρι μῦθον ἀκού-
 σας,
 εἰ σεῦ περ, σφετέρῃσιν ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι.

- ἤλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ' Ἀργεος ὡς μέσος ἀκμῆς
 165 ἐνθάδ' Ἀχαιὸς ἀνὴρ Ἑλίκης ἐξ ἀρχαῖοιο, 165
 ὃς δὴ τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν,
 οὔνεκεν Ἀργείων τις ἔθεν παρεόντος ὄλεσσε
 θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις,
 κοίλῃν αὖλιν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ' ἄλσος,
 170 οὐκ οἶδ' ἀτρεκέως ἢ Ἀργεος ἐξ ἱεροῖο 170
 αὐτόθεν ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν ἢ Μυκῆνην,
 ὡς κεινὸς γ' ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν,
 εἰ ἔτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι, ἐκ Περσῆος.
 ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιάλῃων
 175 ἢ σε, δέσμα δὲ θηρὸς ἀριφραδέως ἀγορεύει 175
 χειρῶν καρτερόν ἔργον, ὃ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει.
 εἰπ' ἄγε νῦν μοι πρῶτον, ἵνα γνῶω κατὰ θυμόν,
 ἦρως, εἴτ' ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί,
 εἰ σύγ' ἐκεῖνος, ὃν ἡμῖν ἀκούοντεςσιν εἶπεν
 180 οὐξ Ἑλίκηθεν Ἀχαιὸς, ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς. 180
 εἰπέ δ' ὅπως ὁλοὺν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες,
 ὅππως τ' εὐνδρον Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον·
 οὐ μὲν γὰρ κε τοσόνδε κατ' Ἀπίδα κνώδαλον εὗροις
 ἱμεῖρων ἰδέειν, ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκῃ βόσκει,
 185 ἀλλ' ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφώϊον ἔθνος. 185
 τῷ καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον·
 οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνὴρ ἔφαντο
 γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεούσιν·
 „Ὡς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου
 190 Φυλεὺς, ὄφρα κιούσιν ἅμᾳ σφισιν ἄρκιος εἴη, 190
 καὶ ῥα τε ῥηϊτερον φαιμένον κλύοι Ἡρακλῆος,
 ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίῳ προσελέξατο μῦθον·
 „Ὡ Αὐγητιάδη, τὸ μὲν ὅττι με πρῶτον ἀνείρεν,
 αὐτὸς καὶ μάλα ρεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.
 195 ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου 195

ὅπως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελήσαι ἀκούειν,
 νόσφιν γ' ἢ ὅθεν ἦλθε· τὸ γὰρ πολέων περ ἔοντων
 Ἀργείων οὐδ' εἰς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι·
 οἷον δ' ἀθανάτων τίν' εἴσκομεν ἀνδράσι πῆμα
 200 ἱρῶν μνηίσαντα Φορωνήεσσιν ἱφείναι.
 πάντας γάρ, πίση τις ἐπικλύζων ποταμὸς ὥς,
 λῆς ἄμοτον κεραίξε, μάλιστα δὲ Βεμβιναῖοι
 οἱ ἔθεν ἄγχιστα κλαῖον ἄτλητα παθόντες.
 τὸν μὲν ἐμοὶ πρῶτίστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
 205 Εὐρύσθεύς, κτείνειν δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν.
 αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἑλὼν κοίλῃν τε φαρέτρην
 ἰὼν ἐμπλείην νεόμην, ἐτέρηφι δὲ βάκτρον
 εὐπαγὲς αὐτόφλοιον ἐπηρεφὲς κοτίνιο
 ἔμμητρον, τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέφ' Ἑλικῶνι
 210 εὐρῶν σὺν πυκινῇσιν ὀλοσχερὲς ἔσπασα ῥίξαις.
 αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χώρον, ὅθι λῆς ἦεν, ἵκοντο,
 δὴ τότε τόξον ἑλὼν στρεπτήν ἐπέλασσα κορώνῃ
 νευρεῖν, περὶ δ' ἰὼν ἐχέστονον εἶθαρ ἔβησα.
 πάντῃ δ' ὅσσε φέρων ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον,
 215 εἷ μιν ἐσαθρήσαιμι πάρος τί με κείνον ἰδέσθαι.
 ἥματος ἦν τὸ μεσηγνύ, καὶ οὐδ' ὅπῃ ἱχθυα τοῖα
 φρασθῆναι δυνάμην οὐδ' ὠρυθμοῖο πνθίσθαι.
 οὐδέ μεν ἀνθρώπων τις ἦν ἐπὶ βουσί καὶ ἔργοις
 φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὐλακος, ὄντιν' ἐροίμην·
 220 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον.
 οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,
 πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε μεταυτίκα πειρηθῆναι.
 ἦτοι δ' ἐμὲν σήραγμα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἦν,
 βεβρωκὼς κρειῶν τε καὶ αἵματος, ἀμφὶ δὲ χαίτας
 225 αὐχμηρὰς πεπάλακτο φόνος χαροπὸν τε πρόσωπον
 στήθεά τε, γλώσση δὲ περιλιχμάτω γένειον.
 αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκρύφθην

ἐν τρίβῳ ὑλήεντι δεδεγμένος ὀππόθ' ἵκοιτο,
 καὶ βάλλον ἄσπον ἰόντος ἀριστερόν ἐς κενεῶνα
 230 τηϋσίως· οὐ γὰρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὀλισθεῖν
 ὀκριόεν, χλωρῇ δὲ παλίσσυτον ἔμπεσε ποίῃ.
 αὐτὰρ ὁ κρατὰ δαφνοῖον ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρε
 θαμβήσας, πάντῃ δὲ διέδραμεν ὀφθαλμοῖσι
 σκεπτόμενος, λαμυροὺς δὲ χανῶν ὑπ' ὀδόντας ἔφηνε.
 235 τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον οὔστ' ἀπὸ νευρῆς προΐαλλον
 ἀσχαλόων, ὥς μ' ὁ πρὶν ἐτάσιος ἔκφυγε χειρός·
 μεσσηγνὺς δ' ἔβαλον στηθέων, ὅθι πλεύμονος ἔδρη.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ὑπὸ βύρσαν ἔδν πολυώδυνος ἰός,
 240 ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμώλιος αὐτῶς.
 τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς
 ἀνέρύειν· ὁ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὅσοις
 245 θῆρ ἄμοτος, μακρὴν δὲ περ' ἰγνύησιν ἔλιξε
 κέρκρον, ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δὲ οἱ ἀνχὴν
 θυμοῦ ἐνεπλήσθη, πυρσαὶ δ' ἐφριξαν ἔθειραι
 250 σκυζομένῳ, κυρτὴ δὲ ῥάχis γένετ' ἥντε τόξον,
 πάντοθεν εἰληθέντος ὑπὸ λαγόνας τε καὶ ἱξύν.
 ὥς δ' ὅτ' ἂν ἀρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἰδρὶς ἔργων
 ὄρηκας κάμπτησιν ἐρινεοῦ εὐκτεάνοιο,
 255 θάλλψας ἐν πυρὶ προῶτον, ἴν' ἀξόνι' ἢ κύκλα δίφρω·
 τοῦ μὲν ὑπὲκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινεός
 καμπτόμενος, τηλοῦ δὲ μῆι πήδησε σὺν ὀρμῇ·
 ὥς ἐπ' ἐμοὶ λῆς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἄλτο
 260 μαιμῶων χρὸς ἄσαι· ἐγὼ δ' ἐτέρηφι βέλεμνα
 χειρὶ προεσχεθόμην καὶ ἀπ' ὤμων διπλάκα λώπην,
 265 τῇ δ' ἐτέρῃ ῥόπαλον κόρσης ὑπερ' αὖτον αἰέρας
 ἤλασα καὶ κεφαλῆς, διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα
 αὐτοῦ ἐπὶ λασίοιο καρήατος ἀγριέλαιον
 θηρὸς ἀμαιμακέτοιο· πέσεν δ' ὅγε πρὶν ἐμ' ἰκῆσθαι
 ὑπόθεν ἐν γαίῃ, καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔστη

- 260 νευστάων κεφαλῇ· περὶ γὰρ σκότος ὅσσε οἱ ἄμφω
ἦλθε, βίη σεισθέντος ἐν ὀστέφῳ ἐγκεφάλαιο.
τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνησι παραφρονέοντα βαρεῖαις
νωσάμενος, πρὶν αὐτὶς ὑπότροπον ἀμπυννῆθαι,
265 αὐχένος ἀρρήκτοιο περὶ ἰνίον ἥχμασα προφθιάς,
ρίψας τόξον ἔραζε πολύρραπτόν τε φαρέτρην·
ἦρχον δ' ἐγκρατέως στιβαράς σὺν χεῖρας ἐρείδας
ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ὑποδρῦψη ὀνύχεσσι,
πρὸς δ' οὐδας πτέρυνσι ποδῶν στερεῶς ἐπέζον
οὐραίνην ἐπιβάς, πλευρῆσί τε κῆρ' ἐφύλασσον,
270 μέχρι ὅγ' ἐξεκάπυσσε βραχίονα ῥόχθον αἰείρας
ἄπνευστον, ψυχὴν δὲ πελώριος ἔλλαχεν Ἄιδης.
καὶ τότε δὴ βούλενον, ὅπως λασιαύχενα βύρσαν
θηρὸς τεθνηῶτος ἀπὸ μελέων ἐρυσάιμην,
ἀργαλέον μάλα μόχθον, ἐπεὶ οὐκ ἔσκε σιδήρῳ
275 τμητὴ οὐδὲ λίθοις πειρωμένῳ, οὐδέ μιν ἄλλῃ.
ἐνθά μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
αὐτοῖς δέσμα λένοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι.
τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα, καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν
ἔρκος ἐνναλίῳ ταμεσίχορος ἰωχυοῖο.
280 οὐτός τοι Νεμέου γένετ' ὦ φίλε θηρὸς ὀλεθρὸς,
πολλὰ πάρος μήλοισ τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος."

12/90/52

830962

H-469026

1918

Teubners Schülerausgaben griech. u. latein. Schriftsteller.

Text und Erklärungen getrennt.

Nepos, Cornelius, Lebensbeschreibungen in Auswahl nebst Vita Alexandri
Magui v. F. Fügner. Text. Mit 3 Karten. geb. M. 1.20, geh. M. 1.—
— dasselbe. Erklärungen. Mit 1 Tafel und Abbildungen im Text.
geb. M. 1.40, geh. M. 1.20

Teubners Schulausgaben griechischer u. lateinischer Klassiker
mit deutschen erklärenden Anmerkungen.

<p>Aeschylus' Agamem. v. Enger. 2. Aufl. M. 2.25
— Perser von Teuffel. 3. Aufl. v. Wecklein. 1.20
— Prometheus v. Wecklein. 3. Aufl. v. Schmidt. 1.20
Aristophanes, die Wolken v. Teuffel. 2. Aufl. von Kaehler. 2.70
Aristoteles' Staat d. Athon. v. Hude
Arrians Anabasis v. Abicht. I. Heft 1.80
— II. Heft 2.25
Buchholz, Anth. a. d. Lyr. I. 4. Aufl. 1.80
— II. 3. Aufl. 1.80
Caesar de bello Gallico von Doberenz-Dinter. 9. Aufl. Heft 1 u. 3 je —.90
— 2. —.75
— de bello civili von Doberenz-Dinter. 5. Aufl. 2.40
Chrestomath. Ciceron. von Lüders. 2. Aufl. 2.70
Cicero de officiis von Müller. 2.25
— Cato maior v. Meissner. 3. Aufl. —.60
— de finibus bonorum v. Holstein 2.70
— Somn. Scip. v. Meissner. 3. Aufl. —.45
— Laelius v. Lahmeyer. 4. Aufl. —.60
— v. Meissner —.60
— pro Plancio v. Köpke. 3. Aufl. von Landgraf 1.20
— Rede f. Sestius v. Koch. 2. Aufl. für Roscius v. Richter. 3. Aufl. v. Fleckelsen. —.90
— für Milo v. Richter u. Eberhard 4. Aufl. von Nohl 1.—
— für Murena von Koch-Landgraf 2. Aufl. —.90
— für Sulla v. Richter-Landgraf. 2. Aufl. —.75
— Rede gegen Verres. IV. Buch von Richter. 3. Aufl. v. Eberhard v. Buch. 2. Aufl. v. Eberhard 1.20
— Catilin. Reden von Richter. 5. Aufl. v. Eberhard 1.—
— Rede für Marcellus etc. v. Richter. 3. Aufl. von Eberhard —.90
— divinatio in Caecil. v. Richter. 2. Aufl. v. Eberhard —.45
— I. u. II. Philippische Redo. v. Koch u. Eberhard. 2. Aufl. —.90
— I., 4. u. 14. Philippische Redo. von Gast —.60
— für Archias v. Richter und Eberhard. 4. Aufl. v. Nohl —.45
— Rede über das Imperium v. Richter. 4. Aufl. v. Eberhard. —.60
— Briefe von Frey. 5. Aufl. 2.25</p> | <p>M. 2.
Ciceros Tusculanen v. Heine. M. 2.70
Heft I Buch I. II. 4. Aufl. 1.20
— II — III—V. 3. Aufl. 1.50
— de oratore v. Piderit. 6. Aufl. von Harnacker. 1.80
1. Heft. Buch I. 1.50
2. u. 3. — Buch II u. III je 1.50
— partitiones oratoriae v. Piderit 1.—
— Brutus von Piderit. 3. Aufl. 2.25
— Orator von Piderit. 2. Aufl. 2.—
— de legibus von Du Mesnil 3.90
— de natura deorum v. Goethe. 2.40
Cornelius Nepos v. Siebelis. 11. Aufl. von Ortmann. 5. Aufl. 1.—
Curtius Rufus v. Vogel. I. Band. 3. Aufl. 2.10
II. — 2. Aufl. 2.25
Demosthenes v. Rehdantz u. Blafs. I. Teil. I. Heft. 3. Aufl. 1.20
I. — II. — I. Abt. 5. Aufl. 1.50
I. — II. — II. — 4. Aufl. 1.80
II. — 2.10
Euripides von Wecklein. I. Medea. 3. Aufl. 1.80
II. Iphigenia in Tauris. 2. Aufl. 1.50
III. Bacchen 1.50
IV. Hippolytos 1.50
— v. Kinkel. I. Phoenissae —.75
Herodot von Abicht. I. Bd. 1. Hft. Buch I. 4. Aufl. 1.80
I. — 2. — — II. 3. Aufl. 1.50
II. — 1. — — III. 3. Aufl. 1.50
II. — 2. — — IV. 3. Aufl. 1.50
III. — Buch V u. VI. 3. Aufl. 1.80
IV. — Buch VII. 4. Aufl. 1.80
V. — Buch VIII u. IX. 4. Aufl. 1.80
Homers Odyssee von Ameis-Hentze. I. Bd. 1. Hft. (I—VI.) 9. Aufl. 1.35
I. — 2. — (VII—XII.) 9. Aufl. 1.35
II. — 1. — (XIII—XVIII.) 7. Aufl. 1.35
II. — 2. — (XIX—XXIV.) 7. Aufl. 1.35
Anhang. 1. Heft. 4. Aufl. 1.50
— 2. — 3. Aufl. 1.20
— 3. u. 4. — 2. Aufl. je 1.20
— Illas v. Ameis-Hentze. I. Bd. 1. Hft. (I—III.) 4. Aufl. —.90
I. — 2. — (IV—VI.) 4. Aufl. —.90
I. — 3. — (VII—IX.) 3. Aufl. 1.20
I. — 4. — (X—XII.) 3. Aufl. 1.20
II. — 1. — (XIII—XV.) 2. Aufl. 1.20
II. — 2. — (XVI—XVIII.) 2. Aufl. 1.20</p> |
|--|--|

Homers Illas von Ameis-Hentze.	
II. Bd. 3. Hft. (XIX—XXI.) 2. Aufl.	1.20
II — 4. — (XXII—XXIV.) 2. Aufl.	1.50
Anhang. 1. u. 2. Hft. 2. Aufl. je	1.50
— 3. — 2. Aufl.	1.80
— 4. — 2. Aufl.	1.20
— 5. —	1.20
— 6. u. 7. — je	1.50
— 8. —	1.80
— von La Roche.	
Teil I. Ges. 1 — 4. 3. Aufl.	1.50
— II. — 5 — 8. 3. Aufl.	1.50
— III. — 9 — 12. 3. Aufl.	1.50
— IV. — 13 — 16. 3. Aufl.	1.50
— V. — 17 — 20. 2. Aufl.	1.50
— VI. — 21 — 24. 2. Aufl.	1.50
Horaz' Oden von Nauck. 13. Aufl.	2.25
— Satiren u. Episteln v. Krüger.	
I. Satiren. 12. Aufl.	1.50
II. Episteln. 12. Aufl.	1.50
— Sermonen von Fritzsche. I.	2.40
— II.	2.—
Jacoby, Anthol. a. d. Eleg. d. Röm.	1.80
— 2. Aufl. I. Catull.	—90
Isokrates v. Schneider. I. Bd. 3. Aufl.	1.20
— II. Bändchen. 3. Aufl. . . .	1.80
Livius ab urbe cond. libri.	
Buch 1 (2. Aufl.) 2 von M. Müller je	1.50
Buch 3—10 von Luterbacher. . . je	1.20
Buch 21 von Wölflin. 4. Aufl. . .	1.20
— von Luterbacher	1.20
Buch 22 von Wölflin. 3. Aufl. . .	1.20
Buch 23 v. Wölflin-Luterbacher. .	1.20
Buch 24 von H. J. Müller.	1.—
Buch 25 von H. J. Müller.	1.20
Buch 26—28 von Friedersdorf je	1.20
Buch 29. 30 von Luterbacher. . . je	1.20
Lucian v. Jacobitz.	
I. u. II. Bändchen. 2. Aufl. . . je	1.20
III. —	1.20
Lykurgs Rede g. Leokrat. v. Rohdant	2.25
Lysias' Reden v. Froberg.	
I. Band. 2. Aufl. v. Gebauer . .	4.50
II. u. III. Band. je	1.50
— kleinere Ausgabe. 2 Hfte.	
Hft. 1. 2. Aufl. von Gebauer . .	1.50
— 2. 2. Aufl. von Thalheim . .	1.80
Orationes ex Sallusti, Livi, Curti,	
Taciti libris selectae. Ed. Vogel	2.40
Ovids Metamorphosen v. Siebelis	
u. Polle.	
I. Hft. 15. Aufl. II. Hft. 12. Aufl. je	1.50
— Fasten von Peter. I. 3. Aufl.	2.70
— II. 3. Aufl.	—90
Phaedrus v. Siebelis-Polle. 6. Aufl.	—75
Platons Schriften v. Cron u. Deuschle.	
I. Bchn.: Die Verteidigungs-	
rede d. Sokrates u.	
Kriton. 9. Aufl.	1.—
II. — Gorgias. 4. Aufl.	2.10
III. — Anhang	—90
— 1. Laches. 5. Aufl.	—75
III. — 2. Euthyphron v.	
Wohltrab. 3. Aufl.	—45
IV. — Protagoras. 4. Aufl.	1.50
V. — Symposium v. Hug.	
2. Aufl.	8.—
VI. — Phaedon v. Wohltrab.	
2. Aufl.	1.50
VII. — d. Staat v. Wohltrab . . .	—60

Plautus' Komödien. von E. J. Briz.	
I. Bchn. Trinummi. 4. Aufl.	1.20
II. — Captivi. 4. Aufl. . . .	1.—
III. — Menaechmi. 4. Aufl. . .	1.—
IV. — Miles glor. 2. Aufl.	1.50
Plutarchs Biographien.	
I. Philopoemen u. Flamininus	
v. Siefert. 2. Aufl. von Blafs	—90
II. Timoleon u. Pyrrhos 2. Aufl.	
von Blafs	1.50
III. Themistokles und Perikles	
von Blafs. 2. Aufl.	1.50
IV. Aristides und Cato von Blafs	—90
V. Agis und Kleomenes v. Blafs	—90
VI. Tiberius u. Gajus Gracchus	
von Blafs	—90
Quintilian. X. Buch. Von G. T. A.	
Krüger. 3. Aufl.	1.—
Sophokles v. Wolf u. Bellermann.	
I. Ajax. 4. Aufl.	1.50
II. Electra. 4. Aufl.	1.50
III. Antigone. 5. Aufl.	1.50
IV. König Oidipus. 3. Aufl. . .	1.20
V. Oidipus auf Kolonos.	1.50
Supplement. lect. graec. v. Hoffmann	1.50
Tacitus Histor. v. Heraeus.	
I. Bd. 4. Aufl. II. Bd. 3. Aufl. je	1.80
— Annalen v. Draeger. I. 5. Aufl.	2.40
— II. 3. Aufl.	2.25
— Agricola von Draeger. 5. Aufl.	—60
— dialogus von Andresen. 3. Aufl.	—90
Terentius Phorm. v. Dziatzko. 2. Aufl.	1.50
— Adelphoe von Dziatzko . . .	1.50
Testamentum, novum, graece, von	
Zelle.	
I. Matthäus von Zelle.	1.80
IV. Johannes von Wohlfahrt . .	1.50
V. Apostelgesch. v. Wohlfahrt .	1.80
Theokrit v. Fritzsche. 3. Aufl.	2.70
Thukydides v. Böhme u. Widmann.	
I. Bd. 1. Hft. Bchn. 1. 2. 5. Aufl.	1.50
I. — 2. — Bchn. 3. 4. 4. Aufl.	1.50
II. — 1. — Bchn. 5. 6. 4. Aufl.	1.50
II. — 2. — Bchn. 7. 8. 4. Aufl.	1.50
Vergils Aeneis von Kappes.	
I. Hft. 5. Aufl. (Ges. 1—3.)	1.20
II. — 3. Aufl. (Ges. 4—6.)	1.20
III. — 3. Aufl. (Ges. 7—9.)	1.20
IV. — 2. Aufl. (Ges. 10—12.)	1.20
— Bucolica u. Georgica v. Kappes	1.50
Xenophons Anabasis v. Vollbrecht.	
1. Bchn. 8., 2. Bchn. 7. Aufl. je	1.50
— Memorabillen von R. Kühner.	
5. Aufl.	1.50
— Cyropädie von Breitenbach.	
1. Hft. 4. Aufl. v. Büchschütz	1.50
2. — 3. Aufl.	1.50
— Griechische Geschichte von	
Büchschütz. I. Bchn. 5. Aufl.	
II. Bchn. 4. Aufl. je	1.50
— Agesilaus v. Gülling	1.50

2547. a

нет
мусиб

нет

